

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. augusztus 4.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2016/0365 (COD)

10340/20
ADD 1

EF 197
ECOFIN 755
CODEC 739

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	9397/20
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 856 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról – <i>Politikai megállapodás</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett jogalkotási javaslatra vonatkozó, a Tanács és a Parlament által elfogadott szöveg egységes szerkezetbe foglalt változatát.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

...

a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,¹ a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően, tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,² tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,³ rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A pénzügyi piacok kulcsfontosságúak a modern gazdaságok működése szempontjából. Minél integráltabbak, annál nagyobb lesz a gazdasági erőforrások hatékony elosztásának lehetősége, ami a gazdasági teljesítmény hasznára válhat. Azonban a pénzügyi szolgáltatások egységes piaca működésének javítása érdekében fontos, hogy legyenek olyan eljárások, amelyekkel kezelhetők a piaci zavarok hatásai és amelyekkel biztosítható, hogy amennyiben valamely, ezen a piacon aktív pénzügyi intézmény vagy pénzügyi piaci infrastruktúra nehéz pénzügyi helyzetbe vagy

¹ HL C ...

² HL C ...

³ HL C ...

fizetéképtelenség közelébe kerül, egy ilyen esemény ne destabilizálja a teljes pénzügyi piacot, és ne sérüljön miatta a növekedés a tágabb értelemben vett gazdaságban.

(2) A központi szerződő felek kulcsfontosságú elemei a globális pénzügyi piacoknak azáltal, hogy a piaci szereplők közötti pozíciót foglalnak el, azaz minden eladóval szemben vevőként, illetve minden vevővel szemben eladóként járnak el, és központi szerepet töltenek be a pénzügyi tranzakciók feldolgozásában és a tranzakciókban rejlő különféle kockázatokkal szembeni kitettségek kezelésében. A központi szerződő felek központosítják a partnerek tranzakcióinak és pozícióinak kezelését, teljesítik a tranzakciók által létrehozott kötelezettségeket, valamint megkövetelik tagjaiktól a megfelelő fedezetet biztosítékok és garancialapokhoz való hozzájárulások formájában.

(3) Az Unió pénzügyi piacainak integrációjával a központi szerződő felek az elsősorban a belföldi igények és piacok kiszolgálóiból nélkülözhetetlen csomópontokká nőttek ki magukat az Unió szélesebb körű pénzügyi piacain. Az Unióban engedéllyel rendelkező központi szerződő felek ma számos termék kategória elszámolásával foglalkoznak, a tőzsdén jegyzett és tőzsdén kívüli (OTC) származtatott pénzügyi és árualapú ügyletektől, az azonnali részvény- és kötvényügyletek és egyéb termékek, például repoügyletek elszámolásáig. Szolgáltatásaikat a nemzeti határokon átnyúlóan nyújtják pénzügyi vállalkozások és egyéb intézmények széles körének az egész Unióban. Miközben az Unióban engedélyezett egyes központi szerződő felek továbbra is a hazai piacokra összpontosítanak, mindegyikük rendszerszinten fontos szerepet tölt be legalább a hazai piacán.

(4) Mivel az Unió pénzügyi rendszerét érintő pénzügyi kockázatok jelentős részét klíringtagjaiknak és azok ügyfeleinek a megbízásából a központi szerződő felek dolgozzák fel és koncentrálnak, elengedhetetlen a központi szerződő felek hatékony szabályozása és szigorú felügyelete. A 648/2012/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet⁴ – amely 2012. augusztus óta hatályos – előírja, hogy a központi szerződő feleknek szigorú prudenciális, szervezeti és üzletviteli normákat kell követniük. Tevékenységük teljes körű felügyelete az illetékes hatóságok feladata, azon felügyeleti kollégiumokon belül együttműködve, amelyek az érintett hatóságokat a rájuk kiosztott konkrét feladatok alapján tömörítik. A G20-ak vezetői által a pénzügyi válság óta vállalt kötelezettségeknek megfelelően a 648/2012/EU rendelet előírja továbbá, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket központilag, központi szerződő félén keresztül kell elszámolni. Amint hatályba lép a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek központi elszámolásának kötelezettsége, a központi szerződő felek által végzett ügyletek volumene és köre várhatóan megnövekedik, ami további kihívások elé állíthatja a központi szerződő felek kockázatkezelési stratégiáit.

(5) A 648/2012/EU rendelet hozzájárult a központi szerződő felek és a tágabb pénzügyi piacok nagyobb rezilienciájához a központi szerződő felek által feldolgozott és náluk koncentrálnak kockázatok széles körével szemben. Azonban semmilyen szabályrendszer vagy gyakorlat alkalmazásával sem zárható ki az, hogy a meglévő erőforrások esetleg alkalmatlannak bizonyulnak a központi szerződő félénél felmerülő kockázatok kezelésére, ideértve egy vagy több klíringtag nemteljesítését. Amikor a pénzügyi intézmények súlyos pénzügyi nehézségekkel szembesülnek vagy fizetéseképtelenség közelébe kerülnek, elvben rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kellene vonni őket. Azonban a pénzügyi válság megmutatta, hogy különösen az elhúzódó gazdasági instabilitás és bizonytalanság időszakai alatt az ilyen eljárások zavart okozhatnak a gazdaság számára kritikus funkciókban, veszélyeztetve ezzel a pénzügyi stabilitást. A vállalatokra vonatkozó rendes fizetéseképtelenségi eljárások nem feltétlenül teszik mindig lehetővé a gyors beavatkozást, vagy nem helyezik megfelelően előtérbe azt a szempontot, hogy a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében fenn kell tartani a pénzügyi intézmények kritikus funkcióinak működőképességét. A rendes fizetéseképtelenségi eljárások e hátrányos következményeinek elkerülése érdekében külön szanálási keretrendszert kell létrehozni a központi szerződő felek számára.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

(6) A válság arra is rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő eszközök a fizetéképtelen pénzügyi intézmények által ellátott kritikus funkciók megőrzéséhez. Rámutatott továbbá arra, hogy hiányoznak azok a keretrendszerek, amelyek lehetővé teszik a hatóságok – különösen a különböző tagállamokban található vagy különböző joghatóságok alá tartozó hatóságok – közötti együttműködést és koordinációt, amely szükséges a gyors és határozott intézkedések végrehajtásának biztosításához. Ilyen eszközök nélkül, és az együttműködés és koordináció keretrendszereinek hiányában a tagállamok rákényszerültek arra, hogy az adófizetők pénzéből mentse meg a pénzügyi intézményeket, hogy megakadályozzák a továbbterjedést és csökkentsék a pánikot. A központi szerződő felek ugyan nem voltak közvetlen kedvezményezettjei a rendkívüli állami pénzügyi támogatásoknak a válság során, de védelemben részesültek azokkal a hatóságokkal szemben, amelyeket egyébként a kötelmeiket teljesíteni nem képes bankok gyakoroltak volna rájuk. Egy a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszer kiegészítheti a bankok szanálására irányuló, a 2014/59/EU irányelv alapján elfogadott keretrendszert, és ezért szükség van rá annak megakadályozása érdekében, hogy rendezetlen csőd esetén az adófizetők pénzére kelljen támaszkodni. Egy ilyen keretrendszernek foglalkoznia kellene a lehetőséggel is, amikor a központi szerződő felek egyéb okok, nem pedig egyik vagy több klíringtagjuk nemteljesítése miatt kerülnek szanálásra.

(7) Egy hiteles helyreállítási és szanálási keretrendszer célja a lehető legnagyobb mértékben biztosítani, hogy a központi szerződő felek intézkedéseket dolgozzanak ki annak érdekében, hogy kilábaljanak a pénzügyi nehézségekből, fenntartani a fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné váló központi szerződő felek kritikus funkcióit, miközben rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében felszámolják a fennmaradó tevékenységeket, megőrizni a pénzügyi stabilitást, és elkerülni a pénzügyi rendszerre, valamint annak a reálgazdaság kiszolgáltatására való képességére gyakorolt jelentős káros hatásokat, a lehető legkisebbre csökkentve a központi szerződő felek fizetéképtelenségének az adófizetők által viselt költségeit. A helyreállítási és szanálási keretrendszer továbbá elősegíti a központi szerződő felek és a hatóságok felkészültségét a pénzügyi stresszhelyzetek mérséklésére, és további betekintést enged a hatóságoknak a központi szerződő felek stresszhelyzetekre való felkészülésébe. Emellett hatáskörrel ruházza fel a hatóságokat arra, hogy felkészüljenek a központi szerződő felek esetleges szanálására, és összehangolt módon kezeljék az érintett központi szerződő fél helyzetének romlását, hozzájárulva ezáltal a pénzügyi piacok zökkenőmentes működéséhez.

(8) Jelenleg nincsenek az Unió egészében alkalmazandó harmonizált rendelkezések a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozóan. Egyes tagállamok már bevezettek olyan jogszabályi változásokat, amelyek előírják a központi szerződő felek számára, hogy készítsenek helyreállítási terveket, és amelyek mechanizmusokat vezetnek be a fizetéképtelen központi szerződő felek szanálására. Továbbá jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek vannak a tagállamok között a központi szerződő felek fizetéképtelenségére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket illetően. Számítani lehet arra, hogy a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó feltételek, hatáskörök és eljárások egységességének hiánya akadályozni fogja a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést – az Unióban és globálisan egyaránt –, ha a központi szerződő felek fizetéképtelenségének kezelésére és a klíringtagjaik közötti megfelelő veszteségelosztási mechanizmusok alkalmazására kerül sor. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok nem ugyanolyan mértékű ellenőrzési jogkörrel vagy a központi szerződő felek szanálására vonatkozóan nem ugyanolyan lehetőségekkel rendelkeznek. A helyreállítási és szanálási rendszerek e különbségei különféle módon befolyásolhatják a központi szerződő feleket, klíringtagjaikat és ügyfeleiket az egyes tagállamokban, ez pedig a verseny torzulását eredményezheti a belső piacon. Az a tény, hogy nincsenek egységes szabályok és eszközök a központi szerződő felek válsághelyzetének vagy fizetéképtelenségének kezelésére, befolyásolhatja a klíringtagoknak és ügyfeleiknek az elszámolási megbízással kapcsolatos választásait, valamint a központi szerződő feleknek a letelepedési helyük megválasztására vonatkozó döntéseit, megakadályozva ezzel, hogy a központi szerződő felek teljeskörűen kihasználhassák az egységes piacon belüli alapvető szabadságokat. Ez pedig visszatárhathatja a klíringtagokat és ügyfeleiket attól, hogy a belső piacon határokon átnyúlóan vegyenek igénybe központi szerződő feleket, és akadályozhatja az európai tőkepiacok további integrációját. Szükség van tehát az egységes helyreállítási és szanálási szabályok minden tagállamban történő megteremtésére annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő felek ne legyenek korlátozva belső piaci szabadságaik gyakorlásában a tagállamoknak és hatóságaiknak a központi szerződő felek fizetéképtelenségének kezelésére való pénzügyi képessége által.

(9) A bankokra és egyéb pénzügyi intézményekre vonatkozó szabályozási keretrendszer felülvizsgálata, amelyre a válság nyomán került sor, és különösen a bankok tőkéjének és likviditási tartalékainak megerősítése és a makroprudenciális politikák eszköztárának javítása, valamint a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó átfogó szabályok csökkentették a jövőbeli válságok bekövetkezésének valószínűségét, és fokozták az összes pénzügyi intézmény és piaci infrastruktúra, köztük a központi szerződő felek – akár rendszerszintű zavarok, akár a kifejezetten egyes intézményeket érintő események következtében fellépő – gazdasági stresszhelyzetekkel szembeni rezilienciáját. 2015. január 1-jétől a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó rendszer a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ értelmében minden tagállamban alkalmazandó.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

(10) A bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó megközelítésre építve az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak már felkészülteknek kellene lenniük és megfelelő eszközökkel kellene rendelkezniük a központi szerződő felek fizetéseképtelenségét magában foglaló helyzetek kezelésére is. Azonban az eltérő funkcióikból és üzleti modelljeikből adódóan a bankokban és a központi szerződő felek tevékenységeiben rejlő kockázatok eltérőek. Ezért külön eszközökre és hatáskörökre van szükség a központi szerződő felek – akár a központi szerződő fél klíringtagjainak fizetéseképtelenségéből, akár nemteljesítésen kívüli eseményekből adódó – csődhelyzeteinek kezelésére.

(11) A központi szerződő felekre alkalmazandó egységes prudenciális követelményekről rendelkező 648/2012/EU rendelet által létrehozott megközelítés kiegészítése, valamint az általa megteremtett alapokra való építkezés céljából rendeletet kell elfogadni. A helyreállításra és szanálásra vonatkozó követelmények irányelvben történő meghatározása ellentmondásokat teremthetne az esetlegesen eltérő nemzeti jogszabályok elfogadása következtében, egy olyan területen, amelynek szabályozását egyébként közvetlenül alkalmazandó uniós jog biztosítja és amelyre egyre növekvő mértékben jellemző, hogy a központi szerződő felek határokon átnyúlóan nyújtanak szolgáltatásokat. Ezért célravezető egységes és közvetlenül alkalmazandó szabályokat elfogadni a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozóan is.

(12) A pénzügyi szolgáltatások területén meglévő uniós jogszabályokkal való összhang, valamint az Unió egészében a lehető legmagasabb szintű pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a helyreállítási és szanálási rendszernek a 648/2012/EU rendeletben meghatározott prudenciális követelmények hatálya alá tartozó valamennyi központi szerződő félre alkalmazandónak kell lennie, függetlenül attól, hogy rendelkeznek-e banki engedéllyel. Ugyan lehetnek eltérések az alternatív társasági struktúrákhoz kapcsolódó kockázati profilok között, ez a rendelet a központi szerződő feleket független szervezetekként kezeli, bármely csoporthoz vagy piaci struktúrához tartoznak is. Mivel a központi szerződő felek olyan önálló szervezetek, amelyeknek az anyavállalatuktól vagy a csoporthoz tartozó más vállalkozásoktól függetlenül kell teljesíteniük az e rendelet és a 648/2012/EU rendelet szerinti valamennyi követelményt, a csoportoknak – amelyekhez a központi szerződő felek adott esetben tartoznak – nem kell e rendelet hatálya alá tartozniuk. Mindazonáltal a csoporttal kapcsolatos vonatkozásokat – többek között a központi szerződő félnek a csoporthoz tartozó szervezetekkel fennálló működési, személyi és pénzügyi kapcsolatait – figyelembe kell venni a helyreállítás és a szanálás tervezésekor, amennyiben azok hatással lehetnek a központi szerződő fél helyreállítására vagy szanálására, illetve amennyiben a helyreállítási és szanálási intézkedések hatással lehetnek a csoporthoz tartozó többi szervezetre.

(13) A szanálási intézkedések hatékony és eredményes, a szanálási célokkal összhangban való megvalósításának biztosítása érdekében a tagállamoknak közigazgatási hatóságokat vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságokat kell kijelölniük a szanálással kapcsolatos funkciók és feladatok teljesítésére; kijelölhetnek e célra szanálási hatóságot is. A tagállamoknak továbbá gondoskodniuk kell arról is, hogy e szanálási hatóságok részére elegendő forrás álljon rendelkezésre. A központi szerződő felek letelepedési helye szerinti tagállamokban megfelelő strukturális intézkedéseket kell bevezetni a központi szerződő felek szanálásával kapcsolatos funkciók és az egyéb funkciók elkülönítésére, az összeférhetetlenség és a szabályozói engedékenységek kockázatának megelőzése érdekében, különösen azokban az esetekben, amikor szanálási hatóságként a központi szerződő felek vagy a központi szerződő fél klíringtagjai közé tartozó hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéért felelős hatóságot jelölik ki. Ilyen esetekben biztosítani kell a döntéshozatali eljárás függetlenségét, ugyanakkor nem szabad megakadályozni, hogy a döntéshozatal a legmagasabb szinten összpontosuljon.

(14) Tekintettel egyrészt arra, hogy milyen következményekkel járhat egy központi szerződő fél fizetésektelensége és az azt követő intézkedések egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára nézve, másrészt pedig arra, hogy egy válság rendezéséhez végső soron állami források igénybevételére is szükség lehet, az egyes tagállamok pénzügyminisztériumainak vagy más érintett minisztériumainak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy – a tagállami demokratikus eljárásokkal összhangban – döntést hozzanak az állami források végső eszközként történő, esetleges igénybevételéről, ezért az említett minisztériumokat már korai stádiumban szorosan be kell vonni a helyreállítás és szanálás folyamatába. Ezért az állami források végső eszközként történő igénybevétele tekintetében ez a rendelet nem érintheti a hatásköröknek az érintett minisztériumok vagy a kormány és a szanálási hatóság közötti, az egyes tagállamok jogrendszerében meghatározott megosztását.

(15) Mivel a központi szerződő felek gyakran nyújtanak szolgáltatásokat az egész Unióban, ahhoz, hogy helyreállításuk és szanálásuk eredményes legyen, az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok felügyeleti és szanálási kollégiumok keretében való együttműködésére van szükség, különösen a helyreállítás és szanálás előkészítő szakaszaiban. Ez magában foglalja a központi szerződő felek által kidolgozott helyreállítási tervek értékelését, a központi szerződő fél szanálási hatósága által kidolgozott szanálási tervek vonatkozó együttes határozat meghozatalához való hozzájárulást és a határozat meghozatalát, valamint az adott központi szerződő fél szanálhatósága előtt álló esetleges akadályok kezelését.

(16) A központi szerződő felek szanálása során biztosítani kell az egyensúlyt egyrészt a helyzet sürgősségét szem előtt tartó, hatékony, méltányos és gyors megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrészt a mindazon tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme iránti igény között, ahol a központi szerződő fél a szolgáltatásait nyújtja. E célok elérése érdekében azoknak a hatóságoknak, amelyek hatáskörét érintené valamely központi szerződő fél fizetéseképtelensége, célszerű véleménycserét folytatniuk a szanálási kollégiumon belül. Ennek magában kell foglalnia mindenekelőtt a klíringtagoknak és adott esetben az ügyfeleknek a nemteljesítés kezelésével, a helyreállítási és szanálási intézkedésekkel, valamint a központi szerződő féllel szembeni érintett kitétségek felügyeleti kezelésével kapcsolatos felkészítésére vonatkozó információk megosztását. Azon tagállamok hatóságai számára, amelyeknek a pénzügyi stabilitására hatással lehet egy adott központi szerződő fél fizetéseképtelensége, lehetővé kell tenni, hogy részt vegyenek a szanálási kollégiumban az arra vonatkozó értékelésük alapján, hogy a központi szerződő fél szanálása milyen hatással lehetne a tagállamuk pénzügyi stabilitására. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a klíringtagok illetékes és szanálási hatóságai képviseljék őket a szanálási kollégiumban. Azon tagállamok számára, amelyeket nem képviselnek a klíringtagok hatóságai, úgy kell lehetővé tenni a részvételt, hogy megválaszthatják, hogy a klíringtag ügyfeleinek illetékes hatósága vagy a klíringtag ügyfeleinek szanálási hatósága képviselje őket a kollégiumban. A hatóságoknak – a központi szerződő fél szanálása által a tagállamukra gyakorolt káros hatásra vonatkozó elemzésük alapján – megfelelően meg kell indokolniuk a részvételi szándékukat a központi szerződő fél szanálási hatósága számára. Ehhez hasonlóan, az érintett harmadik országok hatóságaival történő rendszeres eszmecsere és koordináció biztosítása érdekében e hatóságokat szükség esetén, megfigyelőként meg kell hívni a szanálási kollégiumokba. A hatóságoknak mindig figyelembe kell venniük, hogy a döntéseik milyen hatással lehetnek azon tagállamok pénzügyi stabilitására, amelyekben a központi szerződő fél műveletei a helyi pénzügyi piacok szempontjából kritikusak vagy fontosak, ideértve azokat a tagállamokat is, amelyekben a klíringtagok – és amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll, ez utóbbiak ügyfelei – található, valamint amelyekben a kapcsolódó kereskedési helyszínek és pénzügyi piaci infrastruktúrák, többek között interoperábilis központi szerződő felek letelepedési helye található.

(18) Egy adott központi szerződő fél esetleges fizetéseképtelenségének hatékony és arányos kezelése érdekében a hatóságoknak számos tényezőt figyelembe kell venniük a helyreállítási és szanálási hatáskörük gyakorlása során, ideértve a központi szerződő fél üzleti tevékenységének jellegét, a tulajdonosi struktúrát, a jogi és szervezeti struktúrát, a kockázati profilt, a méretet, a jogállást, a helyettesíthetőséget és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságot. A hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a központi szerződő fél fizetéseképtelensége és az azt követő rendes fizetéseképtelenségi eljárásban történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős káros hatást gyakorolna-e a pénzügyi piacokra, egyéb pénzügyi intézményekre vagy a tágabb értelemben vett gazdaságra.

(19) A fizetéképtelen központi szerződő felek eredményes kezelése érdekében a hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy előkészítő intézkedéseket rendeljenek el a központi szerződő felekre vonatkozóan. Minimumszabályokat kell kialakítani a helyreállítási tervek tartalmát és a bennük foglalt információkat illetően annak biztosítására, hogy az Unióban az összes központi szerződő fél kellően részletes helyreállítási tervvel rendelkezzen arra az esetre, ha pénzügyi stresszhelyzetbe kerülne. Ezeknek a terveknek forgatókönyvek megfelelően széles körét kell figyelembe venniük, amelyek a központi szerződő fél életképességét veszélyeztető, rendszerszintű és a központi szerződő felet érintő egyedi stresszeseményekkel egyaránt számolnak, figyelembe véve egyúttal a válságok belföldi és határokon átnyúló továbbterjedésének potenciális hatását is. A forgatókönyveknek a 648/2012/EU rendelet 49. cikke szerinti rendszeres stresszteszttekhez használt forgatókönyveknél súlyosabb helyzetekre kell vonatkozniuk, ugyanakkor valószínűnek kell maradniuk. A terveknek a forgatókönyvek széles skálájára ki kell terjedniük, ideértve a nemteljesítési eseményekből, a nemteljesítésen kívüli eseményekből, valamint a kettő kombinációjából eredő forgatókönyveket; valamint átfogó intézkedéseket kell előírni a pozíciók közötti egyensúly helyreállítására, a klíringtagok nemteljesítéséből eredő veszteségek teljes elosztására, valamint a veszteségek minden további típusához kapcsolódóan a megfelelő veszteségviselő képesség biztosítására vonatkozóan. A helyreállítási tervekben különbséget kell tenni a nemteljesítésen kívüli események különböző típusai között. A helyreállítási terv részét kell, hogy képezze a központi szerződő fél működési szabályzatának, amelyet a klíringtagok szerződésben fogadtak el. Ezeknek a működési szabályoknak továbbá rendelkezéseket kell tartalmazniuk a tervben kidolgozott helyreállítási intézkedések minden helyzetben történő végrehajthatósága érdekében. A helyreállítási tervek nem számolhatnak rendkívüli állami pénzügyi támogatással, és nem tehetik ki az adófizetőket veszteség kockázatának.

(20) A központi szerződő felek számára elő kell írni, hogy készítsék el, valamint rendszeresen vizsgálják felül és tegyék naprakésszé a helyreállítási terveiket. Ebben az összefüggésben a helyreállítási szakasznak akkor kell kezdődnie, amikor jelentősen romlik a központi szerződő fél pénzügyi helyzete, vagy fennáll annak a kockázata, hogy megszegi a 648/2012/EU rendelet értelmében rá vonatkozó prudenciális és tőkekövetelményeket, ami a rá vonatkozó engedélyezési követelmények megsértéséhez vezethetne, mindez pedig indokolná az engedélyének a 648/2012/EU rendelet alapján történő visszavonását. Ezt a helyreállítási tervben szereplő, minőségi vagy mennyiségi indikátorokból álló keret vonatkozásában kell jelezni.

(20a) A működőképes ösztönzők előzetes létrehozása és a veszteségek méltányos elosztásának garantálása érdekében a helyreállítási terveknek biztosítaniuk kell, hogy a helyreállítási eszközök használata révén megfelelő egyensúly jöjjön létre a veszteségek elosztása tekintetében a központi szerződő felek, a klíringtagok és adott esetben azok ügyfelei között. Általános elvként a helyreállítás során a veszteségeket a központi szerződő felek, a klíringtagok és adott esetben azok ügyfelei között aszerint kell megosztani, hogy milyen felelősséget viselnek a központi szerződő félre hárított kockázattal kapcsolatért, valamint hogy mennyire képesek az ilyen kockázatokat ellenőrzés alatt tartani és kezelni. A helyreállítási terveknek biztosítaniuk kell, hogy a nemteljesítésből és a nemteljesítésen kívüli eseményekből adódó veszteségek esetében egyaránt a központi szerződő fél tőkéje legyen kitéve a veszteségeknek, mielőtt a veszteségeket a klíringtagokra hárítanák. A megfelelő kockázatkezelés ösztönzéseként, valamint az adófizetőket érő veszteségek kockázatának további csökkentése érdekében a központi szerződő félnek azt megelőzően, hogy a klíringtagok pénzügyi hozzájárulását igénylő, egyéb helyreállítási intézkedésekhez folyamodna, helyreállítási intézkedésként először a 648/2012/EU rendelet 43. cikkében említett, előfinanszírozott elkülönített saját forrásainak egy adott hányadát kell felhasználnia, amely lehet a minimális tőkekövetelményen felüli bármely olyan tőke, amelyet a 648/2012/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett bejelentési küszöbértéknek való megfelelés céljából tart. Ez az előfinanszírozott elkülönített saját forrásokból származó pótlólagos összeg, amely elkülönül a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének (4) bekezdésében említett előfinanszírozott saját forrásoktól, a 648/2012/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban kiszámított kockázatalapú tőkekövetelmények legalább 10 %-a és legfeljebb 25 %-a kell, hogy legyen, függetlenül attól, hogy ezek a követelmények alacsonyabbak vagy magasabbak a szóban forgó rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében említett indulótőkéknél.

A helyreállítási készpénzbefizetési felhívásra vonatkozó minimális szerződéses kötelezettségvállalással kapcsolatos előírás nem érintheti sem a központi szerződő fél arra való jogát, hogy szabályzatában a helyreállítási készpénzbefizetési felhívás tekintetében magasabb szintű szerződéses kötelezettséget vezessen be, sem a központi szerződő fél kockázatkezelését.

(21) A központi szerződő félnek be kell nyújtania a helyreállítási tervét az illetékes hatóságnak, amelynek pedig indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a tervet a 648/2012/EU rendelet értelmében létrehozott felügyeleti kollégiumnak teljes körű értékelés céljából, amelyet a kollégium együttes határozatával kell elfogadni. Az értékelésnek tartalmaznia kell, hogy a terv átfogó-e, és hogy képes-e megvalósítható módon, megfelelő időben helyreállítani a központi szerződő fél életképességét, többek között súlyos pénzügyi stresszhelyzetben is.

(22) A helyreállítási terveknek átfogóan kell ismertetniük azokat az intézkedéseket, amelyeket a központi szerződő fél megtenne ahhoz, hogy rendezze a még nem teljesített kötelmeit, fedezetlen veszteségeit, a likviditáshiányt vagy tőkehiányos állapotot, továbbá a kimerült előfinanszírozott pénzügyi források feltöltéséhez és a likviditási megállapodások megújításához szükséges intézkedéseket a központi szerződő fél életképességének helyreállítása, valamint annak érdekében, hogy folyamatosan képes legyen eleget tenni az engedélyezéséhez megkövetelt feltételeknek. A szanalási hatóságnak a szanalási készpénzbefizetési felhívás alkalmazására vonatkozó hatásköre nem érintheti sem a központi szerződő fél arra való jogát, hogy szabályzatában az e rendeletben meghatározott minimális szerződéses kötelezettséget meghaladó helyreállítási készpénzbefizetési felhívásokról rendelkezzen, sem a központi szerződő fél kockázatkezelését.

(22b) A helyreállítási tervekben számolni kell az olyan kibertámadások lehetőségével is, amelyek a központi szerződő fél pénzügyi helyzetének jelentős romlásához vezethetnek vagy a 648/2012/EU rendelet szerinti prudenciális követelmények megsértésének kockázatával járhatnak.

(23) A központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy a helyreállítási tervük a hatását és az általa létrehozott ösztönzőket illetően megkülönböztetéstől mentes és kiegyensúlyozott legyen. A helyreállítási intézkedések által a klíringtagokra – és amennyiben a vonatkozó információk rendelkezésre állnak, ügyfeleikre –, valamint tágabb értelemben az Uniónak vagy valamely uniós tagállamnak a pénzügyi rendszerére gyakorolt hatásoknak arányosnak kell lenniük. Mindenekelőtt a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően a központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy klíringtagjaiknak a központi szerződő féllel szembeni kitétsége ne legyen korlátlan. A központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy az összes érintett érdekelt felet bevonják a helyreállítási terv kidolgozásába a központi szerződő fél kockázatkezelési bizottságába való bevonásukon keresztül, valamint adott esetben azzal, hogy megfelelő módon konzultálnak velük. Mivel számítani lehet arra, hogy az érdekelt felek között véleménykülönbségek merülnek fel, a központi szerződő feleknek egyértelmű folyamatokat kell kialakítaniuk az érdekelt felek által képviselt vélemények vegyességének, valamint az érdekelt felek és a központi szerződő fél közötti érdekellentéteknek a kezelésére.

(23a) A helyreállítási, illetve szanálási intézkedések közvetve érinthetik az olyan ügyfeleket és közvetett ügyfeleket, amelyek nem a központi szerződő fél hitelezői, amennyiben a helyreállítás és a szanálás költségei az alkalmazandó szerződéses megállapodások alapján ezekre az ügyfelekre és közvetett ügyfelekre hárultak. Ezért a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó forgatókönyveknek az ügyfelekre és a közvetett ügyfelekre gyakorolt hatását a számukra elszámolási szolgáltatásokat nyújtó klíringtagokkal és ügyfelekkel kötött ugyanazon szerződéses megállapodások keretében kell kezelni. Ez úgy érhető el, ha a klíringtagok számára a szanálási eszközök alkalmazásából fakadó negatív következmények ügyfeleikre való áthárítását lehetővé tevő szerződéses rendelkezések körében egyenértékű és arányos alapon az ügyfelek számára is biztosított a jog, hogy a klíringtagok számára a központi szerződő fél által nyújtott kártalanításból, vagy ezen kártalanítás készpénzben kifejezett ellenértékéből, vagy „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján benyújtott térítési igényük nyomán részükre kifizetett összegből olyan mértékig részesüljenek, amennyiben ezen összegek ügyféli pozíciójukon alapulnak. Az ilyen rendelkezéseknek a saját ügyfeleiknek közvetett elszámolási szolgáltatásokat kínáló ügyfelek és közvetett ügyfelek szerződéses megállapodásaira is alkalmazandónak kell lenniük.

(24) Tekintettel a központi szerződő felek által kiszolgált piacok globális jellegére, annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő fél képes legyen alkalmazni a helyreállítási lehetőségeket szükség esetén a harmadik országok joga alá tartozó szerződésekre vagy eszközökre, vagy harmadik országokban letelepedett jogalanyokra, a központi szerződő fél működési szabályainak szerződéses rendelkezéseket kell tartalmazniuk e célból.

(25) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben valamely központi szerződő fél nem nyújt be megfelelő helyreállítási tervet, kötelezhessék a központi szerződő felet a terv lényegi hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére a központi szerződő fél üzleti tevékenységének erősítése érdekében, és annak biztosítására, hogy fizetéseketelenség esetén a központi szerződő fél el tudja osztani a veszteségeket, helyre tudja állítani tőkéjét és – adott esetben – helyre tudja állítani a pozíciók közötti egyensúlyt. Ennek a hatáskörnek lehetővé kell tennie az illetékes hatóságok számára, hogy megelőző intézkedéseket tegyenek, amennyiben ez szükséges a hiányosságok megszüntetéséhez és ezáltal a pénzügyi stabilitás célkitűzéseinek megvalósításához.

(25a) Az olyan kivételes esetekben, amelyek nemteljesítésen kívüli esemény nyomán a változó letéten keletkezett nyereség értékcsökkentésével járnak és a helyreállítás sikeres, lehetővé kell tenni az illetékes hatóság számára, hogy kötelezze a központi szerződő felet, hogy klíringtagjait a szerződéses kötelezettségvállalásaikat meghaladó veszteségükkel arányosan készpénzkifizetés útján kártalanítsa, vagy adott esetben kötelezze a központi szerződő felet a központi szerződő fél jövőbeli nyereségéből való részesedést biztosító, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátására.

(26) A szanálás megtervezése az eredményes szanálás elengedhetetlen eleme. A terveket a központi szerződő fél szanálási hatóságának kell kidolgoznia, és azokat a szanálási kollégiumon belül együttesen kell elfogadni. A tervekben a forgatókönyvek széles skáláját kell figyelembe venni, különbséget téve a nemteljesítési eseményekből, a nemteljesítésen kívüli eseményekből, valamint a kettő kombinációjából eredő forgatókönyvek között, valamint a nemteljesítésen kívüli események különböző típusai között. A hatóságoknak minden szükséges információval rendelkezniük kell ahhoz, hogy meghatározzák a kritikus funkciókat és biztosítsák azok folytonosságát. A szanálási terv tartalmának mindazonáltal a központi szerződő fél tevékenységei és az általa elszámolt termékek típusai szempontjából megfelelőnek kell lennie, és többek között az általa szolgáltatott információkon kell alapulnia. A szanálási készpénzbefizetési felhívások és a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének a szanálás során történő csökkentése végrehajtásának megkönnyítése érdekében a központi szerződő fél működési szabályzatának hivatkozást kell tartalmaznia a szanálási hatóság arra vonatkozó hatáskörére, hogy ilyen szanálási készpénzbefizetési felhívást vagy csökkentést írjon elő. Szükség esetén a központi szerződő fél működési szabályzatának – amelyet a klíringtagok szerződésben fogadtak el – az egyéb szanálási intézkedések szanálási hatóságok általi végrehajthatóságát biztosító rendelkezéseket is tartalmaznia kell.

(27) A szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a szanálhatóság vizsgálata alapján közvetlenül vagy közvetetten – az illetékes hatóságon keresztül – változtatásokat írjanak elő a központi szerződő felek jogi vagy működési struktúrájában és szervezetében, valamint hogy szükséges és arányos intézkedéseket hozzanak a szanálási eszközök alkalmazása előtt álló lényegi akadályok csökkentése vagy kiküszöbölése és az érintett szervezetek szanálhatóságának biztosítása érdekében. Figyelembe véve azon csoportok változatos szerkezetét, amelyekhez a központi szerződő felek tartoznak, a bankcsoportokhoz képest fennálló szerkezeti különbségeket, valamint a csoportokon belüli egyes önálló szervezetekre alkalmazandó eltérő szabályozási kereteket, lehetőséget kell biztosítani a központi szerződő fél szanálási hatóságának arra, hogy a központi szerződő fél illetékes hatóságával konzultálva értékelje, hogy a központi szerződő fél, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely szervezet jogi vagy működési struktúráját érintő változtatások végrehajtása olyan változtatásokkal jár-e annak a csoportnak a struktúrájában, amelyhez a központi szerződő fél tartozik, amelyek jogorvoslati vagy végrehajthatósági kérdéseket vethetnek fel, az alkalmazandó jogi körülményektől függően. A szanálási hatóságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy amikor felméri a szanálás előtt álló akadályok kiküszöbölésének lehetséges módjait, a csoport jogi vagy működési struktúráját érintő változtatások előírásától eltérő, egyéb szanálhatósági intézkedéseket javasoljon, ha az ilyen alternatív módok egyenértékű módon kiküszöbölnék a szanálás előtt álló akadályokat.

(28) A szanalási tervek és szanalhatósági vizsgálatok olyan területet jelentenek, ahol a napi felügyeleti szempontokkal szemben nagyobb hangsúlyt kap a gyors szerkezetátalakítási intézkedések kidolgozásának és biztosításának szükségessége a központi szerződő felek kritikus funkcióinak biztosítása és a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében. Abban az esetben, ha a szanalási kollégium különböző tagjai nem értenek egyet a központi szerződő fél szanalási tervét vagy a központi szerződő fél szanalhatóságának vizsgálatát illetően meghozandó döntésekben, illetve a szanalhatóság akadályainak elhárítására vonatkozó döntésben, az ESMA-nak közvetítőként kell eljárnia az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően. Az ESMA általi, a fentiek szerinti, kötelező erejű közvetítést mindazonáltal az ESMA egyik belső bizottságának kell előkészítenie, figyelemmel az ESMA tagjainak a pénzügyi stabilitás biztosításával, illetve a klíringtagok több tagállamban való felügyeletével kapcsolatos hatásköreire; az ESMA-nak ezen előkészítés mérlegelése alapján kell ellátnia közvetítői szerepét. Az EBH-rendelet szerinti egyes illetékes hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni az ESMA említett belső bizottságába, figyelemmel arra, hogy az említett hatóságok hasonló feladatokat látnak el a 2014/59/EU irányelv értelmében. Az említett, kötelező erejű közvetítésről szóló rendelkezés nem jelenti azt, hogy az ESMA más esetekben nem végezhet nem kötelező erejű közvetítést az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban. Az említett rendelet 38. cikkével összhangban a kötelező erejű közvetítés semmilyen módon sem ütközhet a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(29) Szükséges lehet, hogy a központi szerződő fél helyreállítási terve meghatározza azokat a feltételeket, amelyek esetén életbe lép az anyavállalat vagy a csoporthoz tartozó más szervezet által az azonos csoporton belüli központi szerződő fél részére esetlegesen biztosítandó, szerződéses kötelezettséget keletkeztető megállapodáson alapuló pénzügyi támogatás, garancia vagy más formában nyújtott működési támogatás. Az ilyen megállapodások átláthatósága mérsékelné a csoporthoz tartozó, a pénzügyi nehézségekkel küzdő központi szerződő félnek támogatást nyújtó vállalkozások likviditását és fizetőképességét fenyegető kockázatokat. Ezért e megállapodások minden olyan módosítását, amely hatással van az említett, csoporton belüli támogatás minőségére és jellegére, a helyreállítási terv felülvizsgálata szempontjából lényeges változásnak kell tekinteni.

(30) Tekintettel arra, hogy a helyreállítási és szanalási tervek érzékeny információkat tartalmaznak, e tervekre megfelelő titoktartási előírásoknak kell vonatkozniuk.

(31) Az illetékes hatóságoknak továbbítaniuk kell a helyreállítási terveket és azok módosításait az érintett szanalási hatóságoknak, azoknak pedig továbbítaniuk kell a szanalási terveket és azok módosításait az illetékes hatóságoknak annak érdekében, hogy minden érintett hatóság folyamatos és teljes körű tájékoztatást kapjon.

(32) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében szükséges, hogy az illetékes hatóságok már azt megelőzően tudják orvosolni egy központi szerződő fél pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, hogy a központi szerződő fél elérne egy olyan pontot, amikor a hatóságoknak már nincs más választásuk, mint a szanálás vagy a központi szerződő fél utasítása az irányváltatásra, amennyiben az intézkedései hátrányosan befolyásolhatják az általános pénzügyi stabilitást. Ezért az illetékes hatóságokat korai beavatkozási hatáskörrel kell felruházni a pénzügyi stabilitásra vagy az ügyfelek érdekeire gyakorolt azon káros hatások elkerülése vagy minimalizálása érdekében, amelyek a központi szerződő fél bizonyos intézkedéseinek megvalósításából eredhetnek. Az illetékes hatóságokat olyan módon kell a korai beavatkozási hatáskörrel felruházni, hogy az kiegészítse azokat a hatásköröket, amelyekkel azok a tagállamok nemzeti joga vagy a 648/2012/EU rendelet értelmében rendelkeznek olyan körülmények esetére, amelyek nem tekintendők korai beavatkozásnak. A korai beavatkozással kapcsolatos jogoknak ki kell terjedniük a saját tőke és a tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazás lehető legnagyobb mértékű, nemteljesítés előidézése nélküli korlátozásának vagy tiltásának jogára – beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat is –, és annak lehetőségére, hogy korlátozzák, megtiltsák vagy befagyasszák a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikájában meghatározott változó javadalmazások, a nem kötelező nyugdíjuttatások és a 648/2012/EU rendelet meghatározása szerinti felső vezetésnek juttatott végkielégítési csomagok kifizetését.

(32a) A korai beavatkozási hatáskör keretében, továbbá a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az illetékes hatóság ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhet ki, aki a központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének helyébe lép vagy velük ideiglenesen együtt dolgozik. Az ügyvivő vagyonfelügyelő feladata az kell, hogy legyen, hogy a kinevezésekor rá vonatkozóan megállapított feltételek mellett gyakorolja a ráruházott hatásköröket a központi szerződő fél pénzügyi helyzetének stabilizálásához szükséges megoldások előmozdítása érdekében. Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése mindamelllett nem érintheti indokolatlanul hátrányosan sem a részvényesek vagy tulajdonosok jogait, sem az uniós jog vagy a nemzeti társasági jog szerinti eljárási kötelezettségek teljesítését, és annak tiszteletben kell tartania az Unió vagy a tagállamok befektetvédelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit.

(33) A helyreállítás és a korai beavatkozás szakaszaiban a részvényesek jogainak teljeskörűen fenn kell maradniuk. Azonban a központi szerződő fél szanálásának megkezdésekor e jogukat elvesztik. A saját tőke és a tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazást, beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat a lehető legnagyobb mértékig korlátozni vagy tiltani kell a helyreállítás során, nemteljesítési esemény előidézése nélkül. A helyreállítás során a veszteségeket elsőként a központi szerződő fél tőketulajdonosainak kell viselniük olyan módon, amely minimálisan csökkenti annak kockázatát, hogy fellebbezést indítsanak, amennyiben a szóban forgó veszteség nagyobb, mint amit a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén kellett volna viselniük („a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv). A szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a leírási és átalakítási eszköz alkalmazásakor eltérjenek „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvtől. Ha azonban egy részvényes vagy hitelező nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amit a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén viselt volna, akkor jogosultnak kell lennie arra, hogy a különbözetet kifizessék számára.

(34) A szanálást szabályozó keretrendszernek lehetővé kell tennie, hogy a szanálás időben, még a központi szerződő fél fizetéseképtelenné válását megelőzően megkezdődhessen. A központi szerződő fél akkor tekintendő fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak, ha megsértette vagy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti a tevékenységi engedélyének feltételét képező követelményeket, ha a helyreállítása során nem sikerült helyreállítani az életképességét, ha nem képes vagy valószínűsíthetően nem képes valamely kritikus funkció ellátására, ha az eszközeinek összege kisebb vagy a közeljövőben valószínűsíthetően kisebb lesz a forrásai összegénél, ha nem tudja vagy a közeljövőben valószínűsíthetően nem fogja tudni megfizetni az esedékessé váló tartozásait, vagy ha rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul. Önmagában az a tény azonban, hogy egy központi szerződő fél nem teljesíti maradéktalanul az engedélyezési követelményeket, nem indokolhatja a szanálás elrendelését.

(35) Az a tény, hogy valamely központi szerződő fél központi banki sürgősségi likviditási támogatást kap – amennyiben van erre lehetőség –, nem jelenthet olyan körülményt, amely bizonyítja, hogy a központi szerződő fél nem tudja vagy a közeljövőben nem fogja tudni kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor. A pénzügyi stabilitás megőrzése – és különösen annak rendszerszintű likviditáshiány esetében történő megőrzése – érdekében a központi banki likviditási eszközökhöz vagy az újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó – valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására irányuló – állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanálási eljárás megindítását.

(35a) A KBER tagjai, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervek, az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő egyéb uniós közintézmények, a Nemzetközi Fizetések Bankja, valamint a 648/2012/EU rendelet 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében felsorolt szervezetek a műveleteikkel összefüggésben klíringtagként járhatnak el. A központi szerződő felek helyreállítási tervében előírányzott veszteségelosztó eszközök nem alkalmazhatók ezekre a szervezetekre. Hasonlóképpen, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a közpénzek kitétsége, a szanálási hatóságok az említett szervezetek vonatkozásában nem alkalmazhatják a veszteségelosztó eszközöket.

(36) Arra az esetre, ha valamely központi szerződő fél teljesíti a szanálási feltételeket, a központi szerződő fél szanálási hatóságának harmonizált szanálási eszközök és hatáskör kell, hogy a rendelkezésére álljon. Ezen eszközöknek és hatáskörnek lehetővé kell tenniük a szanálási hatóság számára mindazoknak a forgatókönyveknek a kezelését, amelyek nemteljesítési eseményekből, nemteljesítésen kívüli eseményekből vagy ezek kombinációjából erednek. Ezek alkalmazását közös feltételekhez, célokhoz és általános elvekhez kell kötni. Mindenekelőtt, e hatáskörök és eszközök alkalmazása nem akadályozhatja a határokon átnyúló tevékenységű csoportok eredményes szanálását.

(37) A szanálás elsődleges célja a kritikus funkciók folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése, valamint az állami források védelme kell, hogy legyen.

(38) A fizetéképtelen központi szerződő fél kritikus funkcióit fenn kell tartani – habár adott esetben a vezetőségben végrehajtott változtatásokkal át kell azokat alakítani – a szanálási eszközök alkalmazásán keresztül, és e célból a lehető legnagyobb mértékben magánfinanszírozást kell igénybe venni és kerülni kell a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét. Ez a cél a nemteljesítésből eredő veszteségek esetében megvalósítható a pozíció- és veszteségelosztó eszközök alkalmazásán keresztül a fennmaradó veszteségek elosztásával és a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállításával, a nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek esetében pedig a fedezetlen kötelezettségek leírásán és saját tőkévé való átalakításán keresztül, a veszteségek fedezése és a központi szerződő fél feltőkésítése érdekében. Annak elkerülése érdekében, hogy kormányzati stabilizációs eszközök igénybevétele váljon szükségessé, a szanálási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy nemteljesítésen kívüli eseményt követően is alkalmazhasson szanálási készpénzbefizetési felhívást. Sor kerülhet a központi szerződő fél vagy egy adott klíringszolgáltatás egy olyan fizetőképes harmadik fél központi szerződő félnek való eladására vagy vele való összevonására is, amely képes az átadott klíringtevékenységek végzésére és irányítására. A központi szerződő fél kritikus funkciói megőrzésének céljával összhangban, valamint a fenti intézkedések meghozatala előtt a szanálási hatóságnak általánosságban

érvényesítenie kell a központi szerződő fél felé fennálló vagy rendezetlen, a működési szabályzatában foglaltak szerinti valamennyi szerződéses kötelezettséget, ideértve mindenekelőtt a klíringtagok szerződéses kötelezettségét a készpénzbefizetési felhívások teljesítésére vagy a nemteljesítő klíringtagok pozícióinak átvételére – akár árverésen, akár a központi szerződő fél működési szabályzatában szereplő egyéb elfogadott módon –, valamint bármely fennálló és még nem teljesített szerződéses kötelezettséget, amely a klíringtagokon kívüli feleket a pénzügyi támogatás bármely formájának nyújtására kötelezi.

(39) A piac bizalmának fenntartása és a továbbgyűrűzés minimálisra csökkentése érdekében gyors és határozott intézkedésekre van szükség. Ha teljesülnek a szanalási feltételek, a központi szerződő fél szanalási hatóságának haladéktalanul meg kell tennie a közérdeket szolgáló, megfelelő és összehangolt szanalási intézkedéseket. Valamely központi szerződő fél fizetéseképtelensége bekövetkezhet olyan körülmények között, amelyek azonnali reakciót igényelnek az érintett szanalási hatóság részéről. E hatóság számára ezért lehetővé kell tenni, hogy szanalási intézkedéseket hajtson végre annak ellenére, hogy a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseket tesz, vagy anélkül, hogy először a korai beavatkozási hatáskört kelljen gyakorolnia.

(40) Szanalási intézkedések meghozatalakor a központi szerződő fél szanalási hatóságának figyelembe kell vennie és követnie kell a szanalási kollégiumon belül kidolgozott szanalási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve ha a szanalási hatóság – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékeli, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervekben nem szerepelnek. A szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie a döntéshozatal általános elveit, többek között a központi szerződő fél különböző érdekelt feleinek érdekei közötti egyensúly megteremtésének a szükségességét, valamint a tagállami hatóságokkal szembeni átláthatóság biztosításának és a hatóságok bevonásának a szükségességét, amennyiben a javasolt döntés vagy intézkedés hatással lehet a pénzügyi stabilitásra vagy a költségvetési forrásokra. A szanalási hatóságnak mindenekelőtt tájékoztatnia kell a szanalási kollégiumot a tervezett szanalási intézkedésekről, többek között azokban az esetekben, amikor azok eltérnek a tervben szereplő intézkedésektől.

(41)A tulajdonjogokba való beavatkozásnak a pénzügyi stabilitási kockázattal arányosnak kell lennie. A szanálási eszközök ezért csak azon központi szerződő felek esetében alkalmazhatók, amelyek megfelelnek a szanálási feltételeknek, és különösen akkor, ha közérdekből szükséges a pénzügyi stabilitás céljának teljesítése. A szanálási eszközök és hatáskörök csorbíthatják a részvényesek, a hitelezők, a klíringtagok és adott esetben ügyfelek jogait. Szanálási intézkedés ezért csak akkor hozható, ha az közérdekből szükséges, és az említett jogokba való bármilyen beavatkozásnak összhangban kell lennie az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a továbbiakban: a Charta).

(42)Az érintett részvényeseknek, klíringtagoknak és a központi szerződő fél egyéb hitelezőinek nem keletkezhet nagyobb vesztesége, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket a központi szerződő fél tekintetében, és ehelyett a központi szerződő fél nemteljesítésre vonatkozó szabályainak vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásoknak megfelelően kellett volna teljesíteniük az összes fennálló, még nem teljesített kötelmet, és a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna. Abban az esetben, ha egy szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vevő vagy áthidaló központi szerződő fél, a szanálás alatt álló központi szerződő fél fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni.

(43)A részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők jogainak védelme céljából egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani a központi szerződő fél eszközeinek és kötelezettségeinek értékelésére, valamint annak értékelésére vonatkozóan, hogy milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők abban az esetben, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedést. Ennek során össze kell hasonlítani azt az elbánást, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők a szanálás keretében részesülnek, azzal az elbánással, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket a központi szerződő fél tekintetében, és ehelyett a központi szerződő fél helyreállítási tervének vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb megállapodásoknak megfelelően kellett volna teljesíteniük az esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelmeket, és a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna. A szanálási készpénzbefizetési felhívás alkalmazása – amelynek szerepelnie kell a központi szerződő fél szabályzatában – a szanálási hatóság részére van fenntartva a szanálás során, és a központi szerződő fél, illetve a vagyonfelügyelő vagy felszámoló nem alkalmazhatja azt a fizetéseképtelenségi eljárás során, ezért az nem képezheti részét annak az elbánásnak, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket. A teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének a szanálási hatóság általi csökkentésére vonatkozó hatáskörnek a csökkentés szerződésben megállapított korlátait meghaladó igénybevétele szintén nem képezheti részét annak az elbánásnak,

amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket. Abban az esetben, ha a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők a követeléseik ellenértékéért vagy kártalanításként alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amennyit akkor kaptak volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket a központi szerződő fél tekintetében, és ehelyett a központi szerződő fél nemteljesítésre vonatkozó szabályainak vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásoknak megfelelően kellett volna teljesíteniük az esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségeket, és a központi szerződő felet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna, jogosultnak kell lenniük arra, hogy a különbözetet kifizessék számukra. Ezen összehasonlítás során az ügyfeleket csak akkor kell figyelembe venni – és az eltérő elbánás következtében fennálló esetleges különbözet megfizetésére csak akkor kell jogosultnak lenniük –, ha szerződéses alapon, közvetlenül a központi szerződő féllel szemben van követelésük, és ezáltal a központi szerződő fél hitelezői. A szanálási hatóság csak ezekben az esetekben rendelkezik irányítással az intézkedéseinek közvetlen hatása felett. Lehetővé kell tenni, hogy az említett összehasonlítás ellen a szanálási határozattól függetlenül fellebbezni lehessen. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy maguk határozzák meg, hogy milyen eljárás révén fizethető ki a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők számára az eltérő elbánás következtében fennálló, megállapított esetleges különbözet.

(43a) Azon veszteségelosztó eszköz alkalmazásakor, amely lehetővé teszi a központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereségek értékének csökkentését, a szanálási hatóságnak a központi szerződő fél számlastruktúrájának megfelelően a változó letétek feldolgozására, valamint adott esetben a szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének a helyreállítás során történő csökkentésére és „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvre kell támaszkodnia.

(44) Az eredményes szanálás biztosítása érdekében az értékelési folyamat során a lehető legpontosabban meg kell határozni azokat a veszteségeket, amelyek elosztása szükséges ahhoz, hogy a központi szerződő fél helyre tudja állítani a lezáratlan pozícióinak egyensúlyát és teljesíteni tudja folyamatos fizetési kötelezettségeit. A fizetésképtelen központi szerződő felek eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanálási eszközök alkalmazásának időpontjában méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia. Mindemellett a központi szerződő fél pénzügyi helyzete nem befolyásolhatja a kötelezettségek értékét az értékelés során. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanálási hatóságok a fizetésképtelen központi szerződő fél eszközeit, illetve kötelezettségeit gyors értékeléssel mérjék fel. Ennek az értékelésnek ideiglenesnek kell lennie, és eredménye csak a független értékelés elvégzéséig lehet érvényes.

(45) A központi szerződő fél szanálás alá vonásakor a szanálási hatóságnak végre kell hajtania a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott valamennyi, még nem teljesített szerződéses kötelelem teljesítését, ideértve a még végre nem hajtott helyreállítási intézkedéseket is, kivéve azokban az esetekben, ahol egy másik szanálási hatáskör vagy eszköz alkalmazása megfelelőbb a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hátrányos hatások kellő időben történő mérsékléséhez vagy a központi szerződő fél kritikus funkcióinak kellő időben történő biztosításához. A szanálási hatóságot fel kell jogosítani – de nem kell kötelezni – arra, hogy a szanálást követően is végrehajtsa az említett szerződéses kötelezettségeket, ha már nem állnak fenn azok az indokok, amelyek alapján addig el kellett tekinteni a végrehajtástól. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a klíringtagok és egyéb érintett felek felkészülhessenek a végrehajtásra, a szanálási hatóságnak előre értesítenie kell az érintett klíringtagokat és egyéb érintett feleket a még fennálló kötelezettségek végrehajtatására vonatkozó döntéséről. Az előzetes értesítési határidőnek három és hat hónap közötti időtartamnak kell lennie. A szanálási hatóságnak – az érintett klíringtagok, valamint az érvényes, még nem teljesített kötelek által kötelezett minden egyéb érintett fél illetékes hatóságaival és szanálási hatóságaival konzultálva – meg kell állapítania, hogy megszűntek-e azok az indokok, amelyek alapján addig el kellett tekinteni a szerződéses kötelezettségek végrehajtatásától, valamint határoznia kell arról, hogy végrehajtsa-e a még fennálló kötelezettségeket. Ha az említett indokok még fennállnak, akkor a szanálási hatóságnak el kell tekintenie a szóban forgó kötelezettségek végrehajtatásától. A még fennálló szerződéses kötelezettségek késleltetett végrehajtásából származó bevételt azoknak a közpénzeknek a megtérítésére kell fordítani, amelyeket olyan követelések kifizetésére használtak fel, amelyeket „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján nyújtottak be a szanálási hatóság azon döntése következtében, hogy eltekint az említett kötelezettségek végrehajtatásától vagy valamely kormányzati stabilizációs eszköz alkalmazásától. A szanálási hatóság kizárólag olyan mértékben élhet a későbbi végrehajtásra vonatkozó hatáskörével, hogy a késleltetett végrehajtás által érintett érdekelt felek vonatkozásában ne sérüljön „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv szerinti védelem. A nemteljesítésből eredő veszteségek esetében a szanálási hatóságnak a pozíció- és veszteségelosztó eszközök alkalmazásán keresztül kell helyreállítania a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúlyt, valamint elosztania a még fennálló veszteségeket. A nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek esetében a veszteségeket a szavatolótőke-instrumentumoknak kell viselniük, és azokat a részvényesek között kell elosztani a tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása vagy átruházása, vagy pedig jelentős hígítása révén. Azokban az esetekben, amikor ezek az instrumentumok nem elegendőek, a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és kötelezettségek leírására az alkalmazandó nemzeti fizetésképtelenségi jog szerint a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüknek megfelelően, valamint a veszteségelosztó eszköz alkalmazására olyan mértékben, amely nem veszélyezteti a tágabb értelemben vett pénzügyi stabilitást.

(46) Amennyiben a veszteségek viselését és adott esetben a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítását követően a központi szerződő fél előfinanszírozott forrásai kimerültek, a szanalási hatóságnak a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott eszközök folytatólagos alkalmazása vagy egyéb intézkedések révén gondoskodnia kell arról, hogy az említett forrásokat visszaállítsák a szabályozói követelményeknek való megfelelést biztosító szintre. A szanalási hatóságok számára lehetővé kell tenni mindenekelőtt azt, hogy kártalanítsák azokat a teljesítő klíringtagokat, amelyek „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján kártalanításra lettek volna jogosultak a veszteségelosztó eszközök használata miatt, amennyiben az nagyobb veszteséget eredményezett volna a klíringtagok számára, mint amit a központi szerződő fél működési szabályzata szerinti köteleiik teljesítése esetén szenvedtek volna el a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve a központi szerződő fél jövőbeli nyereségével kapcsolatos követelést elismerő instrumentumok vonatkozásában. A szanalási hatóság a kártalanítás mértékének és módjának meghatározásakor mérlegelheti például a központi szerződő fél pénzügyi stabilitását, valamint a kártalanítás céljára és „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv szerinti biztosíték céljára rendelkezésre álló instrumentumok minőségét. A megfelelő ösztönzési struktúra fenntartása érdekében a kártalanításnak tükröznie kell, hogy az adott klíringtag milyen mértékben támogatta a központi szerződő fél helyreállítását, és ezért figyelembe kell venni a klíringtagoknak a központi szerződő féllel szemben fennálló, még teljesítetlen szerződéses kötelezettségeit is. A kártalanítás összegét le kell vonni „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján fennálló esetleges jogosultságok összegéből.

(47) A szanalási hatóságoknak emellett biztosítaniuk kell, hogy a központi szerződő fél szanalásának költségei minimálisak legyenek, és az egyazon csoportba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesüljenek. A szanalási hatóság a hitelezőkkel szembeni azonos elbánás elvétől eltérő szanalási intézkedést is hozhat, ha az a közérdek szempontjából indokolt a szanalási célok eléréséhez, valamint ha arányos a kezelni kívánt kockázatokkal. Ha a szanalási hatóság ilyen intézkedést alkalmaz, annak során senkit sem különböztethet meg az állampolgársága alapján.

(48) A központi szerződő felek szanalása nem jelentheti a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozást. A fennmaradó helyreállítási eszközöket és a szanalási eszközöket – különösen a leírási eszközt – a lehető legnagyobb mértékben fel kell használni azt megelőzően vagy azzal együtt, hogy a központi szerződő fél bármilyen állami tőkeinjekcióban vagy azzal egyenértékű, rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesülne. A rendkívüli állami pénzügyi támogatás fizetésektelen intézmények szanalása érdekében való felhasználása végső eszközként, korlátozott időtartamban és a vonatkozó állami támogatási rendelkezésekkel összhangban történhet.

(49) Egy jól működő szanalási rendszernek minimalizálnia kell a fizetésképtelen központi szerződő fél szanalásának az adófizetők által viselendő költségeit. Biztosítania kell, hogy a központi szerződő feleket a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül lehessen szanalni. A leírási eszköz, valamint a veszteség- és pozícióelosztó eszközök úgy érik el ezt a célt, hogy biztosítják, hogy a fizetésképtelen központi szerződő fél hitelezői közé tartozó részvényesek és partnerek megfelelő mértékben viseljék a veszteségeket, és a központi szerződő fél fizetésképtelensége miatt keletkezett költségek megfelelő része háruljon rájuk. A leírási eszköz, valamint a veszteség- és pozícióelosztó eszközök tehát erősebb ösztönzöt jelentenek a központi szerződő fél részvényesei és partnerei számára arra, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlásaival⁶ összhangban normál körülmények között is figyelemmel kísérik a központi szerződő fél helyzetét.

(50) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóságok több különböző helyzetben is rendelkezzenek a veszteségek és pozíciók partnerek közötti elosztásához szükséges rugalmassággal, indokolt, hogy az említett hatóságok a pozíció- és veszteségelosztó eszközöket egyaránt tudják alkalmazni akkor is, ha a cél a kritikus elszámolási szolgáltatások fenntartása a szanalás alatt álló központi szerződő félnél, és akkor is, ha a kritikus szolgáltatásokat áthidaló központi szerződő félnek vagy harmadik félnek adják át, és ezt követően a központi szerződő fél fennmaradó részének működése megszűnik és felszámolják.

(51) Ha a pozíció- és veszteségelosztó eszközöket abból a célból alkalmazzák, hogy a fizetésképtelen központi szerződő fél életképességét helyreállítsák és az intézmény tovább folytathassa üzleti tevékenységét, a szanalást a vezetés leváltásának – kivéve, amennyiben a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanalási célok eléréséhez –, valamint a központi szerződő fél és tevékenységei átszervezésének kell kísérnie, amelynek során orvosolni kell a fizetésképtelenséghez vezető okokat. A szerkezetátalakítást üzleti reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani, amelynek kompatibilisnek kell lennie azzal a reorganizációs tervvel, amelyet a központi szerződő félnek esetlegesen be kell nyújtania az állami támogatások keretrendszerében értelmében.

⁶ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

(52) A pozíció- és veszteségelosztó eszközöket a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítása és a további veszteségek megfékezése céljából, valamint abból a célból kell alkalmazni, hogy pótlólagos forrásokat lehessen bevonni a központi szerződő fél feltőkésítése és előfinanszírozott forrásainak feltöltése érdekében. Annak biztosítása érdekében, hogy az említett eszközök hatékonyak legyenek és elérjék céljukat, lehetővé kell tenni, hogy azok a fizetéképtelen központi szerződő fél számára fedezetlen kötelezettségeket vagy a pozíciók közötti egyensúlyhiányt eredményező szerződések lehető legszélesebb körére alkalmazhatók legyenek. Lehetővé kell tenniük a nemteljesítő pozícióinak elárverezését a többi klíringtag között, a kényszerelosztásukat, amennyiben a helyreállítási terv részeként létrejött önkéntes megállapodások nem merülnek ki a szanálás alá vonáskor, a nemteljesítő klíringtagok érintett elszámolási szolgáltatásokra vagy eszközosztályokra vonatkozó szerződéseinek és a központi szerződő fél egyéb szerződéseinek részleges vagy teljes felmondását, a változó letétre vonatkozó kimenő kifizetésekre alkalmazott további értékcsökkentéseket az ilyen tagok és adott esetben ügyfeleik részére, a helyreállítási tervekben meghatározott bármely, még nem érvényesített helyreállítási készpénzbefizetési felhívás vagy kiegészítő szanálási készpénzbefizetési felhívás alkalmazását, a központi szerződő fél által kibocsátott tőkeinstrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírását, valamint bármely hitelviszonyt megtestesítő instrumentum részvényre történő átalakítását. Ez magában foglalja a veszteségelosztó eszközök alkalmazásának lehetőségét a pozíciók közötti egyensúly helyreállításának elősegítése céljára, a központi szerződő fél számára forrásokat biztosítva árverési ajánlatok elfogadásához, valamint lehetővé téve a központi szerződő fél számára a nemteljesítő pozícióinak elosztását vagy a felmondott szerződések alapján esedékes fizetések teljesítését.

(53) A pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatás kellő figyelembevételével, továbbá végső eszközként lehetővé kell tenni a szanálási hatóságok számára, hogy bizonyos körülmények között néhány szerződést kizárjanak vagy részlegesen kizárjanak a pozíció- és veszteségelosztás köréből. A kizárás ilyen esetekben történő alkalmazásakor a kizárás figyelembevétele céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv tiszteletben tartása mellett – megemelhető az egyéb szerződésekre alkalmazott kitettség- vagy veszteségszint.

(54) Ha a szanálási eszközöket egy központi szerződő fél kritikus funkcióinak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil vállalkozásra – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló központi szerződő félre – történő átruházására használták, a központi szerződő fél fennmaradó részét megfelelő időn belül fel kell számolni, figyelembe véve azokat az esetleges igényeket, amelyek a fizetéképtelen központi szerződő fél által nyújtandó azon szolgáltatások vagy támogatás iránt jelentkeznek, amelyek lehetővé teszik a vásárló vagy az áthidaló központi szerződő fél számára az átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásának biztosítását.

(55) A vagyoneértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy a központi szerződő felet vagy a központi szerződő fél tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére. A vagyoneértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy a központi szerződő fél vagy a központi szerződő fél tevékenységei egyes részeinek eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, melynek során a lehető legmagasabb eladási ár elérésére törekednek.

(56) A szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyoneértékesítési eszköz keretében történő átruházásából származó minden nettó bevétel a felszámolási eljárásban megmaradó szervezetet kell, hogy megillessen. A szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyoneértékesítési eszköz keretében történő átruházásából származó minden nettó bevétel a részvényeseket kell, hogy megillessen. A vevő által fizetett bármely ellenértékből emellett a veszteséget elszenvedett teljesítő klíringtagoknak is részesülniük kell. Minden ilyen nettó bevételt vagy hasznot a szanálás során biztosított állami pénzeszközök teljes visszatérítésétől kell függővé tenni. A bevételekből le kell vonni a központi szerződő fél fizetéseképtelensége miatt keletkezett költségeket és a szanálási folyamat költségeit.

(57) A vagyoneértékesítés megfelelő idő alatt történő lebonyolítása és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében késedelem nélkül el kell végezni a befolyásoló részesedést szerezni szándékozó vásárló értékelését, hogy az ne késleltesse a vagyoneértékesítési eszköz alkalmazását. A vagyoneértékesítési eszköz hatásaitól és a részesedésszerzés formájától függően a központi szerződő félnek, a vásárlónak vagy mindkettőnek képesnek kell lennie arra, hogy gyakorolja vagy fenntartsa a meglévő tagsági jogait és hogy hozzáférjen a fizetési és elszámolási rendszerekhez és egyéb kapcsolódó pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez. Az említett jogok nem tagadhatók meg sem a vonatkozó tagsági vagy részvételi kritériumoknak való meg nem felelés, sem pedig a nem megfelelő hitelminősítés alapján. Az ilyen kritériumoknak meg nem felelő vevő kizárólag a szanálási hatóság által meghatározandó ideig gyakorolhatja ezeket a jogokat.

(58) A fizetéképtelen központi szerződő fél értékesítésével, valamint a potenciális vásárlókkal a vagyoneértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos információk valószínűsíthetően rendszerszintű jelentőségűek. A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében lényeges, hogy az ilyen információknak az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷ által előírt nyilvános közzététele – a piaci visszaéléssel kapcsolatos szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – annyival késleltethető legyen, amennyi idő a központi szerződő fél szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.

(59) A részben vagy egészében egy vagy több hatóság tulajdonában lévő vagy a szanálási hatóság ellenőrzése alatt álló központi szerződő félként az áthidaló központi szerződő fél fő céljának annak kell lennie, hogy biztosítsa az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatos nyújtását a klíringtagok és a szanálás alá vont központi szerződő fél ügyfelei részére, valamint biztosítsa azt, hogy az alapvető pénzügyi tevékenységeket továbbra is elvégezzék. Az áthidaló központi szerződő felet az üzleti tevékenységet folytató életképes vállalkozásként kell működtetni, és amennyiben a feltételek megfelelőek, vissza kell vezetni a piacra, vagy amennyiben nem bizonyul életképesnek, fel kell számolni.

(60) Amennyiben valamennyi egyéb lehetőség kivitelezhetetlen, vagy bizonyíthatóan nem lenne elégséges a pénzügyi stabilitás biztosításához, lehetőséget kell biztosítani a kormányzati részvételre tőketámogatás vagy ideiglenes államosítás formájában, az állami támogatásokra vonatkozó, alkalmazandó szabályokkal összhangban, ideértve a központi szerződő fél műveleteinek átszervezését is. Az erkölcsi kockázat elkerülése érdekében az ilyen rendkívüli állami pénzügyi támogatás csak végső eszközként biztosítható, ideiglenes jellegűnek kell lennie és megfelelő időn belül minden esetben vissza kell téríteni. Ezért a tagállamoknak – anélkül, hogy azok akadályt képeznének a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása előtt – átfogó és hiteles szabályokat kell kialakítaniuk a pénzeszközök visszatéríttetésére vonatkozóan. A kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása nem érinti a központi bankok azon szerepét, hogy kizárólagos mérlegelési jogkörükkel élve esetlegesen likviditást nyújtsanak a pénzügyi rendszernek, akár stresszhelyzetben is.

(61) Annak érdekében, hogy a szanálási hatóságok alkalmazni tudják a veszteség- és pozícióelosztó eszközöket a harmadik országokban lévő szervezetekkel kötött szerződésekre, a központi szerződő felek működési szabályzatának tartalmaznia kell e lehetőség biztosítását.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

(62) A szanálási hatóságoknak minden olyan szükséges jogkörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanálási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Ezek közé tartozik a fizetéképtelen központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek egy másik szervezetre, például egy másik központi szerződő félre vagy áthidaló központi szerződő félre történő átruházására vonatkozó hatáskör; a fizetéképtelen központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak leírására vagy bevonására, illetve kötelezettségeinek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör; a változó letét leírására vonatkozó hatáskör; a harmadik felek központi szerződő féllel szemben fennálló nem teljesített kötelmeinek érvényesítésére vonatkozó hatáskör, ideértve a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott helyreállítási készpénzbefizetési felhívásokat és pozícióelosztásokat; a szanálási készpénzbefizetési felhívások alkalmazására vonatkozó hatáskör; a központi szerződő fél szerződéseinek részleges vagy teljes felmondására vonatkozó hatáskör; a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör; valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium elrendelésére vonatkozó hatáskör. A központi szerződő félnek, a központi szerződő fél igazgatósága tagjainak és felső vezetőinek a tagállam jogától függően a polgári jog vagy a büntetőjog alapján felelősségre vonhatónak kell lenniük a központi szerződő fél fizetéképtelenségéért.

(63) A szanálási keretnek eljárási követelményeket is tartalmaznia kell annak biztosítására, hogy a szanálási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat megfelelően nyilvánosságra hozzák. Mivel azonban a szanálási hatóságok és szaktanácsadók által a szanálási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanálási határozat közzététele előtt hatékony titoktartási intézkedésekkel védendők. Figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a helyreállítási és szanálási tervek tartalmára és részleteire és e tervek bármilyen értékelésére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy a döntések meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatban közölt információk, akár azzal kapcsolatosak, hogy a szanálási feltételek teljesülnek-e, akár azzal, hogy az eljárás során mely eszköz vagy intézkedés kerül alkalmazásra, hatással lesznek az intézkedések által érintett magán- vagy közérdekekre. Ugyanakkor már önmagában az az információ is negatív hatással lehet egy adott központi szerződő félre, hogy a szanálási hatóság vizsgálja a központi szerződő felet. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő mechanizmusok álljanak rendelkezésre az ilyen információk – például a helyreállítási és szanálási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben végzett bármilyen értékelés eredményei – titkosságának fenntartására.

(64) A szanálási hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy biztosítsák a tulajdonviszonyt vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az eszközök, kötelezettségek, jogok és kötelek, többek között a pozíciók és a kapcsolódó letétek eredményes átruházását. E hatásköröknek – a vonatkozó védintézkedések fenntartásával – magukban kell foglalniuk a harmadik felek jogainak az átadott instrumentumokról vagy eszközökről való eltávolítására vonatkozó hatáskört és a szerződések végrehajtására irányuló hatáskört, valamint az átadott eszközöket és tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat átvevő féllel szemben a megállapodások folytonosságának biztosítására irányuló hatáskört. Mindez nem érintheti azonban a munkavállalóknak a munkaszerződés felmondására vonatkozó jogát. A szerződő félnek a szanálás alatt álló központi szerződő féllel vagy egy csoporthoz tartozó szervezetével fennálló szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, amennyiben a felmondás oka nem csupán az, hogy a fizetéképtelen központi szerződő fél szanálásra kerül. A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a központi szerződő fél rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló fennmaradó részét azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló központi szerződő fél mechanizmusának alkalmazásával eszközökhöz, szerződésekhez vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz jutó központi szerződő fél folytassa üzleti tevékenységét.

(64a) Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedéseket a tagállam vagy az Unió pénzügyi stabilitását érintő súlyos kockázatok miatt esetleg sürgősen kell meghozni, a válságkezelési intézkedések előzetes bírósági jóváhagyásának kérelmezésére vonatkozó, a nemzeti jog szerinti eljárást és a kérelem bírósági vizsgálatát egyaránt gyorsan kell lefolytatni. Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedéseket sürgősen kell meghozni, a bíróságnak 24 órán belül döntést kell hoznia, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóság közvetlenül azután meghozhassa határozatát, hogy a bíróság döntést hozott. Ez nem érinti az érdekelt felek esetleges azon jogát, hogy a bíróságnál korlátozott időre kérelmezzék a döntés elhalasztását, miután a szanálási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.

(65) A Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz. Ezért biztosítani kell a szanálási hatóságok által hozott határozatok ellen való fellebbezés jogát.

(66) A nemzeti szanálási hatóságok által hozott szanálási intézkedések gazdasági értékeléseket és széles mérlegelési jogkört követelhetnek meg. A nemzeti szanálási hatóságok rendelkeznek a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy elvégezzék ezeket az értékeléseket és meghatározzák a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazását. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a nemzeti szanálási hatóságok által ebben a vonatkozásban készített gazdasági értékeléseket a nemzeti bíróságok alapként használják fel az érintett válságkezelési intézkedések felülvizsgálatakor. Ezen értékelések összetett jellege azonban nem akadályozhatja meg a nemzeti bíróságokat annak megvizsgálásában, hogy a szanálási hatóság által felhasznált adatok tényszerűen pontosak, megbízhatók és következetesek-e, hogy az adatok tartalmazzanak-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő minden lényeges információt, illetve hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.

(67) A rendkívül sürgős esetek kezelése érdekében, valamint tekintettel arra, hogy a szanálási hatóságok határozatainak felfüggesztése gátolhatja a kritikus funkciók folytatólagos biztosítását, rendelkezni kell arról, hogy a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása ne vonja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését, és a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható legyen.

(68) Továbbá, amennyiben szükséges azon harmadik felek védelme érdekében, akik a szanálási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során jóhiszeműen hozzájutottak a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeihez, szerződéséhez, jogaihoz és kötelezettségeihez, valamint a pénzügyi piacok stabilitásának biztosítása érdekében, a fellebbezéshez való jog nem érintheti a megsemmisített határozat alapján hozott későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy végrehajtott ügyleteket. Ilyen esetekben a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett személyek által elszenvedett veszteség miatti kártalanításra kell korlátozódnia.

(69) Tekintettel arra, hogy a szanálási intézkedéseket a tagállam vagy az Unió pénzügyi stabilitását érintő súlyos kockázatok miatt esetleg sürgősen kell meghozni, a válságkezelési intézkedések előzetes bírósági jóváhagyásának kérelmezésére vonatkozó nemzeti jog szerinti eljárást és a kérelem bírósági vizsgálatát egyaránt gyorsan kell lefolytatni. Ez nem érinti az érdekelt felek esetleges azon jogát, hogy a bíróságnál korlátozott időre kérelmezzék a döntés elhalasztását, miután a szanálási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.

(70) Az eredményes szanálás, valamint a joghatósági összeütközések elkerülése érdekében rendes fizetésképtelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a fizetésképtelen központi szerződő féllel szemben, amíg a szanálási hatóság a szanálási hatásköreit gyakorolja, vagy a szanálási eszközöket alkalmazza, kivéve ha az eljárást a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy annak beleegyezésével indítják, illetve folytatják. Bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időre történő felfüggesztése hasznos és szükséges annak érdekében, hogy a szanálási hatóságnak legyen ideje a szanálási eszközök gyakorlatba való átültetésére. Ez azonban nem alkalmazandó a fizetésképtelen központi szerződő feleknek a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁸ alapján kijelölt rendszerekkel, többek között más központi szerződő felekkel és központi bankokkal szemben fennálló kötelmeire. A 98/26/EK irányelv csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azáltal, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetésképtelensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek a válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, a válságmegelőzési intézkedéseket vagy szanálási intézkedéseket önmagukban nem lehet a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetésképtelenségi eljárásnak tekinteni, feltéve hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. A 98/26/EK irányelv alapján kijelölt rendszerek működése vagy az irányelv által garantált biztosítékhoz fűződő jog azonban nem szenvedhet csorbát.

(71) Annak biztosítása érdekében, hogy amikor a szanálási hatóságok magánszektorbeli vásárlókra vagy áthidaló központi szerződő felekre ruháznak át eszközöket és kötelezettségeket, megfelelő idő álljon rendelkezésükre az átadandó szerződések meghatározására, indokolt lehet a partnerek pénzügyi szerződések lezárására, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, illetve a pénzügyi szerződések más módon történő megszüntetésére vonatkozó jogainak arányos korlátozása az átruházás előtt. Ez a korlátozás szükséges lenne ahhoz, hogy a hatóságok valós képet kaphassanak a fizetésképtelen központi szerződő fél mérlegéről, azon értékbeli és a szerződések állományában bekövetkező változások nélkül, amelyek a felmondási jogok széles körű gyakorlásából erednének. Annak érdekében, hogy a partnerek szerződéses jogaiba történő beavatkozás a feltétlenül szükséges legkisebb mértékű legyen, a felmondási jogok korlátozását a lehető legrövidebb időtartamra kell korlátozni és csak a válságmegelőzési intézkedéssel vagy szanálási intézkedéssel – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménnyel – összefüggésben érvényesíthető; a más mulasztás, például fizetési vagy letétnyújtási kötelezettség elmulasztása miatt fennálló felmondási jogokat meg kell hagyni.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben a teljesítések véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

(72) A fizetéképtelen központi szerződő fél néhány, de nem az összes eszközének, szerződésének, jogának és kötelezettségének átruházása esetén a jogszerű tőkepiaci megállapodások fenntartása érdekében indokolt védintézkedéseket alkalmazni a megfelelő kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések különválasztásának megakadályozására. A kapcsolt szerződéseket és kapcsolódó biztosítékokat érintő egyes gyakorlatok e korlátozásának az ugyanazon féllel kötött, biztosítéki megállapodással, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodással, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodással, pozíciólezáró nettósítási megállapodással, illetve strukturált finanszírozási rendszerrel biztosított szerződésekre is vonatkoznia kell. Amennyiben az említett védintézkedések alkalmazására kerül sor, a szanálási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződés átruházására kell törekedniük, vagy mindegyiket a fizetéképtelen központi szerződő fél fennmaradó részénél kell hagyniuk. A védintézkedéseknek garantálniuk kell, hogy a 2013/36/EU irányelv értelmében nettósítási megállapodással biztosított kitétségek szavatoló-tőke-követelményét ez csak minimális mértékben érintse.

(73) Az uniós központi szerződő felek harmadik országokban található klíringtagoknak és ügyfeleknek is nyújtanak szolgáltatásokat, harmadik országbeli központi szerződő felek pedig az Unióban található klíringtagoknak és ügyfeleknek is nyújtanak szolgáltatásokat. A nemzetközi szinten aktív központi szerződő felek eredményes szanálásához szükség van a tagállamok és a harmadik országok hatóságai közötti együttműködésre. E célból az ESMA-nak iránymutatást kell adnia a harmadik országok hatóságaival megkötendő együttműködési megállapodások vonatkozó tartalmát illetően. Ezeknek az együttműködési megállapodásoknak biztosítaniuk kell a nemzetközi szinten aktív központi szerződő felekkel kapcsolatos hatékony tervezést, döntéshozatalt és koordinációt. A nemzeti szanálási hatóságoknak bizonyos körülmények között el kell ismerniük és végre kell hajtaniuk a harmadik országbeli szanálási eljárásokat. Az együttműködésnek ki kell terjednie az uniós vagy harmadik országbeli központi szerződő felek leányvállalataira és azok klíringtagjaira, valamint ügyfeleire.

(73a) Az e rendelet megsértése miatti közigazgatási szankciók valamennyi tagállamban való következetes alkalmazásának garantálása érdekében ebben a rendeletben meg kell határozni azokat a legfontosabb közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket, amelyeknek a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok rendelkezésére kell állniuk, továbbá elő kell írni, hogy a hatóságoknak rendelkezniük kell az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy az említett közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket minden, jogsértésért felelősnek tekinthető – akár jogi, akár természetes – személlyel szemben érvényesíthessék, valamint meg kell határozni az említett közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések mértékének és típusának megállapításához alkalmazandó legfőbb kritériumokat és a közigazgatási bírságok mértékét. A közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések meghatározásakor figyelembe kell venni az olyan tényezőket, mint a jogsértésből eredő, megállapított pénzügyi előny, a jogsértés súlyossága és időtartama, az esetleges

súlyosbító vagy enyhítő körülmények, valamint annak szükségessége, hogy a közigazgatási bíróságok visszatartó erővel bírjanak; ezenkívül pedig a szankciók mértéke adott esetben csökkenthető a szanálási hatósággal vagy az illetékes hatósággal való együttműködésre tekintettel. A közigazgatási szankciók elfogadása és közzététele során tiszteletben kell tartani a Chartában meghatározott alapvető jogokat.

(74) A következő harmonizáció és a piaci résztvevőknek az egész Unióban való megfelelő védelme érdekében a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyek részletesen meghatározzák a következőket: az írásos megállapodások tartalmát és a szanálási kollégiumok működésére vonatkozó eljárásokat; a központi szerződő fél által a helyreállítás során felhasználandó pótlólagos előfinanszírozott elkülönített saját források összegének kiszámítására és fenntartására vonatkozó módszereket, valamint ha ilyen saját források nem állnak rendelkezésre, azt az eljárást, amelynek alapján a központi szerződő fél hozzájárulást kér be a teljesítő klíringtagoktól, és később visszatérítést nyújt ezen klíringtagok számára; a helyreállítási tervek értékelésének módszereit; a szanálási tervek tartalmát; az elosztási sorrendet, a maximális időtartamot, valamint a központi szerződő fél éves nyereségének maximális részarányát a helyreállítás során a kártalanítási mechanizmus keretében; az értékelések elvégzése szempontjából releváns elemeket; az ideiglenes értékelésekben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszereit; a reorganizációs tervben kötelezően szerepeltetendő elemeket; a reorganizációs tervre vonatkozó kritériumokat; „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján végzendő végleges értékelésre vonatkozó módszereket; azokat a feltételeket, amelyek mellett a klíringtagok ügyfelei a szerződéses szimmetria elve alapján részesülhetnek a kártalanításból.

(75) A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy a 648/2012/EU rendelet 5. cikke értelmében létrejött bármely elszámolási kötelezettséget felfüggeszzen a szanálás alatt álló központi szerződő fél szanálási hatóságának vagy illetékes hatóságának a kérésére, saját kezdeményezés alapján, vagy a szanálás alatt álló központi szerződő fél klíringtagjának felügyeletéért felelős illetékes hatóság kérésére, az ESMA nem kötelező érvényű véleményét követően, a partnerek adott típusa vagy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek azon meghatározott kategóriái esetében, amelyek elszámolását a szanálás alatt álló központi szerződő fél végzi. Az elszámolási kötelezettség felfüggesztésére vonatkozó határozatot kizárólag abban az esetben lehet elfogadni, ha az szükséges a pénzügyi stabilitás és piaci bizalom megőrzése érdekében, különösen a dominóhatás elkerülése és annak megakadályozása érdekében, hogy a partnerek és befektetők nagy és bizonytalan kockázati kitettségekkel rendelkezzenek a központi szerződő féllel szemben. Határozata elfogadása érdekében a Bizottságnak figyelembe kell vennie a szanálási célokat és a 648/2012/EU rendeletben rögzített, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá vonására vonatkozó kritériumokat, azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, amelyekre a felfüggesztést kérik. Az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy

felkérje a Bizottságot a 600/2014/EU rendeletben⁹ előírt kereskedési kötelezettség felfüggesztésére, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az elszámolási kötelezettség felfüggesztése a kereskedési kötelezettség kritériumainak lényeges változását jelenti. A felfüggesztésnek átmeneti jellegűnek kell lennie, és lehetőséget kell biztosítani a meghosszabbítására. Hasonlóképpen, fokozni kell a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 28. cikke szerinti kockázatkezelési bizottságának a szerepét annak érdekében, hogy jobban ösztönözze a központi szerződő felet a kockázatainak prudens kezelésére és rezilienciájának javítására. A kockázatkezelési bizottság tagjainak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy tájékoztassák az illetékes hatóságot, ha a központi szerződő fél nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, és a klíringtagok és ügyfelek kockázatkezelési bizottságba delegált képviselői számára biztosítani kell a lehetőséget a kapott információknak a központi szerződő féllel szembeni kitettségeik nyomon követésére való felhasználására – a titoktartási védintézkedések betartásával, valamint a versenyjogban az ilyen információk cseréjére vonatkozóan meghatározott korlátozások sérelme nélkül. Végezetül, a központi szerződő felek szanalási hatóságainak hozzáférést kell biztosítani a kereskedési adattárakban elérhető összes szükséges információhoz is. A 648/2012/EU rendeletet és az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁰ ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(75aa) A Pénzügyi Stabilitási Tanács referencia-kamatlábra vonatkozó reformjának helyes végrehajtása érdekében egyértelművé kell tenni a piaci résztvevők számára, hogy azokra az ügyletekre, amelyeket azt megelőzően hoztak létre vagy újítottak meg, hogy megkezdődött az elszámolási vagy letéti követelményeknek a referencia-kamatláb alapjául szolgáló tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre (a továbbiakban: elődügyletek) való alkalmazása, nem kell alkalmazni az említett követelményeket, amennyiben azok megújítására kizárólag a referencia-kamatlábra vonatkozó reform végrehajtása vagy a végrehajtására való felkészülés céljából került sor. Ez segítené annak a kockázatnak a megelőzését is, hogy az említett elődügyletekben részt vevő európai partnereket felkészületlenül érje egy adott referenciamutató lényeges változása vagy megszűnése, és ezáltal hozzájárulna az ezzel kapcsolatos, a pénzügyi stabilitást illető aggályok csökkentéséhez. Ez a megközelítés összhangban van a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete által kiadott nemzetközi iránymutatásokkal.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

(75b) A központi szerződő felek szanálásának eredményes végrehajtása érdekében a 2002/47/EK irányelvben¹¹ előírt védintézkedéseket nem kell alkalmazni a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások érvényesítésének vagy az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának a korlátozására, valamint az e rendelet értelmében megállapított pozíciólezáró nettósítási rendelkezésekre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó rendelkezésekre.

(75c) Az (EU) 2017/1132 irányelv¹², a 2004/25/EK irányelv¹³ és a 2007/36/EK irányelv¹⁴ szabályokat tartalmaz az említett irányelvek hatálya alá tartozó központi szerződő felek részvényeseinek és hitelezőinek védelmére vonatkozóan. Azokban a helyzetekben, amelyekben e rendelet értelmében a szanálási hatóságok gyors intézkedésére van szükség, az említett szabályok hátráltathatják a hatékony szanálási intézkedéseket, valamint a szanálási eszközök és hatáskörök szanálási hatóságok általi hatékony alkalmazását. Ezért a 2014/59/EU irányelv szerinti eltéréseket ki kell terjeszteni az e rendelettel összhangban hozott intézkedésekre is. Az érdekelt felek számára a lehető legnagyobb fokú jogbiztonság garantálása érdekében az eltéréseket egyértelműen és szűk körűen kell meghatározni, és azokat kizárólag közérdekből, a szanálást kiváltó feltételek fennállása esetén lehet alkalmazni.

(75d) Az egymást átfedő követelmények elkerülése érdekében a 2014/59/EU irányelvet és a 806/2014/EU rendeletet módosítani kell oly módon, hogy a hatályuk alól ki legyenek zárva azok a szervezetek, amelyek a 648/2012/EU rendelet alapján is engedélyezettek.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/36/EK irányelve (2007. július 11.) az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról a tőzsdén jegyzett társaságokban (HL L 184., 2007.7.14., 17. o.).

(75e) A 600/2014/EU rendelet 54. cikkének (2) bekezdése átmeneti időszakról rendelkezik, amely alatt a 600/2014/EU rendelet 35., illetve 36. cikke nem alkalmazandó azon központi szerződő felek vagy kereskedési helyszínek esetében, amelyek kérelmezték az illetékes hatóságuktól, hogy az engedélyezze számukra, hogy ezen átmeneti rendelkezésekhez folyamodjanak a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében. 2020. július 3-án lejárt az az átmeneti időszak, amely alatt a kereskedési helyszíneket vagy a központi szerződő feleket az illetékes nemzeti hatóság mentesítheti a 600/2014/EU rendelet 35., illetve 36. cikkének alkalmazása alól a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében. A Covid19-világjárványból eredő nagy fokú bizonytalanság és volatilitás jellemezte jelenlegi piaci környezetet kedvezőtlen a központi szerződő felek és a kereskedési helyszínek működése szempontjából, mivel növeli működési kockázataikat. Ezek a megnövekedett kockázatok a hozzáférési kérelmek értékelésére és az ügyletek átvitelének kezelésére rendelkezésre álló kapacitások korlátozottságával együttesen befolyásolhatják a piacok megfelelő működését és a pénzügyi stabilitást. Emellett a 600/2014/EU rendelet a tőzsdén kereskedett származtatott termékekre vonatkozó új rendszerről rendelkezik a kritikus piaci infrastruktúrákhoz való hozzáférés tekintetében, amelynek célja, hogy egyensúlyt teremtsen az ilyen infrastruktúrák közötti fokozottabb verseny és működési integritásuk megőrzésének szükségessége között. Ezért bár a 600/2014/EU rendelet célja versenypiac teremtése a pénzügyi infrastruktúrák számára, a gazdasági szereplők nem számíthatnak a meglévő szabályok és prioritások fenntartására a gazdasági körülmények változása esetén, különösen ha az súlyos gazdasági válság következménye. Ez különösen igaz egy olyan területen, ahol a kritikus piaci infrastruktúrák, így például a kereskedési és elszámolási infrastruktúrák közötti interakció kivételesen magas szintű működési rezilienciát tesz szükségessé, mivel az ilyen kritikus infrastruktúrák működésének bármilyen zavara nagy kockázatot jelentene a pénzügyi stabilitásra nézve. A Covid19-világjárvány következményeképp a tőzsdén kereskedett származtatott termékekkel kapcsolatos kereskedési és elszámolási szolgáltatásokat nyújtó kereskedési helyszínekre és központi szerződő felekre vonatkozó nyílt hozzáférési rendszer alkalmazásának kezdőnapja elhalasztódik egy évvel, 2021. július 3-ra.

(76) Annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő felek szanálási hatóságai képvisellel rendelkezzenek az összes releváns fórumon, valamint hogy az ESMA rendelkezzen a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos feladatok végrehajtásához szükséges minden szakértelemmel, az 1095/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy a központi szerződő felek nemzeti szanálási hatóságai beletartozzanak az illetékes hatóságoknak az említett rendeletben meghatározott fogalmába.

(77) Az ESMA által a számára előírt feladatokkal kapcsolatban hozott döntések előkészítése érdekében – ideértve az előzetes és utólagos értékelésekre, a szanálási kollégiumokra és a szanálási tervekhez kapcsolódó technikai standardtervezetek, valamint a szanálási feltételekre és a kötelező erejű közvetítésre vonatkozó iránymutatások kidolgozását –, továbbá az EBH-nak, valamint tagjainak az

említett döntések előkészítésébe történő átfogó bevonásának biztosítása érdekében az ESMA-nak egy belső szanálási bizottságot kell létrehoznia, amelynek tagjai a szanálási hatóságok. Adott esetben megfigyelőként meg kell hívni az 575/2013/EU rendeletben meghatározott illetékes hatóságokat, köztük az Európai Központi Bankot, valamint a 2014/59/EU irányelvben meghatározott szanálási hatóságokat, köztük a 806/2014/EU rendelettel létrehozott Egységes Szanálási Testületet.

(77a) A központi szerződő felek kedvezőtlen piaci fejleményekkel szembeni rezilienciájának értékelésére vonatkozó fogalmi keret előkészítése során konzultálni kell az ESMA szanálási bizottságával, amennyiben az értékelés kiterjed a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó rendelkezéseknek az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt összesített hatása vizsgálatára. Ilyen esetekben az ilyen stresszteszt eredményeinek értékelésekor is konzultálni kell az ESMA szanálási bizottságával.

(78) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint a Charta által elismert jogokat, szabadságokat és elveket.

(79) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak döntéseik és intézkedéseik e rendelet alapján történő meghozatalakor minden esetben kellőképpen figyelembe kell venniük, hogy e döntések és intézkedések milyen hatással vannak más tagállamok pénzügyi stabilitására és gazdasági helyzetére, továbbá mérlegelniük kell az érintett klíringtagnak, illetve – amennyiben az információ rendelkezésre áll – a klíringtag ügyfelének a letelepedése szerinti tagállam pénzügyi szektora és teljes gazdasága szempontjából vett jelentőségét.

(80) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – a központi szerződő felek esetleges fizetéseképtelenségének az Unió egészére gyakorolt hatása miatt – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(81) E rendelet alkalmazását [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépéstől számított 18 hónap]-ig el kell halasztani annak érdekében, hogy valamennyi lényeges végrehajtási intézkedést ki lehessen dolgozni, valamint hogy a központi szerződő felek és egyéb piaci szereplők meg tudják tenni a rendeletnek való megfeleléshez szükséges lépéseket. Mindazonáltal a központi szerződő felekre vonatkozó azon kötelezettségnek, hogy a helyreállítás során az elkülönített saját forrásait használja, valamint a klíringtagoknak abban a rendkívüli esetben történő kártalanítására vonatkozó rendelkezéseknek, ha a helyreállítás során a változó letéten keletkező nyereség értékcsökkentésére kerül sor, az képezi az alapját, hogy rendelkezésre állnak-e a megfelelő szabályozástechnikai standardok.

Indokolt tehát az ilyen rendelkezések alkalmazása kezdőnapjának elhalasztását [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig meghosszabbítani. Ezenfelül a központi szerződő felek helyreállítási tervére, valamint a helyreállítási tervek elfogadására és felülvizsgálatára vonatkozó egyes rendelkezéseket, többek között a helyreállítási terv benyújtására vonatkozó kötelezettséget ennél korábban is alkalmazni kell, mivel már a központi szerződő felek mindegyike rendelkezik helyreállítási tervvel – ahogy azt a pénzügyi piaci infrastruktúrára vonatkozó, a Fizetési és Piaci Infrastruktúra Bizottság és az IOSCO által közzétett elvek előírják. A 648/2012/EU rendelet alapján már engedélyezett központi szerződő feleknek meg kell tenniük az annak biztosításához szükséges lépéseket, hogy legkésőbb [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig be tudják nyújtani helyreállítási tervüket az illetékes hatóságukhoz. Az említett, helyreállítási tervekre vonatkozó rendelkezéseket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-tól kell alkalmazni. Amennyiben a központi szerződő fél helyreállítási tervével kapcsolatban nem konzultáltak a szanálási hatósággal, e rendelet egyéb rendelkezéseinek alkalmazandóvá válásakor a központi szerződő fél illetékes hatóságának haladéktalanul konzultálnia kell a szanálási hatósággal a központi szerződő fél helyreállítási tervével kapcsolatban. A partnerek számára a jogbiztonság szavatolása érdekében a 648/2012/EU rendelet azon módosításainak, amelyek célja a Pénzügyi Stabilitási Tanács referenciakamatlábra vonatkozó reformja megfelelő végrehajtásának a biztosítása, e rendelet hatálybalépésétől kell alkalmazandónak lenniük.

(81a) Annak biztosítása érdekében, hogy a tőzsdén kereskedett származtatott termékekre vonatkozó nyílt hozzáférési rendszer alkalmazásából eredő megnövekedett működési kockázatok ne veszélyeztessék a piacok rendes működését vagy a pénzügyi stabilitást, továbbá a folyamatosság érdekében visszamenőleges hatállyal alkalmazni kell ezen átmeneti időszakok 2020. július 4-ről 2021. július 3-ra való meghosszabbítását.

(81b) Ennek a rendeletnek biztosítania kell, hogy a központi szerződő felek elegendő veszteségviselő képességgel és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek ahhoz, hogy úgy tudják biztosítani a veszteségek gyors és zökkenőmentes fedezését és a feltőkésítést, hogy annak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatása a lehető legkisebb legyen, törekedve arra, hogy az adófizetőkre gyakorolt hatás pedig elkerülhető legyen. A pénzügyi intézmények eredményes szanálási mechanizmusaira vonatkozó, a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB)¹⁵ által kidolgozott és nemzetközileg elfogadott elvekkel összhangban ennek a rendeletnek biztosítania kell, hogy szanálás során elsőként a központi szerződő fél tőketulajdonosai viseljék a veszteségeket, olyan módon, amely minimálisra csökkenti annak kockázatát, hogy az említett tőketulajdonosok fellebbezést indítsanak, amennyiben a szanálás során elszenvedett veszteségük nagyobb, mint amit a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén kellett volna

¹⁵ *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (A pénzügyi intézmények eredményes szanálási mechanizmusainak legfontosabb jellemzői), 2011. október, https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_111104cc.pdf

viselniük („a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv). Az FSB 2018. november 15-én konzultációs dokumentumot adott ki a pénzügyi forrásoknak a központi szerződő felek szanálásának támogatására való felhasználásáról, valamint a központi szerződő felek saját tőkéjének a szanálás során történő kezeléséről¹⁶. Az FSB a tervek szerint 2020 végén iránymutatást fog kiadni az említett dokumentum nyomán kapott visszajelzések és további értékelés alapján arra vonatkozóan, hogy a központi szerződő felek szanálása esetén hogyan kell a saját tőkét olyan módon felhasználni, amely minimálisra csökkenti annak kockázatát, hogy a tőketulajdonosok fellebbezést indítsanak az „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv alkalmazása miatt. Az említett iránymutatás közzétételét követően, a fent említett nemzetközileg elfogadott elveket figyelembe véve, a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az e rendeletben megállapított, a saját tőke szanálás esetén történő leírására vonatkozó szabályok alkalmazását. E felülvizsgálat mellett a Bizottságnak az e rendelet hatálybalépését követő öt év elteltével felül kell vizsgálnia a rendelet alkalmazását, figyelembe véve többek között az esetlegesen bekövetkező további nemzetközi fejleményeket. Ezen általános felülvizsgálat során ki kell térnie legalább bizonyos alapvető kérdésekre a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatban, mint például a szanálási hatóságok rendelkezésére álló, a nemteljesítésen kívüli eseményekből származó veszteségek fedezésére felhasználható pénzügyi forrásokra, valamint a központi szerződő feleknek a helyreállítás és a szanálás során felhasználható saját forrásaira,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja a 648/2012/EU rendelettel összhangban engedélyezett központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó szabályokat és eljárásokat, valamint a harmadik országokkal a központi szerződő felek helyreállítása és szanálása terén kötött megállapodásokra vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

¹⁶ *Financial resources to support CCP resolution and the treatment of CCP equity in resolution* (A központi szerződő felek szanálását támogató pénzügyi források, valamint a központi szerződő felek saját tőkéjének kezelése a szanálás során) – Nyilvános konzultációs dokumentum, <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/P151118-2.pdf>

E rendelet alkalmazásában:

1. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
2. „szanálási kollégium”: a 4. cikk értelmében létrehozott kollégium;
3. „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
4. „szanálási eszköz”: a 27. cikk (1) bekezdésében említett szanálási eszköz;
5. „szanálási hatáskör”: bármely, a 48–58. cikkben említett hatáskör;
6. „szanálási célok”: a 21. cikkben rögzített szanálási célok;
7. „illetékes hatóság”: tagállam által a 648/2012/EU rendelet 22. cikkével összhangban kijelölt hatóság;
- 7a. „nemteljesítési esemény”: olyan forgatókönyv, amelyben a központi szerződő fél nemteljesítést jelentett be:
 - a) egy vagy több klíringtag vonatkozásában a 648/2012/EU rendelet 48. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően; vagy
 - b) egy vagy több interoperábilis központi szerződő fél vonatkozásában a vonatkozó szerződéses megállapodásoknak vagy a 648/2012/EU rendelet 52. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően;
- 7b. „nemteljesítésen kívüli esemény”: olyan forgatókönyv, amelyben a központi szerződő fél a nemteljesítéstől eltérő bármely egyéb okból, többek között – de nem kizárólag – üzleti, letéti őrzési, befektetési tevékenységével kapcsolatos hiányosság, jogi vagy működési zavar, vagy csalás következtében – ideértve a kibertámadásokból eredő zavarokat is – veszteségeket szenved el;
8. „szanálási terv”: központi szerződő fél vonatkozásában a 13. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített szanálási terv;
9. „szanálási intézkedés”: a 22. cikknek megfelelően hozott, valamely központi szerződő felet szanálás alá helyező döntés, valamely szanálási eszköz alkalmazása, vagy egy vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;

10. „klíringtag”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott klíringtag;
11. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
12. „harmadik országbeli központi szerződő fél”: olyan központi szerződő fél, amelynek központi irodája egy harmadik országban van;
13. „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás” olyan megállapodás, amelynek alapján a szanálás alatt álló központi szerződő fél és valamely partnere közötti két vagy több fennálló követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
14. „pénzügyi piaci infrastruktúra” (FMI): központi szerződő fél, központi értéktár, kereskedési adattár, fizetési rendszer vagy valamely tagállam által a 98/26/EK irányelv 2. cikkének a) pontja alapján meghatározott és kijelölt egyéb rendszer;
- 14a. „kereskedési helyszín”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott kereskedési helyszín;
15. „ügyfél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott ügyfél;
- 15a. „egyéb rendszerszinten jelentős intézmény”: a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdésében említett egyéb rendszerszinten jelentős intézmény;
- 15b. „közvetett ügyfél”: olyan vállalkozás, amely a 648/2012/EU rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti közvetett elszámolási megállapodást kötött valamely klíringtaggal;
16. „interoperábilis központi szerződő fél”: olyan központi szerződő fél, amellyel interoperabilitási megállapodást kötöttek;
18. „helyreállítási terv”: központi szerződő fél által a 9. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített és naprakészen tartott helyreállítási terv;

19. „igazgatóság”: a nemzeti társasági joggal összhangban, a 648/2012/EU rendelet 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően felállított igazgatótanács, felügyelőbizottság, vagy mindkettő;
20. „felügyeleti kollégium”: a 648/2012/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett kollégium;
21. „tőke”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 25. pontjában meghatározott tőke;
22. „többlepcsős veszteségfedezés”: a 648/2012/EU rendelet 45. cikke szerinti többlepcsős veszteségfedezés;
23. „kritikus funkciók”: a központi szerződő félén kívüli harmadik feleknek nyújtott tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése a központi szerződő fél méretéből, piaci részesedéséből, külső és belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;
24. „csoport”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 16. pontjában meghatározott csoport;
25. „kapcsolt FMI”: olyan FMI, amellyel a központi szerződő fél szerződéses megállapodást – többek között interoperabilitási megállapodást – kötött;
26. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más, nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülő szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amelyet egy központi szerződő fél életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
27. „pénzügyi szerződések”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 100. pontjában meghatározott szerződések és megállapodások;
28. „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyona feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely a központi szerződő felekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen központi szerződő felekre, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;

29. „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
30. „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról szóló, 2011. december 22-i európai rendszerkockázati testületi (ERKT-) ajánlás (ESRB/2011/3) B. ajánlásának 1. pontjában említett, a makroprudenciális politika vitelével megbízott hatóság;
31. „garanciaalap” a központi szerződő fél által tartott, a 648/2012/EU rendelet 42. cikke szerinti garanciaalap;
32. „előfinanszírozott források”: a megfelelő jogi személy által tartott, annak szabadon rendelkezésére álló források;
33. „felső vezetés”: a központi szerződő fél üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az igazgatóság ügyvezető tagja vagy tagjai;
34. „kereskedési adattár”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 2. pontjában vagy az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott kereskedési adattár;
35. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
36. „hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok”: kötvények vagy az átruházható fedezetlen követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
- 36a. „alapletét”: a központi szerződő fél által bekért letét, amely a letétet nyújtó klíringtagokkal – illetve adott esetben az interoperábilis központi szerződő felekkel – szembeni jövőbeli, a legutóbbi letétnyújtás

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

és a klíringtag vagy interoperábilis központi szerződő fél nemteljesítését követő pozíciózárás közötti időszakban fennálló potenciális kitettség fedezésére szolgál;

36b. „változó letét”: a piaci ár tényleges változásaiból fakadó aktuális kitettség tükrözése céljából bekért vagy befizetett letét;

37. „szanalási készpénzbefizetési felhívás”: a szanalási hatóságot a 31. cikkel összhangban megillető, jogszabály által előírt hatáskör alapján a klíringtagokhoz intézett, a központi szerződő fél részére teljesítendő, az előfinanszírozott forrásokon túli készpénzbefizetésre irányuló felhívás;

38. „helyreállítási készpénzbefizetési felhívás”: a szanalási készpénzbefizetési felhívástól eltérő, a központi szerződő fél működési szabályzatában foglalt szerződéses rendelkezések alapján a klíringtagokhoz intézett, a központi szerződő fél részére teljesítendő, az előfinanszírozott forrásokon túli készpénz-befizetésre irányuló felhívás;

39. „átruházási hatáskör”: a 48. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában meghatározott, szanalás alatt álló központi szerződő fél részvényeinek, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek, illetve ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félre történő átruházására vonatkozó hatáskörök;

40. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;

41. „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeinek esedékességét előrehozzák, így azok azonnal esedékessé válnak, vagy megszüntetik a kötelezettségeket, és azok mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre, beleértve a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározott „pozíciólezáró nettósítási rendelkezéseket”, valamint a 98/26/EK irányelv 2. cikke k) pontjában meghatározott „nettósítást”;
42. „válságmegelőzési intézkedés”: a 10. cikk (8) és (9) bekezdése szerinti azon hatáskörök gyakorlása, melyek alapján a központi szerződő fél kötelezhető a szanalási tervében fennálló hiányosságok orvoslására irányuló intézkedések meghozatalára, a 17. cikk szerinti azon hatáskörök gyakorlása, melyek alapján előírható a szanalhatóság akadályainak kezelése vagy kiküszöbölése, vagy a 19. cikk szerinti azon hatáskörök gyakorlása, melyek alapján előírható a korai beavatkozási intézkedések alkalmazása;
43. „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél valamely kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, illetve olyan rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti kötelezettség esedékessé válását, amely kötelezettség ilyen rendelkezés hiányában esedékessé válna;
44. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;
45. „fedezett kötvény”: az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvény;
46. „harmadik országbeli szanalási eljárás”: egy harmadik országbeli központi szerződő fél fizetéseképtelenségének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából hasonló az ezen rendelet szerinti szanalási intézkedésekhez;
47. „érintett nemzeti hatóságok”: az e rendelettel összhangban vagy a 2014/59/EU irányelv 3. cikkének alapján kijelölt szanalási hatóságok, illetékes hatóságok vagy illetékes minisztériumok, vagy

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

a tagállamok egyéb olyan hatóságai, amelyek a joghatóságuk alá tartozó elszámolási szolgáltatásokat nyújtó, harmadik országbeli központi szerződő felek eszközeivel, jogaival, kötelmeivel vagy kötelezettségeivel kapcsolatban hatáskörrel rendelkeznek;

48. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanálási hatóságok és illetékes hatóságok ezen rendelet szerinti feladataihoz hasonló feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság.

II. CÍM

Hatóságok, SZANÁLÁSI KOLLÉGIUM ÉS ELJÁRÁSOK

I. szakasz

Szanálási hatóságok, szanálási kollégiumok és az európai felügyeleti hatóságok bevonása

3. cikk

Szanálási hatóságok és illetékes minisztériumok kijelölése

(1) Minden tagállam kijelöl egy vagy több szanálási hatóságot, amely felhatalmazást kap az e rendeletben meghatározott szanálási eszközök alkalmazására és szanálási hatáskörök gyakorlására.

A szanálási hatóságoknak nemzeti központi bankoknak, illetékes minisztériumoknak, közigazgatási hatóságoknak vagy más közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságoknak kell lenniük.

(2) A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatáskörüket a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal kell gyakorolniuk.

(3) Azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdés alapján kijelölt szanálási hatóságot egyéb funkciókkal is felruhazzák, megfelelő strukturális szabályokat kell életbe léptetni az e rendelet alapján a szanálási hatóságra ruházott funkciók és a rábízott összes egyéb funkció közötti összeférhetetlenségek elkerülése érdekében. Különösen olyan intézkedéseket kell bevezetni, amelyek biztosítják a tényleges működési függetlenséget, ideértve az adott szanálási hatóság számára a következő feladatok ellátásában részt vevő személyzettől elkülönülő személyzet, valamint a külön jelentési útvonal és döntéshozatali eljárás meglétét: minden olyan feladat, amelyet a szanálási hatóság a központi szerződő fél illetékes hatóságaként a 648/2012/EU rendelet 22. cikke alapján elláthat, valamint azon feladatok, amelyeket a szanálási hatóság a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett klíringtagok illetékes hatóságaként elláthat.

(4) A harmadik bekezdésben ismertetett követelmények nem zárhatják ki sem azt, hogy a jelentési útvonalak egy a különböző hatóságokat tömörítő szervezet legmagasabb szintjén összeérjenek, sem azt, hogy a személyzet az ideiglenesen megnövekedett munkaterhelés elosztása céljából – előre meghatározott feltételek mellett – megosztható legyen a szanálási hatóságra bízott egyéb funkciók között, sem pedig azt, hogy a szanálási hatóság igénybe vegye a megosztott személyzet szakértelmét.

(4a) A 648/2012/EU rendelet és az e rendelet szerinti felügyeleti és szanálási funkciókat ellátó hatóságoknak és a képviselőikben e funkciókat ellátó személyeknek szorosan együtt kell működniük a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában, mind abban az esetben, ha a szanálási hatóság és az illetékes hatóság egymástól különböző szervezet, mind pedig abban, ha a funkciók ellátása egy szervezeten belül történik.

(4b) A szanálási hatóságnak a (3) bekezdésben előírt követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából belső szabályokat kell elfogadnia és közzétennie; e szabályoknak magukban kell foglalniuk a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

(4c) Azok a tagállamok, amelyekben nem hoztak létre központi szerződő felet, az összeférhetetlenség elkerülését célzó intézkedések kivételével eltérhetnek a (3) bekezdésben meghatározott követelményektől.

(5) Az e rendelet alapján az illetékes minisztériumra ruházandó funkciók ellátására minden tagállam egy minisztériumot jelöl ki.

(6) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, a szanálási hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot az e rendelet alapján hozott határozatokról, és – amennyiben a nemzeti jog másként nem rendelkezik – meg kell szereznie a minisztérium jóváhagyását az olyan döntések végrehajtása előtt, amelyeknek közvetlen költségvetési hatásai vagy várhatóan közvetlen költségvetési hatást okozó rendszerszintű következményei vannak.

(7) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az Európai Értékpapírpiaci Hatóságot (ESMA) az (1) bekezdés szerint kijelölt szanálási hatóságokról.

(8) Amennyiben a tagállam az (1) bekezdés szerint egynél több szanálási hatóságot jelöl ki, a (7) bekezdésben említett értesítésnek tartalmaznia kell a következőket:

- a) a többszörös kijelölés alapjául szolgáló indokokat;
- b) a funkciók és felelősségi körök felosztását e hatóságok között;
- c) a hatóságok közötti koordináció biztosításának módját;
- d) a többi tagállam érintett hatóságaival való együttműködés és koordináció céljából kapcsolattartó hatóságként kijelölt szanálási hatóság megnevezését.

(10) Az ESMA-nak közzé kell tennie a (7) bekezdés szerint bejelentett szanálási hatóságok és kapcsolattartó hatóságok jegyzékét.

4. cikk Szanálási kollégiumok

(1) A központi szerződő fél szanálási hatóságának szanálási kollégiumot kell létrehoznia a 13., a 16. és a 17. cikkben említett feladatok végrehajtására, valamint a szanálási kollégium tagságába tartozó hatóságokkal való együttműködés és koordináció, illetve – adott esetben – a harmadik országok illetékes és szanálási hatóságaival való együttműködés biztosítására, és el kell látnia e kollégium igazgatását és elnöklését.

A szanálási kollégiumok keretet biztosítanak a szanálási hatóságok és a többi érintett hatóság számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a szanálási tervek kidolgozásához – ezen belül a szanálási terv végrehajtása rendszerszintű hatásának figyelembevételéhez –, az előkészítési és megelőzési intézkedések alkalmazásához és a szanáláshoz kapcsolódó információk cseréje;
- b) a 13. cikk szerinti szanálási tervek kidolgozása;
- c) a 16. cikknek megfelelően a központi szerződő felek szanálhatóságának értékelése;
- d) a 17. cikknek megfelelően a központi szerződő felek szanálhatósága előtt álló akadályok azonosítása, kezelése és megszüntetése;
- e) a szanálási tervekről és stratégiákról szóló nyilvános kommunikáció koordinálása.

(2) A szanálási kollégiumoknak az alábbi tagokból kell állniuk:

- a) a központi szerződő fél szanálási hatósága;
- b) a központi szerződő fél illetékes hatósága;
- c) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett klíringtagok illetékes hatóságai és szanálási hatóságai, ideértve adott esetben az EKB-t is, amikor az az 1024/2013/EU

tanácsi rendeletnek¹⁹ megfelelően ráruházott, a hitelintézeteknek az egységes felügyeleti mechanizmuson belüli prudenciális felügyeletével kapcsolatos feladatait teljesíti, valamint az Egységes Szanálási Testületet az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében a hitelintézetek illetékes szanálási hatóságaként betöltött, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁰ összhangban ráruházott szerepkörében;

ca) a klíringtagoknak a c) pontban említettektől eltérő, egyéb illetékes hatóságai és szanálási hatóságai. Az említett illetékes hatóságoknak és szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a központi szerződő fél szanálási hatóságát, indokolással szolgálva a kollégiumban való részvételüket illetően az arra vonatkozó értékelésük alapján, hogy a központi szerződő fél szanálása milyen hatással lehetne a tagállamuk pénzügyi stabilitására;

cb) a klíringtagok ügyfeleinek illetékes hatóságai vagy szanálási hatóságai, amennyiben a kollégiumnak e bekezdés c), ca), d), e) vagy f) pontja alapján még nincsen a tagállamukat képviselő tagja. E hatóságoknak tájékoztatniuk kell a központi szerződő fél szanálási hatóságát, indokolással szolgálva a kollégiumban való részvételüket illetően az arra vonatkozó értékelésük alapján, hogy a központi szerződő fél szanálása milyen hatással lehetne a tagállamuk pénzügyi stabilitására;

d) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett illetékes hatóságok;

e) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének e) pontjában említett központi szerződő felek illetékes hatóságai és szanálási hatóságai;

f) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének f) pontjában említett illetékes hatóságok;

g) a KBER-nek a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének g) pontjában említett tagjai;

h) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének h) pontjában említett *kibocsátó* központi bankok;

ha) a központi szerződő fél által elszámolt pénzügyi eszközök uniós pénznemeit kibocsátó, a h) pontban említetteken kívüli központi bankok. Az említett központi bankoknak tájékoztatniuk kell a központi szerződő fél szanálási hatóságát, indokolással szolgálva a kollégiumban való részvételüket

¹⁹ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

illetően az arra vonatkozó értékelésük alapján, hogy a központi szerződő fél szanálása milyen hatással lehetne az általuk kibocsátott pénznemekre;

- i) az anyavállalat illetékes hatósága (adott esetben);
- j) az illetékes minisztérium, amennyiben az a) pontban említett szanálási hatóság nem azonos az illetékes minisztériummal;
- k) az ESMA;
- l) az Európai Bankhatóság (EBH).

(3) Az ESMA, az EBH és a ca), cb), ha) és i) pontban említett hatóságok nem rendelkezhetnek szavazati joggal a szanálási kollégiumokban.

Amennyiben az EKB e cikk (2) bekezdésének c) és h) pontja alapján is a kollégium tagja, két szavazattal kell rendelkeznie a kollégiumban.

(4) A harmadik országbeli klíringtagok illetékes és szanálási hatóságai, valamint azon harmadik országbeli központi szerződő felek illetékes és szanálási hatóságai, amelyekkel a központi szerződő fél interoperabilitási megállapodást kötött, megfigyelőként meghívhatók a szanálási kollégiumba. E hatóságok részvétele annak függvénye, hogy a központi szerződő fél szanálási hatóságának mint a szanálási kollégium elnökének véleménye szerint a 71. cikkben meghatározott titoktartási követelményekkel egyenértékű titoktartási követelmények vonatkoznak-e rájuk.

A harmadik országbeli hatóságok szanálási kollégiumban való részvétele határokon átnyúló, meghatározott végrehajtási kérdések megvitatására korlátozódhat, amelyek magukban foglalhatják a következőket:

- a) a szanálási intézkedések hatékony és összehangolt, mindenekelőtt az 53. és 75. cikkeknek megfelelő végrehajtása;
- b) a hatékony szanálási intézkedés azon lehetséges akadályainak azonosítása és megszüntetése, amelyek a biztosítéki, nettósítási és egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat szabályozó eltérő jogszabályokból, valamint az eltérő helyreállítási és szanálási hatáskörökből vagy stratégiákból erednek;
- c) az esetlegesen szükséges új elismerési vagy engedélyezési követelmények azonosítása és koordinálása, a szanálási intézkedések megfelelő időben való végrehajtásának szükségességére való tekintettel;

d) a központi szerződő fél szanálása által érintett megfelelő eszközosztályokba tartozó elszámolási kötelezettségek esetleges felfüggesztése a 648/2012/EU rendelet 6a. cikke vagy az érintett harmadik ország nemzeti jogának bármely azzal egyenértékű rendelkezése szerint;

e) az eltérő időzónák esetleges hatása az üzletzárás alkalmazandó idejére, a kereskedés végével összefüggésben.

(5) A központi szerződő fél szanálási hatósága a szanálási kollégium elnökeként a következő feladatok ellátásáért felelős:

- a) írásba foglalt szabályok és eljárások kidolgozása a szanálási kollégium működésére vonatkozóan, a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően;
- b) a szanálási kollégium valamennyi tevékenységének koordinálása;
- c) a szanálási kollégium valamennyi ülésének összehívása és azok elnöki tisztének ellátása;
- d) a szanálási kollégium minden tagjának teljes körű előzetes tájékoztatása a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megvitatás céljából szóba jöhető napirendi pontokról;
- e) annak eldöntése, hogy a harmadik országok hatóságait meghívják-e – és ha igen, melyeket – a szanálási kollégium adott ülésére a (4) bekezdésnek megfelelően;
- f) annak lehetővé tétele, előmozdítása és koordinálása, hogy a szanálási kollégium tagjai között a kellő időben sor kerüljön az összes releváns információ megosztására;
- g) a szanálási kollégium valamennyi tagjának folyamatos és kellő időben történő tájékoztatása az üléseken hozott döntésekről és az ülések eredményeiről.

(5a) A kollégiumra ruházott feladatok ellátásának megkönnyítése érdekében a kollégium (2) bekezdésben említett tagjai számára biztosítani kell a jogot, hogy hozzájáruljanak a kollégium ülései napirendjének megállapításához, mindenekelőtt azáltal, hogy az üléshez maguk is javasolnak napirendi pontokat.

(6) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási kollégiumok az Unióban mindenütt egységes és következetes módon működjenek, az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezetet kell kidolgoznia az (1) bekezdésben említett szanálási kollégiumok működésére vonatkozó írásos megállapodások és eljárások tartalmának meghatározására.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok elkészítése céljából az ESMA-nak

figyelembe kell vennie a 876/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet²¹ és a 2014/59/EU irányelvnek a 2014/59/EU irányelv 88. cikkének (7) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) XXX/2016 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet²² 6. fejezete 1. szakaszának vonatkozó rendelkezéseit.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépéstől számított 12 hónap]-ig kell benyújtania a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a (6) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

5. cikk

Az ESMA szanálási bizottsága

(1) Az ESMA az e rendelet által rábízott határozathozatal előkészítése céljából – az e rendelet 12. cikke alapján hozandó határozatok kivételével – létrehoz egy szanálási bizottságot az 1095/2010/EU rendelet 41. cikke alapján.

A szanálási bizottságnak elő kell továbbá segítenie a fizetésektelen központi szerződő felek szanálására vonatkozó szanálási tervek kidolgozását és koordinálását, valamint a szanálás módszereinek kifejlesztését.

(2) A szanálási bizottságnak az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságokból kell állnia.

Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. és v. pontjában említett hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni a szanálási bizottságba.

²¹ A Bizottság 876/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. május 28.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a központi szerződő felek kollégiumairól szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 244., 2013.9.13., 19. o.).

²² A Bizottság (EU) ... felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanálási tervek és csoportszintű szanálási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leírási és átalakítási hatáskörök szerződéses elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanálási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről, C(2016) 1691 final [Megjegyzés a Kiadóhivatalnak – Kérjük, illesszék be a felhatalmazáson alapuló rendelet számát].

(3) E rendelet alkalmazása keretében az ESMA-nak együtt kell működnie az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatósággal (EIOPA) és az EBH-val, az 1093/2010/EU rendelet 54. cikkével, az 1094/2010/EU rendelet 54. cikkével és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében.

(4) E rendelet alkalmazása keretében az ESMA-nak biztosítania kell, hogy a szanalási bizottság és az 1095/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönüljenek egymástól.

6. cikk

A hatóságok közötti együttműködés

(1) Az illetékes hatóságok, a szanalási hatóságok és az ESMA kötelesek szorosan együttműködni e rendelet alkalmazása céljából. A helyreállítási szakaszban különösen az illetékes hatóságnak és a felügyeleti kollégium tagjainak együtt kell működniük és hatékonyan kell kommunikálniuk a szanalási hatósággal annak érdekében, hogy a szanalási hatóság időben tudjon eljárni.

(1a) A központi szerződő fél szanalási hatóságának és a központi szerződő fél klíringtagjai szanalási hatóságainak szorosan együtt kell működniük annak biztosítása céljából, hogy ne legyenek a szanalást akadályozó tényezők.

(2) E rendelet alkalmazása céljából az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban kötelesek együttműködni az ESMA-val.

Az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

II. szakasz

Döntéshozatal és eljárások

7. cikk

A döntéshozattal kapcsolatos általános alapelvek

Az illetékes hatóságoknak, a szanalási hatóságoknak és az ESMA-nak az e rendelet szerinti döntéshozatal és intézkedések megtétele során figyelembe kell venniük a következő alapelvek és szempontok mindegyikét:

a) biztosítani kell az adott központi szerződő féllel kapcsolatban hozott minden döntés vagy intézkedés hatékonyságát és arányosságát, legalább a következő tényezők figyelembevételével:

i. a központi szerződő fél jogi formája, tulajdonosi szerkezete és szervezeti felépítése, beleértve adott esetben az azon csoporton belüli kölcsönös függőségi kapcsolatokat, amelyhez a központi szerződő fél tartozik;

ii. a központi szerződő fél üzleti tevékenységének jellege, mérete és összetettsége, különös tekintettel az általa kiszolgált piacok méretére, szerkezetére és likviditására stresszhelyzetben;

iii. a központi szerződő fél klíringtagságának – illetve, ha a vonatkozó információk rendelkezésre állnak, a klíringtagjai ügyfelekből és közvetett ügyfelekből álló hálózatának – a felépítése, jellege és megosztottsága;

iiii. a központi szerződő fél kritikus funkcióinak helyettesíthetősége az általa kiszolgált piacokon;

v. a központi szerződő fél összekapcsoltsága egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrákkal, kereskedési helyszínekkel, pénzügyi vállalkozásokkal és általában a pénzügyi rendszerrel;

va. az, hogy a központi szerződő fél elszámol-e olyan tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket, amelyek a 648/2012/EU rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban az elszámolási kötelezettség alá esőnek nyilvánított kategóriába tartoznak;

vi. a 19. cikk (1) bekezdésében és a 22. cikk (2) bekezdésében említett jogsértések tényleges vagy lehetséges következményei;

b) biztosítani kell a döntéshozatal hatékonyságára, időszerűségére és – ha szükséges – kellő sürgősségére, illetve a döntéshozatal és az intézkedések költségeinek lehető legalacsonyabb szinten tartására vonatkozó kötelező elvek betartását, ugyanakkor a lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell a piaci zavarok enyhítését;

ba) a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét a lehető legnagyobb mértékben el kell kerülni; az ilyen jellegű támogatás csak végső esetben állhat rendelkezésre, illetve vehető igénybe, a 45. cikkben megállapított követelményekkel összhangban, valamint nem keletkezhet állami pénzügyi támogatásra vonatkozó elvárás;

d) a szanalási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük egymással annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések megtétele koordinált és hatékony módon valósuljon meg;

- e) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni;
- f) megfelelően figyelembe kell venni azoknak a tagállamoknak az érdekeit, amelyekben a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt és amelyekben klíringtagjai és – amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll – azok ügyfelei és közvetett ügyfelei, így többek között azok az ügyfelek és közvetett ügyfelek, amelyeket a tagállamok a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdése alapján egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek minősítettek, vagy bármely kapcsolt FMI – így többek között az interoperábilis központi szerződő felek – székhellyel rendelkeznek, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására vagy költségvetési forrásaira és az Unió egészére;
- fa) a szanálási hatóságok és a szanálási kollégiumok nem írhatják elő a tagállamok számára rendkívüli állami pénzügyi támogatás biztosítását, és döntéseik nem sérthetik a tagállamok költségvetési szuverenitását és költségvetési hatáskörét;
- g) egyensúlyt kell teremteni az érintett klíringtagoknak és – amennyiben a vonatkozó információk rendelkezésre állnak – ügyfeleiknek és közvetett ügyfeleiknek, valamint a központi szerződő fél hitelezőinek és az érintett tagállamokbeli egyéb érintett feleinek az érdekei között, és ennek érdekében kerülni kell az egyes konkrét szereplők érdekei ellenében vagy védelmében való méltánytalan fellépést, valamint a terhek méltánytalan elosztását a tagállamokon belül és azok között;
- h) az e rendelet szerinti mindazon kötelemények, amelyek értelmében valamely döntés vagy az intézkedés meghozatala előtt konzultálni kell egy hatósággal, a javasolt döntés vagy intézkedés legalább azon elemeiről való konzultációs kötelezettséget jelentenek, amely elemek ténylegesen vagy valószínűsíthetően:
- i. hatást gyakorolnak a klíringtagokra, az ügyfelekre, a kapcsolt FMI-kre vagy a kereskedési helyszínekre;
 - ii. hatást gyakorolnak annak a tagállamnak a pénzügyi stabilitására, ahol a klíringtagok, ügyfelek, kapcsolt FMI-k vagy kereskedési helyszínek székhellyel vagy telephellyel rendelkeznek;
- ha) amennyiben valamely hatóság aggályokat fogalmaz meg tagállama pénzügyi stabilitásával összefüggésben, a központi szerződő fél szanálási hatóságának és szanálási kollégiumának azt alapos megfontolás tárgyává kell tennie, és amennyiben a kifejtett aggályokat nem veszik figyelembe, ennek okairól írásbeli magyarázattal kell szolgálniuk;
- i) a 13. cikkben említett szanálási tervekben foglaltakat be kell tartani, kivéve ha – az eset körülményeit figyelembe véve – a tervektől való eltérés a szanálási célok hatékonyabb megvalósulása érdekében szükségessé válik;
- j) biztosítani kell az átláthatóságot a vonatkozó hatóságok számára, ahol lehetséges, továbbá minden olyan esetben, amikor egy javasolt döntés vagy intézkedés vélhetően valamely érintett tagállam pénzügyi stabilitását vagy költségvetési forrásait érintő hatással járhat;

k) a lehető legszorosabb koordinációt és együttműködést kell folytatni abból a célból is, hogy összességében véve csökkentsék a szanálás költségeit;

l) minden döntés esetében a lehető legnagyobb mértékben enyhíteni kell az összes olyan negatív gazdasági és társadalmi hatást – ideértve a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásokat is –, amelyeket e döntés jelent az összes olyan tagállamra nézve, ahol a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt, és amelyekben klíringtagjai és – amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll – azok ügyfelei és közvetett ügyfelei, így többek között azok az ügyfelek és közvetett ügyfelek, amelyeket a tagállamok a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdése alapján egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek minősítettek, vagy bármely kapcsolt FMI – így többek között az interoperábilis központi szerződő felek – székhellyel rendelkeznek.

8. cikk

Információcsere

(1) A szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak saját kezdeményezésre vagy kérésre megfelelő időben biztosítaniuk kell egymás számára az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges összes információt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóságok csak abban az esetben hozhatnak nyilvánosságra harmadik országbeli hatóság által nyújtott bizalmas információt, ha az érintett hatóság ahhoz előzetesen írásbeli beleegyezését adta.

A szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell az illetékes minisztérium számára az azon határozatokra vagy intézkedésekre vonatkozó összes információt, amelyek esetében kötelező az érintett minisztériumot értesíteni, vele konzultálni vagy a beleegyezését kérni.

III. CÍM ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

A helyreállítás és a szanálás tervezési folyamata

1. szakasz

A helyreállítás tervezési folyamata

9. cikk

Helyreállítási tervek

(1) A központi szerződő feleknek helyreállítási tervet kell készíteniük és naprakészen tartaniuk, amely rendelkezik azokról az intézkedésekről, amelyeket meg kell tenniük mind a nemteljesítési, mind pedig a nemteljesítésen kívüli események, valamint e kettő kombinációjának esetén pénzügyi stabilitásuk – állami pénzügyi támogatás igénybevétele nélküli – helyreállítása, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy folytatni tudják a kritikus funkciók ellátását a pénzügyi helyzetük jelentős romlását követően, vagy ha fennáll a 648/2012/EU rendelet szerinti tőke- és prudenciális követelményeik megsértésének kockázata.

A helyreállítási tervben foglalt intézkedéseknek:

- a) átfogóan és hatékonyan kezelniük kell a különböző forgatókönyvekben azonosított összes kockázatot, így többek között az esetleges fedezetlen likviditási hiányokat is;
- b) egy nemteljesítési esemény miatti veszteségek esetén biztosítaniuk kell a pozíciók közötti egyensúly helyreállítását, valamint a fedezetlen veszteségeknek a klíringtagokhoz, azok ügyfeleihez, amennyiben az említett ügyfelek a központi szerződő felek közvetlen hitelezői, és a részvényesekhez való teljes körű hozzárendelését, figyelembe véve valamennyi érintett fél érdekeit;
- ba) tartalmazniuk kell a nemteljesítésen kívüli események összes típusából fakadó esetleges veszteségek fedezésére alkalmas veszteségviselési szabályokat;
- c) lehetővé kell tenniük a központi szerződő fél pénzügyi forrásainak – köztük szavatolótőkéjének – ahhoz megfelelő szintre történő feltöltését, hogy a központi szerződő fél teljesíteni tudja a 648/2012/EU rendelet szerinti kötelezettségeit, valamint amely szint elősegíti a központi szerződő fél kritikus funkcióinak folyamatos és időszerű működését.

(2) A helyreállítási tervnek tartalmaznia kell egy olyan, a központi szerződő fél kockázati profilján alapuló mutatókból álló keretrendszert, amely azonosítja azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén meg kell tenni a helyreállítási tervben szereplő intézkedéseket. A mutatók lehetnek minőségi vagy mennyiségi, a központi szerződő fél pénzügyi stabilitására és működési képességére vonatkozó mutatók, és lehetővé kell tenniük, hogy a helyreállítási intézkedésekre elég korán sor kerüljön ahhoz, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a terv végrehajtásához.

A központi szerződő feleknek megfelelő intézkedéseket kell bevezetniük a mutatók rendszeres nyomon követésére. A központi szerződő feleknek jelentést kell tenniük illetékes hatóságaik felé e nyomon követés eredményéről. Az illetékes hatóságoknak az általuk jelentősnek ítélt információkat továbbítaniuk kell a felügyeleti kollégium részére.

Az ESMA-nak az ERKT-vel együttműködve ... [a rendelet hatálybalépésétől számított egy év]-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat kell kiadnia az e bekezdés első albekezdésben említett minőségi és mennyiségi mutatók minimális listájának meghatározása céljából.

(3) A központi szerződő feleknek működési szabályzatukba olyan rendelkezéseket kell felvenniük, amelyek felvázolják az általuk abban az esetben követendő eljárásokat, amikor a helyreállítási folyamat céljainak elérése érdekében arra tesznek javaslatot, hogy:

- a) megtegyék a helyreállítási tervükben meghatározott intézkedéseket annak ellenére, hogy a vonatkozó mutatók szerint ennek feltételei nem teljesültek; vagy
- b) tartózkodjanak a helyreállítási tervükben meghatározott intézkedések megtételétől annak ellenére, hogy a vonatkozó mutatók szerint ennek feltételei teljesültek.

Az e bekezdés alapján meghozott bármely határozatról és annak indokolásáról haladéktalanul értesíteni kell az illetékes hatóságot.

(4) Amennyiben a központi szerződő fél életbe kívánja léptetni a helyreállítási tervét, tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot az általa megállapított problémák jellegéről és nagyságrendjéről, az összes vonatkozó körülmény ismertetésével, és a helyzet kezelésének érdekében megtenni tervezett helyreállítási vagy egyéb intézkedések, továbbá azon határidő megjelölésével, ameddig pénzügyi stabilitását ezen intézkedések segítségével helyreállítani tervezi.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél által megtenni tervezett helyreállítási intézkedés jelentős káros hatásokkal járhat a pénzügyi rendszerre nézve, vagy várhatóan nem lesz hatékony, az adott intézkedés megtételétől való tartózkodásra kötelezheti a központi szerződő felet.

A (3) bekezdés második albekezdése szerinti értesítés kézhezvételét követően az illetékes hatóságnak haladéktalanul értékelnie kell, hogy a körülmények szükségessé teszik-e a korai beavatkozási hatáskörök gyakorlását a 19. cikknek megfelelően.

(5) Az illetékes hatóságnak azonnal tájékoztatnia kell a szanálási hatóságot és a felügyeleti kollégiumot, a szanálási hatóságnak pedig azonnal tájékoztatnia kell a szanálási kollégiumot a (3) bekezdés második albekezdésének, valamint a (4) bekezdés első albekezdésének megfelelően kapott minden értesítésről, valamint az illetékes hatóság minden ezt követő, a (4) bekezdés második albekezdése szerinti utasításáról.

Az illetékes hatóságnak, amennyiben a (4) bekezdés első albekezdésének megfelelően tájékoztatást kap, a lehető legnagyobb mértékben, nemteljesítés előidézése nélkül korlátoznia kell vagy meg kell tiltania a saját tőke és a saját tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazást – beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat is –, továbbá az illetékes hatóság korlátozhatja, megtilthatja vagy befagyaszthatja a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 26. cikke (5) bekezdésének megfelelő javadalmazási politikája szerint meghatározott változó javadalmazás, a nem kötelező nyugdíjjuttatások vagy a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 29. pontjában meghatározott felső vezetésnek nyújtott végkielégítési csomagok kifizetését.

(6) A központi szerződő felek kötelesek legalább évente, illetve a jogi vagy szervezeti felépítésükkel, üzleti vagy pénzügyi helyzetükkel kapcsolatos *bármely* olyan változást követően *minden esetben felülvizsgálni, tesztelni és szükség szerint* frissíteni helyreállítási tervüket, amely változás lényegi hatással lehet az adott helyreállítási tervre, vagy egyéb módon szükségessé teheti annak módosítását. Az illetékes hatóságok a helyreállítási tervük ennél gyakoribb frissítésére is kötelezhetik a központi szerződő feleket.

(7) A helyreállítási terveket a melléklet A. szakaszával összhangban kell elkészíteni, figyelembe véve a központi szerződő fél vállalatcsoportján belüli összes releváns kölcsönös függőségi viszonyt. Az illetékes hatóságok a helyreállítási tervük további információkkal való kiegészítésére is kötelezhetik a központi szerződő feleket. A központi szerződő fél illetékes hatóságának adott esetben konzultálnia kell a központi szerződő fél anyavállalatának illetékes hatóságával.

(7a) A helyreállítási tervek a következők vonatkoznak:

(a) nem feltételezhetik, hogy lehetőség lesz a rendkívüli állami pénzügyi támogatás, központi banki sürgősségi likviditási támogatás vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás igénybevételére vagy a felsoroltakból való részesülésre;

b) figyelembe kell venniük a terv által valószínűleg érintett minden érdekelt félnek, köztük a klíringtagoknak, és – amennyiben a megfelelő információk rendelkezésre állnak – azok közvetlen és közvetett ügyfeleinek az érdekeit; és

c) biztosítaniuk kell, hogy a klíringtagoknak a központi szerződő féllel szembeni kitétsége ne legyen korlátlan, továbbá hogy az érdekelték potenciális veszteségei és likviditáshiányai átláthatók, mérhetőek, kezelhetőek és ellenőrizhetőek legyenek.

(7c) Az ESMA-nak az ERKT-vel együttműködve ... [a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat kell kibocsátania, melyek tovább pontosítják az (1) bekezdés alkalmazásában figyelembe veendő forgatókönyveket. Az ilyen iránymutatások kibocsátása során az ESMA-nak adott esetben figyelembe kell vennie a felügyeleti célú stresszteszteket.

(7d) Ha a központi szerződő fél valamely csoport tagja, és az anyavállalat általi vagy a csoport általi támogatásról szóló szerződéses megállapodások a helyreállítási terv részét képezik, a helyreállítási tervben meg kell vizsgálni azokat a forgatókönyveket is, amelyek esetében az említett megállapodások nem teljesíthetők.

(7f) A nemteljesítést vagy egy nemteljesítésen kívüli eseményt követően a központi szerződő fél az előfinanszírozott elkülönített saját forrásaiból pótlólagos összeget köteles felhasználni, mielőtt alkalmazná a melléklet A. szakasza 1. pontjának (12) bekezdésében említett szabályokat és intézkedéseket. Ez az összeg nem lehet alacsonyabb a 648/2012/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiszámított kockázatalapú tőkekövetelmény 10 %-ánál, illetve nem lehet magasabb annak 25 %-ánál.

Az e követelménynek való megfeleléshez a központi szerződő felek felhasználhatják a tőke azon összegét, amelyet a minimális tőkekövetelményeiken felül tartanak annak érdekében, hogy megfeleljenek a 648/2012/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett bejelentési küszöbértéknek.

(7g) Az ESMA-nak az EBH-val szorosán együttműködve és a KBER-rel folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az előfinanszírozott elkülönített saját forrásokból a (7f) bekezdéssel összhangban felhasználandó pótlólagos összeg kiszámítására és fenntartására vonatkozó módszertant. E technikai standardok kidolgozásánál az ESMA-nak az alábbi szempontokat kell figyelembe kell vennie:

a) a központi szerződő felek struktúrája és belső szervezeti felépítése, valamint tevékenységeik jellege, köre és összetettsége;

b) a központi szerződő felek részvényeseinek ösztönzési struktúrája, a központi szerződő felek vezetése, a központi szerződő felek klíringtagjai és azok ügyfelei;

c) annak megfelelése, hogy a központi szerződő felek – az általuk elszámolt pénzügyi eszközök pénznemétől, a biztosítékként elfogadott pénznemektől és a tevékenységeikből eredő kockázattól függően, különösen, ha nem számolnak el a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 7. pontjában meghatározott tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket – ezt az elkülönített saját forrásaikból származó pótlólagos összeget az említett rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében említettektől eltérő eszközökbe fektetik be;

d) a harmadik országbeli központi szerződő felekre vonatkozó szabályok és az általuk alkalmazott gyakorlatok, valamint a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos nemzetközi fejlemények annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni a nemzetközileg aktív uniós központi szerződő felek versenyképességét, valamint az uniós központi szerződő feleknek az Unióban elszámolási szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli központi szerződő felekkel szembeni versenyképességét.

Amennyiben az ESMA az első albekezdés c) pontjában említett kritériumok alapján arra a következtetésre jut, hogy egyes központi szerződő felek számára lehetővé kell tenni, hogy ezt az elkülönített saját forrásaikból származó pótlólagos összeget a 648/2012/EU rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében említettektől eltérő eszközökbe fektessék be, a következőket is meg kell határoznia:

- (a) az eljárást, amelynek keretében a központi szerződő felek abban az esetben, ha az említett források nem állnak azonnal rendelkezésre, olyan helyreállítási intézkedésekhez folyamodhatnak, amelyek a teljesítő klíringtagok pénzügyi hozzájárulását igénylik;
- (b) az eljárást, amely alapján a központi szerződő feleknek az a) pontban említett teljesítő klíringtagok számára a (7f) bekezdéssel összhangban felhasználandó összeget utólagosan vissza kell téríteniük.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépéstől számított 12 hónap]-ig kell benyújtania a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7j) A központi szerződő félnek megfelelő mechanizmusokat kell kidolgoznia azon kapcsolt FMI-knek és érdekelt feleknek az adott terv tervezési folyamatába való bevonására, amelyeknek veszteségei keletkeznének, költségei merülnének fel, vagy amelyek hozzájárulnának a likviditáshiány fedezéséhez abban az esetben, ha a helyreállítási terv végrehajtására kerülne sor.

(8) A központi szerződő fél igazgatóságának – a kockázatkezelési bizottság tanácsának a 648/2012/EU rendelet 28. cikkének (3) bekezdése szerinti figyelembevétele mellett – értékelnie kell és jóvá kell hagynia a helyreállítási tervet az illetékes hatóságnak történő benyújtás előtt.

(8a) Amennyiben a központi szerződő fél igazgatósága úgy dönt, hogy nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, a 648/2012/EU rendelet 28. cikkének (5) bekezdésével összhangban azonnal tájékoztatnia kell e döntéséről az illetékes hatóságot, amely számára részletesen meg kell magyaráznia e döntését.

(9) A helyreállítási terveket integrálni kell a központi szerződő fél vállalatirányítási és átfogó kockázatkezelési keretébe.

A helyreállítási tervekben szereplő olyan intézkedések, amelyek a klíringtagokkal vagy – ahol ez releváns – az ügyfelekkel és a közvetett ügyfelekkel, a kapcsolt FMI-kkel vagy a kereskedési helyszínekkel szemben pénzügyi vagy szerződéses kötelezettséget keletkeztetnek, részét kell, hogy képezzék a központi szerződő fél működési szabályzatának.

A központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy a helyreállítási tervekben szereplő intézkedések mindenkor, minden olyan joghatóság alatt, amely alá a klíringtagok, a kapcsolt FMI-k vagy a kereskedési helyszínek tartoznak, végrehajthatóak legyenek.

A központi szerződő felek azon kötelezettsége, hogy helyreállítási tervükbe felvegyék a helyreállítási készpénzbefizetési felhívás jogát, és adott esetben csökkentsék a központi szerződő felek által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő bármely nyereség értékét, nem alkalmazandó a 648/2012/EU rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében és 1. cikkének (5) bekezdésében említett szervezetekre.

(9a) A klíringtagoknak egyértelmű és átlátható módon kell tájékoztatniuk ügyfeleiket arról, hogy a központi szerződő fél helyreállítási tervében szereplő intézkedések kihatással lehetnek-e rájuk, és ha igen, milyen módon.

10. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

(1) A központi szerződő feleknek be kell nyújtaniuk helyreállítási terveiket az illetékes hatóságoknak.

Az illetékes hatóságnak minden tervet indokolatlan késedelem nélkül továbbítani kell a felügyeleti kollégiumnak és a szanalási hatóságnak. Az illetékes hatóságnak a terv benyújtásától számított hat hónapon belül és a felügyeleti kollégiummal a 12. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően egyeztetve, meg kell vizsgálnia a helyreállítási tervet és értékelnie kell, hogy az mennyire felel meg a 9. cikkben foglalt követelményeknek.

(3) A helyreállítási terv értékelésekor az illetékes hatóságnak és a felügyeleti kollégiumnak tekintetbe kell vennie a következő tényezőket:

- a) a központi szerződő fél tőkeszerkezete, többlépcsős veszteségfedezési folyamata, a szervezeti felépítés összetettsége, valamint a központi szerződő fél tevékenységeinek helyettesíthetősége és kockázati profilja, ideértve a pénzügyi, működési és kiberkockázatokat;
- b) összességében milyen hatást gyakorolna a helyreállítási terv végrehajtása a következőkre:
- i. a klíringtagok és – amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll – azok ügyfelei és közvetett ügyfelei, ideértve azokat is, amelyeket a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdése alapján egyéb rendszerszinten jelentős intézménnyé minősítettek;
 - ii. esetleges kapcsolt FMI-k;
 - iii. a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacok, ideértve a kereskedési helyszíneket is; és
 - iv. bármely tagállamnak és az Unió egészének a pénzügyi rendszere;
- c) a helyreállítási eszközök és azoknak a helyreállítási tervben meghatározott sorrendje megfelelő ösztönzést teremtenek-e a központi szerződő fél tulajdonosai, klíringtagjai és – amennyiben lehetséges és releváns – azok ügyfelei számára ahhoz, hogy kézben tartsák az általuk a rendszerbe vitt vagy a rendszerben őket érő kockázatok nagyságát, nyomon kövessék a központi szerződő fél kockázatvállalását és kockázatkezelési tevékenységeit, valamint hozzájáruljanak a központi szerződő fél nemteljesítés-kezelési eljárásához.

(3a) A helyreállítási terv értékelése során az illetékes hatóságnak csak akkor kell figyelembe vennie az anyavállalat általi támogatásra vonatkozó megállapodásokat a helyreállítási terv érvényes részeként, ha ezek a megállapodások szerződés alapján kötelezők.

(4) A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia a helyreállítási tervet annak megállapítása érdekében, hogy tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják a központi szerződő fél szanálhatóságát. Amennyiben a szanálási hatóság ilyen intézkedéseket azonosít, fel kell hívnia erre az illetékes hatóság figyelmét, és – az egyes helyreállítási terveknek az illetékes hatóság általi továbbítását követő két hónapon belül – ajánlásokat kell tennie az illetékes hatóságnak arra, hogy milyen módon kezelhetők az intézkedések által a központi szerződő fél szanálhatóságára gyakorolt kedvezőtlen hatások.

(5) Amennyiben az illetékes hatóság úgy dönt, hogy nem tesz eleget a szanálási hatóság (4) bekezdés szerinti ajánlásainak, ezt a döntését teljeskörűen meg kell indokolnia a szanálási hatóság számára.

(6) Amennyiben az illetékes hatóság egyetért a szanálási hatóság ajánlásaival, vagy a felügyeleti kollégiummal a 12. cikknek megfelelően egyeztetve úgy ítéli meg, hogy a helyreállítási tervben lényegi

hiányosságok vannak vagy a terv végrehajtása lényegi akadályokba ütközik, értesítenie kell erről a központi szerződő felet, és lehetőséget kell biztosítania számára az álláspontja ismertetésére.

(7) Az illetékes hatóság – a központi szerződő fél véleményének figyelembevétele mellett – előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy két hónapon belül – amely határidő az illetékes hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be az említett hiányosságok vagy akadályok kiküszöbölésének módját ismertető átdolgozott tervet. A felülvizsgált tervet e cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban értékelni kell.

(8) Amennyiben az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően és a felügyeleti kollégiummal a 12. cikknek megfelelően egyeztetve azt állapítja meg, hogy az átdolgozott terv nem orvosolja kielégítően a hiányosságokat és akadályokat, vagy amennyiben a központi szerződő fél nem nyújtott be átdolgozott tervet, az illetékes hatóságnak köteleznie kell a központi szerződő felet, hogy az illetékes hatóság által meghatározott észszerű határidőn belül hajtson végre konkrét változtatásokat a terven.

(9) Amennyiben a terv konkrét módosításaival a hiányosságok, illetve akadályok nem orvosolhatók megfelelően, az illetékes hatóságnak a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően és a felügyeleti kollégiummal a 12. cikknek megfelelően egyeztetve köteleznie kell a központi szerződő felet arra, hogy észszerű határidőn belül határozza meg az üzletvitelét illetően annak érdekében végrehajtandó változtatásokat, hogy megszüntesse a helyreállítási terv hiányosságait, illetve az annak végrehajtása előtt álló akadályokat.

Amennyiben a központi szerződő fél az illetékes hatóság által szabott határidőn belül nem határozza meg a végrehajtandó változtatásokat, vagy amennyiben az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően és a felügyeleti kollégiummal a 12. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően egyeztetve arra a megállapításra jut, hogy a javasolt intézkedések nem orvosolnák megfelelően a helyreállítási terv hiányosságait, illetve a végrehajtása előtt álló akadályokat, az illetékes hatóságnak köteleznie kell a központi szerződő felet, hogy – figyelembe véve a hiányosságok, illetve akadályok súlyosságát, valamint az intézkedések által a központi szerződő fél üzleti tevékenységére és a 648/2012/EU rendeletnek való további megfelelésére gyakorolt hatásokat – az illetékes hatóság által meghatározott észszerű határidőn belül tegyen konkrét lépéseket egy vagy több alább felsorolt cél érdekében:

- a) a központi szerződő fél kockázati profiljának mérséklése;
- b) a központi szerződő fél kellő időben történő feltökésíthetőségének javítása a rá vonatkozó *tőkekövetelményeknek, valamint prudenciális követelményeknek* a teljesítése érdekében;
- c) a központi szerződő fél stratégiájának és felépítésének felülvizsgálata;

- d) a többlépcsős veszteségfedezési rend, a helyreállítási intézkedések és az egyéb veszteségelosztó megállapodások módosítása a szanálhatóságnak és a kritikus funkciók rezilienciájának javítása érdekében;
- e) változtatások végrehajtása a központi szerződő fél irányítási struktúrájában.

(10) A (9) bekezdés második albekezdésében említett kérést indokolni kell, és arról a központi szerződő felet írásban kell értesíteni.

(10a) Az ESMA-nak a KBER-rel és az ERKT-val együttműködésben szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett tényezők részletesebb meghatározása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig köteles benyújtani a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

12. cikk

A helyreállítási tervekkel kapcsolatos koordinációs eljárás

(–1) A felügyeleti kollégiumnak meg kell vizsgálnia a helyreállítási tervet, és amennyiben a kollégium bármely tagja úgy ítéli meg, hogy a helyreállítási tervben lényegi hiányosságok vannak, vagy annak végrehajtása lényegi akadályba ütközik, úgy e tagnak a helyreállítási terv illetékes hatóság általi továbbításától számított két hónapon belül ajánlást kell benyújtania e kérdéseket illetően a központi szerződő fél illetékes hatósága számára.

(1) A felügyeleti kollégiumnak a következő kérdések mindegyikét illetően együttes határozatot kell hoznia:

- a) a helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;
- b) a 10. cikk (6), (7), (8) és (9) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása.

(2) A felügyeleti kollégiumnak az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett kérdéseket illetően az azon naptól számított négy hónapon belül meg kell hoznia az együttes határozatát, hogy az illetékes hatóság megküldte számára a helyreállítási tervet.

Az ESMA a felügyeleti kollégiumban lévő valamely illetékes hatóság kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítséget nyújthat a felügyeleti kollégiumnak az együttes határozat meghozatalában.

(3) Amennyiben a helyreállítási terv továbbításától számított négy hónapon belül a kollégiumnak nem sikerül meghoznia az együttes határozatot az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett kérdéseket illetően, a központi szerződő fél illetékes hatóságának saját határozatot kell hoznia.

A központi szerződő fél illetékes hatóságának az első albekezdésben említett határozat meghozatala céljából figyelembe kell vennie a kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményét. A központi szerződő fél illetékes hatóságának írásban kell értesítenie a központi szerződő felet és a kollégium többi tagját a határozatáról.

(4) Amennyiben e négy hónapos időszak végéig nem jön létre együttes határozat, és a szavazati joggal rendelkező tagok egyszerű többsége nem ért egyet az illetékes hatóságnak a helyreállítási tervek értékelésével vagy az e rendelet 10. cikke (9) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti intézkedések végrehajtásával kapcsolatos valamely kérdést illető együttes határozat meghozatalára vonatkozó javaslatával, az érintett szavazati joggal rendelkező tagok bármelyike – az említett többség alapján és összhangban az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével – az ESMA elé terjesztheti az ügyet. A központi szerződő fél illetékes hatóságának meg kell várnia az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti határozathozatalát, és az ESMA határozatával összhangban kell meghoznia a határozatát.

(5) A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az ESMA-nak az ügy elé terjesztésétől számított egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az ESMA elé. Abban az esetben, ha az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a központi szerződő fél illetékes hatóságának határozatát kell alkalmazni.

2. SZAKASZ

A SZANÁLÁS TERVEZÉSI FOLYAMATA

13. cikk

Szanálási tervek

(1) A központi szerződő fél szanálási hatóságának az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a szanálási kollégiummal egyeztetve a 15. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően el kell készítenie a központi szerződő fél szanálási tervét.

(2) A szanálási tervben rendelkezni kell azokról a szanálási intézkedésekről, amelyeket a szanálási hatóság megtehet, amennyiben a központi szerződő fél megfelel a 22. cikkben említett szanálási feltételeknek.

(3) A szanálási tervben figyelembe kell venni legalább az alábbiakat:

a) a központi szerződő fél fizetésektelensége az alább felsorolt bármely okból vagy azok bármely kombinációjából fakadóan:

i. nemteljesítési események és

ii. nemteljesítésen kívüli események,

többek között a szélesebb körű pénzügyi instabilitás, illetve a rendszerszintű események esetében;

b) az a hatás, amelyet a szanálási terv végrehajtása a következőkre gyakorolna:

i. a klíringtagok és – amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll – azok ügyfelei és közvetett ügyfelei, ideértve azokat is, amelyeket a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdése alapján egyéb rendszerszinten jelentős intézménnyé minősítettek, valamint azokat, amelyek esetében valószínűsíthető, hogy a 2014/59/EU irányelv alapján helyreállítási intézkedés vagy szanálási intézkedés hatálya alatt állnak;

ii. esetleges kapcsolt FMI-k;

iii. a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacok, ideértve a kereskedési helyszíneket is; és

iv. bármely tagállamnak vagy az Unió egészének a pénzügyi rendszere, és lehetőség szerint azon harmadik országok pénzügyi rendszere, ahol szolgáltatásokat nyújt;

c) azon körülmények, amelyek között egy központi szerződő fél szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozással nyújtott központi banki támogatást igényelhet és ennek módja, valamint azon eszközök meghatározása, amelyek várhatóan fedezetként befogadhatók.

(4) A szanálási terv nem feltételezheti az alábbiakat:

a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;

b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;

c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(4a) A szanálási tervben óvatos feltételezéseket kell tenni a szanálási célok eléréséhez esetlegesen szükséges, szanálási eszközként rendelkezésre álló pénzügyi források, valamint a szanálás elindításakor a központi szerződő fél szabályzata és szabályai alapján várhatóan rendelkezésre álló források tekintetében. Az említett óvatos feltételezésekhez figyelembe kell venni a 648/2012/EU rendelet 24a. cikke (7) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint az 1095/2010/EU rendelet 32. cikkének (2) bekezdésével összhangban elvégzett legutóbbi stressztesztek vonatkozó megállapításait, valamint a központi szerződő fél helyreállítási tervében foglaltakon túlmutató, rendkívüli piaci körülményekre vonatkozó forgatókönyveket.

(5) A központi szerződő fél szanálási hatóságának az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a szanálási kollégiummal egyeztetve, a 15. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően legalább évente, illetve a központi szerződő fél jogi vagy szervezeti felépítésével, üzleti vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után is, amely jelentős hatást gyakorol a terv eredményességére, felül kell vizsgálnia a szanálási terveket és adott esetben aktualizálnia kell azokat. A központi szerződő félnek és az illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a szanálási hatóságot minden ilyen változásról.

(6) A szanálási tervnek meg kell határoznia azokat a körülményeket és különböző helyzeteket, amikor sor kerül a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskör gyakorlására. Mindenekelőtt különböző forgatókönyvek segítségével, egyértelműen különbséget kell tennie a nemteljesítési események, a nemteljesítésen kívüli események és e kettő kombinációja által okozott fizetésképtelenség, valamint a nemteljesítésen kívüli események különböző típusai között. A szanálási tervnek tartalmaznia kell a következőket, amennyiben és amilyen mértékig az lehetséges, számszerűsítve:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása, megkülönböztetve a nemteljesítési eseményeket, a nemteljesítésen kívüli eseményeket és e kettő kombinációját;
- b) a központi szerződő félnél a szanálási terv utolsó aktualizálása óta bekövetkezett lényegi változások összefoglalása;
- c) annak ismertetése, hogy miként különíthetők el a központi szerződő fél kritikus funkciói jogilag és gazdaságilag más funkcióitól az ahhoz szükséges mértékben, hogy a központi szerződő fél szanálása esetén a folytonosság biztosítható legyen;
- d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának végrehajtása tekintetében, beleértve a központi szerződő fél pénzügyi forrásainak pótlásához szükséges időt;
- e) a szanálhatóság 16. cikk szerinti értékelésének részletes leírása;

- f) a 16. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 17. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
- g) a központi szerződő fél kritikus funkciói és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
- h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 14. cikk szerint előírt információk naprakészek legyenek, és mindenkor a szanálási hatóságok rendelkezésére álljanak;
- i) annak ismertetése, hogy miként lehetnének finanszírozhatók a szanálási intézkedések a (4) bekezdésben említett elemek feltételezése nélkül;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása és a hozzájuk kapcsolódó határidők;
- k) a központi szerződő fél és más piaci résztvevők, valamint a központi szerződő fél és a kritikus szolgáltatásokat nyújtó szereplők között fennálló kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok, valamint a más kapcsolt FMI-kkel fennálló interoperabilitási megállapodások és összekapcsoltság bemutatása, valamint az összes ilyen kölcsönös függőségi kapcsolat kezelési módjainak ismertetése;
- ka) a csoporton belüli kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok és kezelésük módjainak bemutatása;
- l) a következők biztosítására szolgáló különböző lehetőségek leírása:
- i. a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés;
 - ii. a klíringtagok, valamint adott esetben azok ügyfelei és az esetleges kapcsolt FMI-k felé fennálló kötelezettségek megfelelő időben történő kiegyenlítése;
 - iii. a klíringtagok és adott esetben ügyfeleik átlátható és megkülönböztetéstől mentes hozzáférése a központi szerződő fél által biztosított értékpapír- és készpénzszámlákhoz, valamint a központi szerződő félnél értékpapír vagy számlapénz formájában elhelyezett és általa tartott, e résztvevőkkel szembeni tartozásnak minősülő biztosítékhoz;
 - iv. a központi szerződő fél és egyéb FMI-k közötti, és a központi szerződő fél és a kereskedési helyszínek közötti kapcsolatok működésének folytonossága;
 - v. a közvetlen és közvetett ügyfelek pozíciói és kapcsolódó eszközei hordozhatóságának megőrzése;
 - vi. a központi szerződő fél engedélyeinek, felhatalmazásainak, elismeréseinek és törvényes kijelöléseinek megőrzése – amennyiben ez a kritikus funkciói folyamatos ellátásához szükséges –, ideértve a központi szerződő félnek a teljesítés véglegességére vonatkozó megfelelő szabályok alkalmazása és az egyéb FMI-kben való részvétel, vagy az azokkal, vagy a kereskedési helyszínekkel való összekapcsolás céljából való elismerését is;
- la) annak bemutatása, hogy a szanálási hatóság hogyan szerzi be a 24. cikkben említett értékelés elvégzéséhez szükséges információkat;

- m) a terv által a központi szerződő fél munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanalási folyamat során való konzultáció céljára előirányzott eljárások leírása, figyelembe véve a szociális partnerekkel való párbeszédre vonatkozó nemzeti szabályokat és rendszereket;
- n) a médiával és a nyilvánossággal folytatandó kommunikációt bemutató terv, amely a lehető legnagyobb átláthatóságot szolgálja;
- o) a központi szerződő fél működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;

oa) a szanalási kollégiumnak a 70. cikk (1) bekezdésének megfelelő tájékoztatására vonatkozó intézkedések bemutatása;

p) a nemteljesítő központi szerződő fél klíringtagjai és ügyfelei pozícióinak és kapcsolódó eszközeinek a nemteljesítő központi szerződő féltől egy másik központi szerződő félhez vagy áthidaló központi szerződő félhez történő, a klíringtagjai és azok ügyfelei közötti szerződéses viszonyokat nem érintő hordozhatóságát megkönnyítő intézkedések bemutatása.

A (6) bekezdés a) pontjában említett információkat az érintett központi szerződő fél tudomására kell hozni. A központi szerződő fél írásban tájékoztathatja a szanalási hatóságot a szanalási tervről alkotott véleményéről. Ezt a véleményt a tervben rögzíteni kell.

(8) Az ESMA-nak, az ERKT-val folytatott konzultációt követően és miután figyelembe vette a 2014/59/EU irányelvnek a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (9) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2016/XXX felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet vonatkozó rendelkezéseit, az arányosság elvének tiszteletben tartásával szabályozástechnikai standardtervezetet kell kidolgoznia, amelyekben részletesebben meghatározza a szanalási terv tartalmát a (6) bekezdéssel összhangban.

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA-nak kellő rugalmasságot kell biztosítania a szanalási hatóságok számára ahhoz, hogy figyelembe vehessék a fizetésképtelenségi jog területére vonatkozó nemzeti jogi keretük sajátosságait, valamint a központi szerződő felek által végzett elszámolási tevékenység jellegét és összetettségét.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot: 12 hónappal e rendelet hatálybalépésének napját követően]-ig kell benyújtania a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

14. cikk

A központi szerződő felek együttműködési és tájékoztatási kötelezettsége

A központi szerződő feleknek szükség szerint együtt kell működniük a szanalási tervek elkészítésében és biztosítaniuk kell a szanalási hatóságuk számára – akár közvetlenül, akár az illetékes hatóságukon keresztül – a tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információt, beleértve a melléklet B. szakaszában meghatározott információkat és elemzést is.

Az illetékes hatóságok kötelesek biztosítani a szanalási hatóságok számára az első albekezdésben említett összes olyan információt, amely már a rendelkezésükre áll.

A szanalási hatóságok előírhatják a központi szerződő felek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre a 648/2012/EU rendelet 29. cikkében említett azon ügyletek részletes nyilvántartását, amelyekben szerződő felek. A szanalási hatóságok határidőt szabhatnak ezen adatok rendelkezésre bocsátásához, és a különböző típusú ügyletekre különböző határidőket határozhatnak meg.

A központi szerződő félnek kellő időben meg kell osztania információit az illetékes hatóságaival annak érdekében, hogy elősegítse a központi szerződő fél kockázati profiljának, valamint a más pénzügyi piaci infrastruktúrákkal, más pénzügyi intézményekkel és általában véve a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságának az e rendelet 9. és 10. cikkében meghatározottak szerinti értékelését. Az illetékes hatóságoknak az általuk jelentősnek ítélt információkat továbbítaniuk kell a felügyeleti kollégium részére.

15. cikk

A helyreállítási tervekkel kapcsolatos koordinációs eljárás

(1) A szanalási kollégiumnak a szanalási tervre és annak bármely módosítására vonatkozóan attól a naptól számított négy hónapon belül, amikor a szanalási hatóság a (2) bekezdésben említettek szerint továbbította számára a tervet, meg kell hoznia együttes határozatát.

(2) A szanálási hatóságnak a szanálási terv tervezetét, a 14. cikkel összhangban nyújtott tájékoztatást, valamint a szanálási kollégium számára releváns minden kiegészítő információt is továbbítania kell a szanálási kollégium számára.

A szanálási hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy az ESMA megkapjon minden olyan információt, amely az e cikkhez kapcsolódó szerepköre szempontjából releváns.

(3) A szanálási hatóság a 4. cikk (4) bekezdésével összhangban dönthet úgy, hogy bevonja a harmadik országbeli hatóságokat a szanálási terv elkészítésébe és felülvizsgálatába, feltéve, hogy azok teljesítik a 71. cikkben rögzített titoktartási kötelezettségeket, és olyan joghatóságok alá tartoznak, amelyekben a következő szervezetek közül bármelyik letelepedett:

- a) a központi szerződő fél anyavállalata, ha van ilyen;
- b) a központi szerződő fél klíringtagjai, feltéve hogy a központi szerződő fél garanciaalapjához való hozzájárulásuk összesített alapon, egyéves időtartamra számítva magasabb, mint a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett, legmagasabb hozzájárulást fizető harmadik tagállamé;
- c) a központi szerződő fél leányvállalatai, ha vannak ilyenek;
- d) a központi szerződő fél számára kritikus szolgáltatásokat nyújtó egyéb szereplők;
- e) az interoperábilis központi szerződő felek.

(4) Az ESMA szanálási hatósági kérésre az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási kollégiumot az együttes határozat meghozatalában.

(5) Amennyiben a szanálási terv továbbításától számított négy hónapon belül a szanálási kollégiumnak nem sikerül meghoznia az együttes határozatot, a szanálási hatóságnak saját határozatot kell hoznia a szanálási tervre vonatkozóan. A szanálási hatóságnak a határozat meghozatala céljából figyelembe kell vennie a szanálási kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményét. A szanálási hatóságnak írásban értesítenie kell a központi szerződő felet és a szanálási kollégium többi tagját a határozatáról.

(6) Amennyiben a négy hónapos időszak végéig nem jön létre együttes határozat, és a szavazati joggal rendelkező tagok egyszerű többsége nem ért egyet a szanálási hatóságnak a szanálási tervvel kapcsolatos kérdéseket illető együttes határozat meghozatalára vonatkozó javaslatával, az érintett szavazati joggal rendelkező tagok bármelyike – az említett többség alapján és összhangban az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével – az ESMA elé terjesztheti az ügyet. A központi szerződő fél szanálási hatóságának meg kell

várnia az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti határozathozatalát, és az ESMA határozatával összhangban kell meghoznia a határozatát.

A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az ESMA-nak az ügy elé terjesztésétől számított egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az ESMA elé. Abban az esetben, ha az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanálási hatóság határozatát kell alkalmazni.

(7) Az (1) bekezdés alapján hozott együttes határozatok esetében, ha bármely szanálási hatóság vagy illetékes minisztérium a (6) bekezdés alapján úgy értékeli, hogy a nézetkülönbség tárgya a tagállama költségvetési hatáskörébe ütközik, a központi szerződő fél szanálási hatóságának kezdeményeznie kell a szanálási terv újraértékelését.

II. FEJEZET

Szanálhatóság

16. cikk

A szanálhatóság értékelése

(1) A szanálási hatóságnak – a 17. cikkel összhangban a szanálási kollégiummal egyeztetve, valamint az illetékes hatósággal való konzultációt követően – értékelnie kell a központi szerződő fél szanálhatóságának mértékét, anélkül hogy feltételeznék a következők bármelyikét:

- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
- b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(2) Valamely központi szerződő fél akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóság megítélése szerint megvalósítható és hiteles a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása révén történő szanálása, a kritikus funkciói folytonosságának biztosítása mellett, a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételének teljes

kizárásával, valamint a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy a szanálás jelentős káros hatással járjon a pénzügyi rendszerre nézve és indokolatlan hátrányt okozzon az érintett érdekelt felek számára.

Az első albekezdésben említett káros hatásnak tekintendők a bármely tagállamban bekövetkező szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események is.

A szanálási hatóság köteles időben értesíteni az ESMA-t, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél nem szanálható.

(3) A szanálási hatóság kérésére a központi szerződő félnek igazolnia kell a következőket:

- a) nincs akadálya a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értéke csökkentésének a szanálási hatáskör gyakorlását követően, függetlenül attól, hogy a fennálló szerződéses megállapodásokat vagy a központi szerződő fél szanálási tervében szereplő egyéb intézkedéseket teljeskörűen kimerítették-e;
- b) a központi szerződő fél klíringtagokkal vagy harmadik felekkel fennálló szerződései nem teszik lehetővé, hogy az érintett klíringtagok vagy harmadik felek sikeresen megakadályozzák a szanálási hatóság szanálási hatáskörének gyakorlását vagy egyéb módon elkerüljék e hatáskör velük szemben való gyakorlását.

(4) A szanálhatóságnak az (1) bekezdésben említett értékelése során a szanálási hatóságnak adott esetben meg kell vizsgálnia a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat.

(4a) Az ESMA-nak az ERKT-val szorosan együttműködve ... [18 hónappal e rendelet hatálybalépésének napját követően]-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelő iránymutatást kell kiadnia a szanálási gyakorlatok konvergenciájának az e rendelet melléklete C. szakaszának alkalmazása során történő előmozdítása érdekében.

(5) A szanálási hatóságnak a szanálhatóság értékelését *a szanálási kollégiummal egyeztetve*, a szanálási tervnek a 13. cikkel összhangban történő elkészítésével és naprakésszé tételével egyidejűleg kell elvégeznie.

17. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelése vagy megszüntetése

(1) Amennyiben a 16. cikk szerinti értékelést követően a szanálási hatóság – a 18. cikkben említett eljárással összhangban a szanálási kollégiummal egyeztetve – azt állapítja meg, hogy lényegi akadályok állnak a központi szerződő fél szanálhatósága előtt, a szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal

együttműködve jelentést kell készítenie, és be kell nyújtania azt a központi szerződő félnek és a szanálási kollégiumnak.

Az első albekezdésben említett jelentésben elemezni kell a szanálási eszközök eredményes alkalmazását, valamint a szanálási hatásköröknek a központi szerződő fél viszonylatában történő gyakorlását gátló lényegi akadályokat, mérlegelni kell azok hatását a központi szerződő fél üzleti modelljére, és célzott intézkedéseket kell javasolni ezen akadályok megszüntetésére.

(2) A szanálási kollégiumok számára a 15. cikkben előírt követelményt, miszerint a szanálási tervekre vonatkozóan együttes határozatot kell hozniuk, az (1) bekezdésben említett jelentés benyújtását követően mindaddig fel kell függeszteni, amíg a szanálhatóság előtt álló lényegi akadályok megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy e cikk (4) bekezdésének megfelelően úgy nem dönt, hogy alternatív intézkedéseket kell alkalmazni.

(3) A központi szerződő fél az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott jelentés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak a jelentésben megjelölt *lényegi* akadályok kezelésére vagy megszüntetésére. A szanálási hatóságnak a központi szerződő fél által javasolt valamennyi intézkedésről értesítenie kell a szanálási kollégiumot. A szanálási hatóságnak és a szanálási kollégiumnak a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban értékelnie kell, hogy az intézkedések eredményesen kezelik vagy megszüntetik-e a szóban forgó akadályokat.

(4) Amennyiben a szanálási hatóság a szanálási kollégiummal a 18. cikkel összhangban egyeztetve azt állapítja meg, hogy a központi szerződő fél által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentenék hatékonyan vagy szüntetnék meg a jelentésben megjelölt akadályokat, a szanálási hatóságnak alternatív intézkedéseket kell meghatároznia, amelyekről a 18. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően az együttes határozat meghozatala céljából tájékoztatnia kell a szanálási kollégiumot.

Az első albekezdésben említett alternatív intézkedéseknek figyelembe kell venniük a következőket:

- a) a központi szerződő fél szanálhatóságát gátló *lényegi* akadályokból fakadó, a pénzügyi stabilitást fenyegető hatás;
- b) az alternatív intézkedések valószínű hatása az alábbiakra:
 - i. a központi szerződő félre, többek között annak üzleti modelljére és működési hatékonyságára;

- ii. a klíringtagokra és – amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll – azok ügyfeleire és közvetett ügyfeleire, ideértve azokat is, amelyeket a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdése alapján egyéb rendszerszinten jelentős intézménnyé minősítettek;
- iii. az esetleges kapcsolt FMI-kre;
- iv. a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacokra, ideértve a kereskedési helyszíneket is;
- v. bármely tagállamnak vagy az Unió egészének pénzügyi rendszerére; és
- vi. a belső piacra;

ba) az integrált klíringszolgáltatások különböző termékekhez történő nyújtására és különböző eszközosztályokra vonatkozó portfólióalapú biztosítékgény-számításra gyakorolt hatás.

A második albekezdés a) és b) pontjának alkalmazása céljából a szanalási hatóságnak konzultálnia kell az illetékes hatósággal és a szanalási kollégiummal, valamint adott esetben a releváns kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságokkal.

(5) A szanalási hatóságnak a 18. cikkel összhangban közvetlenül, vagy az illetékes hatóság révén közvetetten írásban értesítenie kell a központi szerződő felet a szanalhatóságot gátló akadályok megszüntetésére vonatkozó cél elérése érdekében megteendő alternatív intézkedésekről. A szanalási hatóságnak igazolnia kell, hogy a központi szerződő fél által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanalhatóság lényegi akadályainak megszüntetésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan biztosítanák azok hatékony megszüntetését.

(6) A központi szerződő félnek egy hónapon belül javaslatot kell tennie egy, az alternatív intézkedéseknek való megfelelést célzó tervre, amelyben meg kell határoznia a terv végrehajtására vonatkozó észszerű időkeretet is. Amennyiben a szanalási hatóság szükségesnek ítéli, lerövidítheti vagy meghosszabbíthatja a javasolt időkeretet.

(7) A (4) bekezdés alkalmazása céljából a szanalási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő időkeretet lehetővé téve:

- a) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy vizsgálja felül a csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött, kritikus funkciók ellátására vonatkozó szolgáltatási megállapodásokat, vagy dolgozzon ki ilyen megállapodásokat;
- b) az egyedi és összesített fedezetlen kitettségeire felső határt írhat elő a központi szerződő fél számára;
- c) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa a biztosítékok 648/2012/EU rendelet 41. cikke szerinti gyűjtésének és tartásának módját;

- d) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa a 648/2012/EU rendelet 42. cikke szerinti garanciaalapjai összetételét és számát;
- e) a központi szerződő fél számára bizonyos konkrét vagy rendszeres kiegészítő tájékoztatási követelményeket írhat elő;
- f) előírhatja a központi szerződő fél számára meghatározott eszközök elidegenítését;
- g) előírhatja a központi szerződő fél számára bizonyos meglévő vagy tervezett tevékenységek korlátozását vagy beszüntetését;
- h) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa helyreállítási tervét, működési szabályzatát és más szerződéses megállapodásait;
- i) korlátozhatja vagy megtilthatja új üzletágak létrehozását vagy a meglévők továbbfejlesztését, illetve az új vagy meglévő szolgáltatások nyújtását;
- j) változtatásokat írhat elő a központi szerződő fél, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely szervezet jogi vagy működési struktúráit illetően annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanalási eszközök alkalmazása révén;
- ja) előírhatja a központi szerződő fél számára különböző klíringszolgáltatásai működési és pénzügyi elkülönítését, egyes konkrét eszközkategóriák más eszközkategóriáktól való elszigetelése és adott esetben a különböző eszközkategóriákra kiterjedő nettósítási halmazok korlátozása céljából;
- k) a központi szerződő felet az Unión belüli anyavállalat létrehozására kötelezheti;
- l) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy bocsásson ki olyan kötelezettségeket, amelyek leírhatók és átalakíthatók, vagy hogy különítsen el egyéb pénzügyi forrásokat a veszteségfedezésre, a feltőkésítésre és az előfinanszírozott források feltöltésére való képesség növelése érdekében;
- m) előírhatja a központi szerződő félnek, hogy egyéb olyan lépéseket tegyen, amelyek lehetővé teszik a veszteségnek a tőke, egyéb kötelezettségek és szerződések általi fedezését, a központi szerződő fél feltőkésítését vagy az előfinanszírozott források feltöltését. Az érintett intézkedések közé tartozik különösen annak megkísérlése, hogy újratárgyalja a központi szerződő fél által kibocsátott kötelezettségeket, vagy átdolgozza a szerződéses feltételeket annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a szanalási hatóság az érintett kötelezettség, instrumentum vagy szerződés leírása, átalakítása vagy átütemezése mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni;
- n) amennyiben a központi szerződő fél leányvállalat, egyeztethet a megfelelő hatóságokkal az anyatársaság arra való kötelezése céljából, hogy hozzon létre egy külön holdingtársaságot a központi szerződő fél ellenőrzésére, ha ez az intézkedés szükséges a központi szerződő fél szanalásának elősegítése és azon káros hatások elkerülése érdekében, amelyet a szanalási eszközök és a szanalási hatáskörök alkalmazása gyakorolhat a csoport egyéb szervezeteire;
- na) korlátozhatja vagy letilthatja a központi szerződő fél interoperabilitási kapcsolatait, amennyiben e korlátozás vagy letiltás a szanalási célok elérését érintő káros hatások elkerülése érdekében szükséges.

18. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelését vagy megszüntetését célzó koordinációs eljárás

(1) A szanálási kollégiumnak együttes határozatot kell hoznia a következők tekintetében:

- a) a szanálhatóság 16. cikk (1) bekezdése szerinti lényegi akadályainak azonosítása;
- b) szükség szerint a központi szerződő fél által a 17. cikk (3) bekezdése szerint javasolt intézkedések értékelése;
- c) a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően előírt alternatív intézkedések.

(2) A szanálhatóság lényegi akadályainak azonosítására vonatkozó, az (1) bekezdés a) pontjában említett együttes határozatot a 17. cikk (1) bekezdésében említett jelentésnek a szanálási kollégiumhoz történő benyújtását követő négy hónapon belül kell meghozni.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett együttes határozatot a központi szerződő fél által a szanálás előtt álló akadályok megszüntetésére javasolt, a 17. cikk (3) bekezdésében említett intézkedések benyújtását követő négy hónapon belül kell meghozni.

Az (1) bekezdés c) pontjában említett együttes határozatot a szanálási kollégiumnak a 17. cikk (4) bekezdésében említett alternatív intézkedésekről való tájékoztatását követő négy hónapon belül kell meghozni.

Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat a szanálási hatóságnak meg kell indokolnia, és arról a központi szerződő felet, valamint amennyiben a szanálási hatóság szükségesnek tartja, annak anyavállalatát írásban értesítenie kell.

Az ESMA a központi szerződő fél szanálási hatóságának kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke második albekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási kollégiumot az együttes határozat meghozatalában.

(3) Amennyiben a 17. cikk (1) bekezdésében említett jelentés benyújtásától számított négy hónapon belül a szanálási kollégiumnak nem sikerül meghoznia az együttes határozatot, a szanálási hatóságnak saját határozatot kell hoznia a 17. cikk (5) bekezdésével összhangban végrehajtandó megfelelő intézkedésekre vonatkozóan. A szanálási hatóságnak a határozat meghozatala céljából figyelembe kell vennie a szanálási kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményét.

A szanálási hatóságnak írásban értesítenie kell a központi szerződő felet, adott esetben annak anyavállalatát és a szanálási kollégium többi tagját a határozatáról.

(4) Amennyiben e négy hónapos időszak végéig nem jön létre együttes határozat, és a szavazati joggal rendelkező tagok egyszerű többsége nem ért egyet a szanálási hatóságnak az e rendelet 17. cikke (7) bekezdésének j), k) vagy n) pontjában említett kérdéseket illető együttes határozat meghozatalára vonatkozó javaslatával, az érintett szavazati joggal rendelkező tagok bármelyike – az említett többség alapján és összhangban az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével – az ESMA elé terjesztheti az ügyet. A központi szerződő fél szanálási hatóságának meg kell várnia az ESMA által a 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghozott határozatot, és az ESMA határozatával összhangban kell meghoznia határozatát.

A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az ESMA-nak az ügy elé terjesztésétől számított egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az ESMA elé. Abban az esetben, ha az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanálási hatóság határozatát kell alkalmazni.

IV. CÍM KORAI BEAVATKOZÁS

19. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél megszegi vagy a közeljövőben várhatóan meg fogja szegni a 648/2012/EU rendelet szerinti tőke- és prudenciális követelményeket, vagy az Unió, vagy egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitására nézve kockázatot jelent, vagy ha az illetékes hatóság azt állapította meg, hogy a központi szerződő fél működését esetlegesen befolyásoló közelgő válsághelyzetre utaló egyéb jelzések állnak fenn, különösen a klíringszolgáltatások nyújtásával kapcsolatos képessége tekintetében, az illetékes hatóság:

a) kötelezheti a központi szerződő felet a helyreállítási terv aktualizálására a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően, amennyiben a korai beavatkozást igénylő körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől;

- b) kötelezheti a központi szerződő felet a helyreállítási tervben rögzített egy vagy több szabály vagy intézkedés végrehajtására egy meghatározott határidőn belül. Amennyiben a terv aktualizálására kerül sor az a) pontnak megfelelően, a szóban forgó szabályoknak vagy intézkedéseknek tartalmazniuk kell az aktualizált szabályokat vagy intézkedéseket;
- c) kötelezheti a központi szerződő felet, hogy tárja fel az (1) bekezdésben említett jogsértés vagy valószínűsíthető jogsértés okait, és dolgozzon ki megfelelő intézkedéseket és határidőket tartalmazó intézkedési programot;
- d) kötelezheti a központi szerződő felet, hogy hívja össze részvényeseinek közgyűlését, vagy ha a központi szerződő fél nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, saját maga hívhatja össze a közgyűlést. Mindkét esetben az illetékes hatóság határozza meg a napirendet, azokkal a határozatokkal együtt, amelyeket a részvényesek általi elfogadás céljából meg kell vitatni;
- e) előírhatja az igazgatóság vagy felső vezetés egy vagy több tagja eltávolítását vagy leváltását, amennyiben a szóban forgó személyek a 648/2012/EU rendelet 27. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyultak feladataik ellátására;
- f) előírhatja a központi szerződő fél üzleti stratégiájának módosítását;
- g) előírhatja a központi szerződő fél jogi vagy működési struktúrájának módosítását;
- h) a szanálási hatóság rendelkezésére bocsáthatja a központi szerződő fél szanálási tervének aktualizálásához szükséges valamennyi információt a központi szerződő fél esetleges szanálásának előkészítése érdekében, valamint az eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését a 24. cikkel összhangban, beleértve a helyszíni vizsgálatok révén megszerzett bármely információt;
- i) szükség esetén és a (4) bekezdéssel összhangban előírhatja a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseinek végrehajtását;
- j) kötelezheti a központi szerződő felet arra, hogy tartózkodjon bizonyos helyreállítási intézkedések végrehajtásától, amennyiben az illetékes hatóság azt állapítja meg, hogy a szóban forgó intézkedések végrehajtása káros hatást gyakorolhat az Uniónak vagy egy vagy több tagállamának a pénzügyi stabilitására;
- k) kötelezheti a központi szerződő felet, hogy kellő időben töltsen fel a pénzügyi forrásait annak érdekében, hogy megfeleljen, illetve továbbra is megfeleljen a rá vonatkozó tőke- és prudenciális követelményeknek;
- ka) előírhatja a központi szerződő fél számára a klíringtagok arra való utasítását, hogy kérjék fel ügyfeleiket a központi szerződő fél által szervezett árveréseken való közvetlen részvételre, ha ez a kivételes részvétel az árverés jellege alapján indokolt. A klíringtagoknak – a központi szerződő féltől kapott utasítások alapján – átfogóan tájékoztatniuk kell ügyfeleiket az árverésről. A központi szerződő félnek mindenekelőtt meg kell határoznia azt a határidőt, amelynek elmúltával már nem nyílik lehetőség az árverésen való részvételre. Az ügyfeleknek e határidőt megelőzően közvetlenül kell tájékoztatniuk a központi szerződő felet arról, hogy részt kívánnak venni az árverésen. A központi szerződő félnek ezt követően meg kell könnyítenie az ajánlattételi eljárást ezen ügyfelek számára. Az ügyfél számára csak akkor engedélyezhető az árverésen való részvétel, ha bizonyítani tudja a központi szerződő fél számára, hogy megfelelő szerződéses kapcsolatot alakított ki egy klíringtaggal azon ügyletek végrehajtása és elszámolása céljából, amelyek az árverésből eredhetnek;

kb) nemteljesítés előidézése nélkül a lehető legnagyobb mértékben korlátozhatja vagy megtilthatja a saját tőke és a saját tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazást – beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat is –, továbbá korlátozhatja, megtilthatja vagy befagyaszthatja a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikájában meghatározott változó javadalmazások, a nem kötelező nyugdíjuttatások, illetve a 648/2012/EU rendelet 2. cikke 29. pontjának meghatározása szerinti felső vezetésnek juttatott végkielégítési csomagok kifizetését.

(2) Az illetékes hatóságnak az említett intézkedések mindegyikére vonatkozóan megfelelő határidőt kell meghatároznia, és az intézkedések végrehajtását követően értékelnie kell azok hatékonyságát.

(3) Az illetékes hatóság csak azt követően alkalmazhatja az (1) bekezdés a)–kb) pontjában foglalt intézkedéseket, hogy figyelembe vette a szóban forgó intézkedések hatását azon másik tagállamokban, amelyekben a központi szerződő fél működik vagy szolgáltatást nyújt, és azt követően, hogy tájékoztatta az érintett illetékes hatóságokat, különösen amennyiben a központi szerződő fél működése kritikus vagy jelentős a helyi pénzügyi piacok szempontjából, ideértve azokat a helyeket, ahol a klíringtagok, kapcsolt kereskedési helyek és FMI-k letelepedtek.

(4) Az illetékes hatóság csak akkor alkalmazhatja az (1) bekezdés i) pontjában foglalt intézkedést, ha az adott intézkedés a közérdeket szolgálja, és szükséges a következő célok bármelyikének eléréséhez:

- a) az Unió vagy egy vagy több tagállama pénzügyi stabilitásának fenntartása;
- b) a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának, valamint az e szolgáltatásokhoz való hozzáférés folyamatosságának a fenntartása, átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon;
- c) a központi szerződő fél pénzügyi rezilienciájának fenntartása vagy helyreállítása.

Az illetékes hatóság nem alkalmazhatja az (1) bekezdés i) pontjában foglalt intézkedést más központi szerződő fél vagyonának, jogainak vagy kötelezettségeinek átruházását magukban foglaló intézkedések vonatkozásában.

(5) Amennyiben a központi szerződő fél a teljesítő klíringtagok garanciaalaphoz való hozzájárulásait használja a 648/2012/EU rendelet 45. cikke (3) bekezdésének megfelelően, úgy erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot és a szanálási hatóságot, és tisztáznia kell, hogy a szóban forgó esemény az érintett központi szerződő fél gyengeségeire vagy problémáira vezethető-e vissza.

(6) Amennyiben teljesülnek az (1) bekezdésben említett feltételek, az illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell az ESMA-t és a szanálási hatóságot, továbbá konzultálnia kell a felügyeleti kollégiummal az (1) bekezdésben előírt, tervezett intézkedésekről.

Az értesítést és a felügyeleti kollégiummal folytatott konzultációt követően az illetékes hatóságnak döntenie kell arról, hogy indokolt-e az (1) bekezdésben foglalt valamely intézkedés alkalmazása. Az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell a végrehajtandó intézkedésekre vonatkozó döntéséről a felügyeleti kollégiumot, a szanálási hatóságot és az ESMA-t.

(7) A szanálási hatóság a (6) bekezdés első albekezdésében előírt értesítést követően kötelezheti a központi szerződő felet, hogy a 41. cikkben rögzített feltételek és a 71. cikkben rögzített titoktartási rendelkezések betartása mellett vegye fel a kapcsolatot a potenciális vevőkkel a szanálásának előkészítése érdekében.

(8) Az ESMA-nak [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépéstől számított 12 hónap]-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az e cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések alkalmazását kiváltó feltételek következetes alkalmazásának az előmozdítására.

20. cikk

A felső vezetés és az igazgatóság leváltása

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy ha a központi szerződő fél megszegi a jogszabályban előírt kötelezettségeit, ideértve a működési szabályzatát is, és a 19. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendőek a helyzet visszafordításához, az illetékes hatóságok előírhatják a központi szerződő fél felső vezetése vagy igazgatósága egészének vagy egyes tagjainak leváltását.

Amennyiben az illetékes hatóság a központi szerződő fél felső vezetése vagy igazgatósága egészének vagy egyes tagjainak leváltását írja elő, erről értesítenie kell az ESMA-t, a szanálási hatóságot és a felügyeleti kollégiumot.

(2) Az új felső vezetést vagy igazgatóságot a 648/2012/EU rendelet 27. cikkével összhangban, és az illetékes hatóság jóváhagyásával vagy beleegyezésével kell kinevezni. Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a felső vezetés vagy az igazgatóság e cikkben említett leváltása nem elegendő, kinevezhet egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelőt a központi szerződő félhez a központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének leváltása, vagy a velük való ideiglenes együttműködés céljából. Minden ügyvivő vagyonfelügyelőnek rendelkeznie kell a feladatai ellátásához szükséges képesítésekkel, képességgel és ismeretekkel, és nem állhat fenn esetükben összeférhetlenség.

20a. cikk

A jövőbeli nyereségből való részesedést biztosító, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátása a veszteségeket elszenvedett klíringtagok számára

(1) A klíringtagoknak a többlépcsős veszteségfedezés kereteit meghaladó veszteségek viselésére vonatkozó felelősségének sérelme nélkül, amennyiben egy nemteljesítésen kívüli esemény folytán helyreállítás alatt álló központi szerződő fél alkalmazta a helyreállítási tervében előírt, a teljesítő klíringtagok részére a központi szerződő fél által fizetendő esetleges nyereség értékének csökkentésére szolgáló megállapodásokat és intézkedéseket, és ennek eredményeként nem került szanálás alá, a központi szerződő fél illetékes hatósága kötelezheti a központi szerződő felet a résztvevők veszteségeinek készpénzfizetés útján történő megtérítésére, vagy adott esetben a központi szerződő fél jövőbeli nyereségében részesedést biztosító, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátására. A teljesítő klíringtagoknak nyújtott kártalanítás lehetősége a nemteljesítés-kezelési vagy helyreállítási szakasz során szerződésben vállalt veszteségeikre nem alkalmazandó.

A készpénzkifizetéseknek vagy a központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő, valamennyi érintett teljesítő klíringtag számára kibocsátandó instrumentumok értékének arányosnak kell lennie azok szerződéses kötelezettségvállalásait meghaladó veszteségével. A központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő instrumentumok feljogosítják a birtokost arra, hogy évente kifizetésekben részesüljön a központi szerződő fél részéről a veszteség – lehetőség szerinti teljes – megtérüléséig, a kibocsátás időpontjától számított, megfelelő maximális számú éven keresztül. A teljesítő klíringtagok abban az esetben, ha a többletveszteséget áthárították ügyfeleikre, kötelesek a központi szerződő féltől kapott kifizetéseket továbbítani ügyfeleiknek, amennyiben a megtérített veszteségek ügyfélpozíciókra vonatkoznak. A központi szerződő fél éves nyereségének legfeljebb egy megfelelő maximális részaránya használható fel az ezen instrumentumokkal kapcsolatos kifizetésekre.

(2) Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a kártérítések kifizetésének sorrendjét, a megfelelő maximális számú évet és a központi szerződő fél éves nyereségének megfelelő maximális részarányát, az (1) bekezdés második albekezdésében rögzítettek szerint.

Az ESMA-nak ... [a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig be kell nyújtania a Bizottság részére az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

V. CÍM SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Célok, feltételek és általános elvek

21. cikk

Szanálási célok

A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a következő – azonos jelentőséggel bíró – szanálási célok mindegyikét, és azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kell mérlegelnie:

- a) a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának biztosítása, különösen:
 - i. a központi szerződő fél klíringtagjaival és adott esetben azok ügyfeleivel szemben fennálló kötelemeinek megfelelő időben történő rendezése;
 - ii. a klíringtagoknak és adott esetben azok ügyfeleinek folyamatos hozzáférése a központi szerződő fél által biztosított értékpapírokhoz vagy pénzforgalmi számlákhoz, valamint a központi szerződő fél által tartott pénzügyi eszközök formájában fennálló biztosítékhoz;
- b) az egyéb FMI-kkel való azon kapcsolatok folytonosságának biztosítása, amelyek zavara lényeges negatív hatást gyakorolna az Unió, illetve egy vagy több tagállama pénzügyi stabilitására, vagy pedig a kifizetési, klíring-, elszámolási és adatrögzítési funkciók megfelelő időben történő ellátására;
- c) az Unió, illetve egy vagy több tagállama pénzügyi rendszerére gyakorolt jelentős káros hatások elkerülése, különösen a pénzügyi stresszhelyzetnek a központi szerződő fél klíringtagjaira, azok ügyfeleire vagy a szélesebb értelemben vett pénzügyi rendszerre – többek között az egyéb FMI-kre – történő továbbterjedésének megakadályozása vagy csökkentése, valamint a piaci fegyelem és a közbizalom fenntartása révén;
- d) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás és az adófizetőket érő lehetséges veszteségek minimalizálása révén.

A szanálási hatóságnak a fenti célok követésekor törekednie kell arra, hogy minden érdekelt fél vonatkozásában minimálisra csökkentse a szanálás költségeit, és elkerülje a központi szerződő fél értékének romlását, kivéve, ha egy ilyen romlás a szanálási célok eléréséhez szükséges.

22. cikk
Szanálási feltételek

(1) A szanálási hatóságok akkor hajthatnak végre egy központi szerződő féllel kapcsolatban szanálási intézkedést, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a központi szerződő fél fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik a következők bármelyike által meghatározottak szerint:

- i. az illetékes hatóság, a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően;
- ii. a szanálási hatóság, az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, amennyiben a szanálási hatóság rendelkezik az e következtetés levonásához szükséges eszközökkel;

b) minden releváns körülményt figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel, ideértve a központi szerződő fél helyreállítási tervét vagy egyéb szerződéses megállapodásokat, illetve felügyeleti intézkedéssel, többek között korai beavatkozási intézkedésekkel, észszerű időn belül megelőzhető lenne a központi szerződő fél fizetésképtelensége; és

c) a szanálási intézkedés közérdekből, egy vagy több szanálási cél megvalósításához szükséges, és e célhoz vagy e célokhoz mérten arányos, továbbá a szanálási célok a központi szerződő fél rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

Az a) pont ii. alpontjának alkalmazásában az illetékes hatóságnak késedelem nélkül és saját kezdeményezésére a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania minden releváns információt, amely esetlegesen arra utalhat, hogy a központi szerződő fél fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik. Az illetékes hatóságnak emellett a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania minden egyéb olyan szükséges információt, amelyet az az értékelése elvégzése érdekében kér.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy központi szerződő fél fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) a központi szerződő fél oly módon szegi meg vagy fogja valószínűleg megszegni az engedélyezési előírásokat, amely indokolja engedélyének a 648/2012/EU rendelet 20. cikke szerinti visszavonását;
- b) a központi szerződő fél nem képes, vagy valószínűleg nem lesz képes ellátni valamely kritikus funkcióját;
- c) a központi szerződő fél nem képes, vagy valószínűleg nem lesz képes helyreállítani életképességét a helyreállítási intézkedések végrehajtása révén;

d) a központi szerződő fél nem képes, vagy valószínűleg nem lesz képes megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit;

e) a központi szerződő félnek rendkívüli állami pénzügyi támogatásra van szüksége.

Az e) pont alkalmazásában az állami pénzügyi támogatás nem tekintendő rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak, ha a következő feltételek mindegyikének megfelel:

i. valamely központi bank által a központi bank feltételeivel nyújtott likviditási támogatást fedező állami garancia, vagy újonnan kibocsátott kötelezettségekre nyújtott állami garancia formájában nyújtott állami támogatás;

ii. az i. pontban említett állami garanciákra a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslása és a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében van szükség;

iii. az i. pontban említett állami garanciák fizetőképes központi szerződő felekre korlátozódnak, és feltételük az állami támogatások uniós keretrendszere szerinti végső jóváhagyás, megelőző és ideiglenes jellegűek, az (ib) bekezdésben említett súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányosak, és nem használhatók fel a központi szerződő felet ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

(3) A szanálási hatóság akkor is szanálási intézkedést hozhat, ha úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél olyan helyreállítási intézkedéseket alkalmazott vagy tervez alkalmazni, amelyek megakadályozhatják a központi szerződő fél fizetéseképtelenségét, de jelentős káros hatást gyakorolhatnak az Uniónak, illetve egy vagy több tagállamának a pénzügyi rendszerére.

(4) Az ESMA-nak ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépéstől számított 12 hónap]-ig iránymutatást kell kiadnia a felügyeleti és szanálási gyakorlatok konvergenciájának előmozdítása érdekében azon körülmények alkalmazását illetően, amelyek fennállása esetén a központi szerződő fél úgy tekinthető, hogy fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, adott esetben figyelembe véve az Unióban székhellyel rendelkező központi szerződő felek által nyújtott szolgáltatások jellegét és összetettségét.

Ezen iránymutatások kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdésével összhangban kiadott iránymutatásokat.

23. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A szanálási hatóságnak minden megfelelő intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy a következő elvekkel összhangban alkalmazza a 27. cikkben említett szanálási eszközöket és gyakorolja a 48. cikkben említett szanálási hatásköröket:

a) a központi szerződő fél helyreállítási tervében szereplő összes szerződéses kötelezettséget és egyéb intézkedéseket végre kell hajtani, amennyiben ezt a szanálás alá vonást megelőzően még nem tették meg, kivéve, ha a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy a szanálási célok kellő időben történő megvalósításához megfelelőbbek az alábbi intézkedések vagy azok egyike:

- i. tartózkodás a központi szerződő fél helyreállítási tervében foglalt bizonyos szerződéses kötelezettségek érvényesítésétől, vagy más módon való eltérés a helyreállítási tervtől;
- ii. szanálási eszközök alkalmazása vagy szanálási hatáskörök gyakorlása.

b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényeseinek kell viselniük az első veszteségeket az a) pontban említett összes kötelezettség és intézkedés végrehajtását követően az említett pontnak megfelelően;

c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei után a hitelezőknek kell viselniük a veszteségeket, a követeléseiknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez a rendelet kifejezetten eltérően rendelkezik;

d) a központi szerződő fél egyazon csoportba tartozó hitelezőit azonos elbánásban kell részesíteni;

e) a központi szerződő fél részvényeseit, klíringtagjait és egyéb hitelezőit nem érheti nagyobb veszteség, mint amelyet a 60. cikkben említett körülmények fennállása esetén szenvedtek volna el;

f) a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságát és felső vezetését le kell váltani, kivéve azokat az eseteket, amikor a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az igazgatóságnak és a felső vezetésnek a részben vagy egészben történő megtartása szükséges a szanálási célok eléréséhez;

g) a szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a munkavállalók képviselőit, és konzultációt kell folytatniuk velük a nemzeti jognak vagy gyakorlatnak, illetve a kollektív szerződéseknek megfelelően;

ga) a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása nem sértheti a nemzeti jog vagy gyakorlat, illetve a kollektív szerződések szerinti, a munkavállalóknak a vezető testületekben való képviselőletére vonatkozó rendelkezéseket;

h) amennyiben a központi szerződő fél egy csoport tagja, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a csoporthoz tartozó többi szervezetre – különösen akkor, ha a csoportnak további FMI-k is tagjai –, illetve a csoport egészére gyakorolt hatásokat.

(1a) A szanálási hatóság az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott elvektől eltérő szanálási intézkedést is hozhat, ha az a közérdek szempontjából indokolt a szanálási célok eléréséhez, valamint ha arányos a kezelni kívánt kockázatokkal. Ha azonban ez az eltérés azt eredményezi, hogy egy részvényest, egy klíringtagot vagy bármely egyéb hitelezőt nagyobb veszteség ér, mint amelyet a 60. cikkben említett körülmények fennállása esetén szenvedett volna el, akkor alkalmazni kell a 62. cikk szerinti, a különbözet megtérítésére való jogosultságot.

(2) A szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének minden szükséges támogatást meg kell adnia a szanálási hatóságnak a szanálási célok eléréséhez.

II. FEJEZET

Értékelés

24. cikk

Az értékelés céljai

(1) A szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy minden szanálási intézkedést a központi szerződő fél eszközeinek, kötelezettségeinek, jogainak és kötelmeinek méltányos, prudens és reális értékelését biztosító értékelés alapján hajtsanak végre.

(2) Mielőtt a szanálási hatóság szanálás alá von egy központi szerződő felet, gondoskodnia kell az első értékelés elvégzéséről annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek.

(3) Miután a szanálási hatóság határozott a központi szerződő fél szanálás alá vonásáról, biztosítania kell, hogy egy második értékelés készüljön a következők érdekében:

- a) a megfelelő szanálási intézkedésről való megalapozott döntés lehetővé tétele;
- b) annak biztosítása, hogy a központi szerződő fél eszközeit és jogait érintő esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor teljeskörűen elismerjék;

- c) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonásának vagy hígításának mértékére, valamint a szanálási hatáskör gyakorlása során kibocsátandó vagy átruházandó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értékére és számára vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- d) a fedezetlen kötelezettségek, köztük a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok leírásának vagy átalakításának mértékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- e) veszteség- és pozícióelosztó eszközök alkalmazása esetén a központi szerződő félhez kapcsolódó érintett hitelezői követelésekkel, még nem teljesített kötelmekkel vagy még nyitott pozíciókkal szemben elszámolandó veszteségek mértékére, valamint a szanálási készpénzbefizetési felhívás mértékére és szükségességére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- f) az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazása esetén az áthidaló központi szerződő félre átruházandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálás alatt álló központi szerződő félnek, illetve – az adott helyzettől függően – a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- g) a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén a harmadik fél vevőre átruházandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálási hatóság tájékoztatása annak megállapításához, hogy a 40. cikk alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek.

A d) pont alkalmazásában az értékelésben figyelembe kell venni minden olyan veszteséget, amelyet a klíringtagoknak vagy egyéb harmadik feleknek a központi szerződő féllel szemben fennálló, még nem teljesített kötelmeinek végrehajtásával fedezni lehet, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokra alkalmazandó átváltás szintjét.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett értékelések ellen kizárólag a szanálási eszköz alkalmazására vagy a szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozattal együtt lehet jogorvoslással élni a 72. cikknek megfelelően.

25. cikk

Az értékeléssel szembeni követelmények

(1) A szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a 24. cikkben említett értékelést:

- a) minden hatóságtól és a központi szerződő féltől független személy végezze;
- b) a szanálási hatóság végezze, amennyiben az értékeléseket az a) pontban említett személy nem tudja elvégezni.

(2) A 24. cikkben említett értékelések véglegesnek tekintendők, amennyiben azokat az (1) bekezdés a) pontjában említett személy végzi el, és az e cikkben rögzített összes követelmény teljesül.

(3) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül a végleges értékelésnek átgondolt feltételezéseken kell alapulnia, és nem tételezhető fel benne, hogy a központi szerződő fél a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban, központi banki sürgősségi likviditási támogatásban vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanalási intézkedés történik. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a szanalás alatt álló központi szerződő fél észszerűen felmerült költségeinek lehetséges megtérítését a 27. cikk (9) bekezdésnek megfelelően.

(4) A végleges értékelést a következő, a központi szerződő fél birtokában lévő információkkal kell kiegészíteni:

- a) naprakész mérleg és a központi szerződő fél pénzügyi helyzetéről szóló jelentés, ideértve a fennmaradó rendelkezésre álló előfinanszírozott forrásokat és rendezetlen pénzügyi kötelezettségvállalásokat;
- b) a 648/2012/EU rendelet 29. cikkében említett elszámolt ügyletek nyilvántartásai;
- c) a központi szerződő fél eszközeinek, kötelezettségeinek és pozícióinak piaci és könyv szerinti értékére vonatkozó információk, ideértve a központi szerződő féllel szembeni lényeges követeléseket és még nem teljesített kötelezettségeket.

(5) A végleges értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti rangsoruk alapján történő osztályokba sorolását. Ezenkívül becslést kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a részvényesek és hitelezők egyes osztályai milyen elbánásban részesültek volna a 23. cikk e) pontjában meghatározott elvek alkalmazása esetén.

Az első albekezdésben említett becslés nem érinti a 61. cikkben említett értékelést.

(6) Az ESMA-nak – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (14) és (15) bekezdésének megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása céljából:

- a) azon körülmények, amelyek fennállása esetén valamely személy a szanalási hatóságtól és a központi szerződő féltől egyaránt függetlennek minősül e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;

- b) a központi szerződő fél eszközei és kötelezettségei értékének meghatározásához használt módszertan;
- c) a 24. és a 61. cikk szerinti értékelések elkülönítése.

Az ESMA-nak [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

26. cikk

Ideiglenes értékelés

(1) A 24. cikkben említett azon értékelések, amelyek nem felelnek meg a 25. cikk (2) bekezdésében rögzített követelményeknek, ideiglenes értékelésnek tekintendők.

Az ideiglenes értékeléseknek – megfelelő indokolással – ki kell terjedniük a további veszteségekre képzett pufferre.

(2) Amennyiben a szanálási hatóságok ideiglenes értékelés alapján hajtanak végre szanálási intézkedést, biztosítaniuk kell, hogy a végleges értékelést mihamarabb elvégezzék.

A szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy az első albekezdésben említett végleges értékelés:

- a) lehetővé tegye a központi szerződő fél minden veszteségének elismerését a könyveiben;
- b) információt nyújtson az arra vonatkozó döntéshez, hogy a (3) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszaírására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél nettó eszközértékének végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint a központi szerződő fél nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanálási hatóság:

- a) növelheti az érintett hitelezők részéről fennálló, leírt vagy átütemezett követelések értékét;

b) kötelezheti az áthidaló központi szerződő felet, hogy fizessen további ellentételezést a szanálás alatt álló központi szerződő félnek az eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vonatkozóan, illetve adott esetben az érintett instrumentumok tulajdonosainak a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

(4) Az ESMA-nak – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (15) bekezdésével összhangban kidolgozott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában meghatározza az ideiglenes értékelésben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszereit.

Az ESMA-nak [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

III. FEJEZET

Szanálási eszközök

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS ELVEK

27. cikk

A szanálási eszközökre vonatkozó általános rendelkezések

(1) A szanálási hatóságoknak a következő szanálási eszközök bármelyikének önmagában vagy egymással kombinálva történő alkalmazásával kell végrehajtaniuk a 21. cikkben említett szanálási intézkedéseket:

- a) a pozíció- és veszteségelosztó eszközök;
- b) a leírási és átalakítási eszköz;
- c) a vagyonértékesítési eszköz;
- d) az áthidaló központi szerződő fél eszköz.

(2) Rendszerszintű válság esetén a tagállamok végső eszközként, kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása révén rendkívüli állami pénzügyi támogatást is nyújthatnak a 45., 46., és 47. cikkkel összhangban, azzal a feltétellel, hogy az állami támogatások uniós keretrendszere értelmében történő előzetes és végleges jóváhagyásra, valamint a rendelkezésre bocsátott pénzeszközök megfelelő időn belüli, teljes körű visszafizetésére vonatkozó hiteles rendszer kialakítására kerül sor a (9) bekezdéssel összhangban.

(3) Az (1) bekezdésben említett eszközök használata előtt a szanálási hatóságnak érvényesítenie kell a következőket:

- a) a központi szerződő fél minden meglévő és még fennálló joga, ideértve a klíringtagok által teljesítendő minden szerződéses kötelezettséget a helyreállítási készpénzbefizetési felhívások teljesítésére, a központi szerződő fél számára pótlólagos források nyújtására, vagy a nemteljesítő klíringtagok pozícióinak átvételére akár árverésen, akár a központi szerződő fél működési szabályzatában szereplő egyéb elfogadott módon;
- b) bármely fennálló és még nem teljesített szerződéses kötelezettség, amely a klíringtagokon kívüli feleket a pénzügyi támogatás bármely formájának nyújtására kötelezi.

A szanálási hatóság az a) és b) pontban említett szerződéses kötelezettségeket részlegesen is érvényesítheti, amennyiben észszerű határidőn belül nem lehet a szóban forgó szerződéses kötelezettségeket teljeskörűen érvényesíteni.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóság részben vagy egészben tartózkodhat a vonatkozó meglévő és még nem teljesített kötelezettségek érvényesítésétől annak érdekében, hogy elkerülje a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős káros hatásokat vagy a széles körű átterjedést, illetve amennyiben az (1) bekezdésben említett eszközök használata megfelelőbb a szanálási célok kellő időben történő eléréséhez.

(4a) Amennyiben a szanálási hatóság a (3) bekezdés második albekezdésével vagy a (4) bekezdéssel összhangban részben vagy egészben tartózkodik a meglévő és még nem teljesített kötelezettségek érvényesítésétől, a fennmaradó kötelmeket az azt követő 18 hónapon belül érvényesítheti, hogy a központi szerződő fél a 22. cikkkel összhangban fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak minősült, feltéve hogy az említett jogok érvényesítésétől való tartózkodás okai már nem állnak fenn. A szanálási hatóságnak az említett kötelezettségek érvényesítését 3–6 hónappal megelőzően értesítenie kell a klíringtagot vagy egyéb felet. A fennmaradó kötelmek érvényesítéséből származó bevételt az igénybe vett közpénzek visszatérítésére kell felhasználni.

A szanálási hatóságnak – az érintett klíringtagok, valamint a fennálló és még nem teljesített kötelmek által kötelezett minden egyéb érintett fél illetékes hatóságaival és szanálási hatóságaival

konzultálva – meg kell állapítania, hogy megszűntek-e a fennálló és még nem teljesített kötelek érvényesítésétől való tartózkodás okai, valamint határozni kell arról, hogy érvényesítse-e a még fennálló köteleket. Ha a szanalási hatóság eltér a konzultációra kért hatóságok által kifejezett véleményétől, akkor az eltérést írásban kellően meg kell indokolnia.

A központi szerződő fél szabályzatának és egyéb szerződéses megállapodásainak tartalmaznia kell azt a követelményt, hogy az e bekezdésben említett körülmények között teljesíteni kell a fennmaradó köteleket.

(5) A szanalási hatóság kötelezheti a központi szerződő felet, hogy kártalanítsa a teljesítő klíringtagokat a veszteségelosztó eszközök alkalmazásából fakadó veszteségükért, amennyiben ez a veszteség nagyobb, mint amelyet a teljesítő klíringtagok a központi szerződő fél működési szabályzatának megfelelő köteleik alapján szenvedtek volna el, feltéve, hogy a teljesítő klíringtagok jogosultak lettek volna arra, hogy a 62. cikk szerint kifizessék számukra a különbözetet.

Az első albekezdésben említett kártalanítás tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy a központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő instrumentumok formájában nyújtható.

Az egyes érintett teljesítő klíringtagok számára kibocsátott instrumentumok értékének az említett klíringtagok többletvesztésével arányosnak kell lennie. Az említett érték meghatározásakor figyelembe kell venni a klíringtagok minden, a központi szerződő féllel szembeni, még nem teljesített szerződéses kötelezettségét, és az említett értéket le kell vonni a 62. cikk szerinti, a különbözet megfizetésére való esetleges jogosultságok összegéből.

Az említett instrumentumok értékét a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés alapján kell meghatározni.

(6) Amennyiben a kormányzati stabilizációs eszközök egyikének az alkalmazására kerül sor, a szanalási hatóságnak gyakorolnia kell az arra irányuló hatáskörét, hogy a kormányzati stabilizációs eszköz alkalmazásakor vagy azt megelőzően leírjon és átalakítson minden tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumot vagy egyéb fedezetlen kötelezettséget.

Amennyiben valamely szanalási eszköz alkalmazása – kivéve a leírási és átalakítási eszközt – a klíringtagok által viselendő pénzügyi veszteséget eredményez, a szanalási hatóságnak az arra irányuló hatáskörét, hogy leírjon és átalakítson minden tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumot vagy egyéb fedezetlen kötelezettséget, közvetlenül a szanalási eszköz alkalmazása előtt vagy azzal egyidejűleg kell gyakorolnia, kivéve, ha egy ettől eltérő sorrend a 60. cikkben meghatározott „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvtől való még kisebb eltéréseket eredményezne, és jobban megvalósítaná a szanalási célokat.

(7) Ha csak az (1) bekezdés c) vagy d) pontjában említett szanálási eszközök alkalmazására kerül sor, és a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek csak egy része kerül átruházásra a 40. és 42. cikkel összhangban, úgy az érintett központi szerződő fél fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni.

(8) A nemzeti fizetéseképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók azon központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek átruházására, amelynek vonatkozásában szanálási eszközök vagy kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazására kerül sor.

(9) A tagállamok megfelelő idő elteltével visszafizettetik mindazokat a közpénzeket, amelyek az e fejezet 7. szakaszában említett kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazása keretében felhasználásra kerültek, a szanálási hatóságoknak pedig vissza kell követelniük minden olyan költségüket, amelyek észszerűen merültek fel a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával kapcsolatban. Az említett közpénzeket és költségeket többek között az alábbi forrásokból és módokon kell visszafizettetni vagy visszakövetelni:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő féltől, elsőbbségi hitelezőként, ideértve a központi szerződő félnek a nemteljesítő klíringtagokkal szemben fennálló valamennyi követelését;
- b) a vevő által a központi szerződő félnek fizetett bármely ellenértékből, elsőbbségi hitelezőként, a 40. cikk (3a) bekezdésének alkalmazását megelőzően, amennyiben a vagyonértékesítési eszköz alkalmazására került sor;
- c) az áthidaló központi szerződő fél megszüntetéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként, a 42. cikk (4a) bekezdésének alkalmazását megelőzően;
- d) a 46. cikkben említett állami részvény-finanszírozási eszköz és a 47. cikkben említett ideiglenes államosítási eszköz alkalmazásából eredően keletkezett bevételből, ideértve az azok értékesítéséből származó bevételeket is.

(10) A szanálási eszközök alkalmazásakor a szanálási hatóságoknak – a 25. cikknek megfelelő értékelés alapján – biztosítaniuk kell a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítását, veszteségeinek teljes körű elosztását, előfinanszírozott forrásainak feltöltését, valamint a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél feltőkésítését.

A szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél olyan mértékű, az első albekezdésben említett feltőkésítéséről és előfinanszírozott forrásainak olyan mértékű, az első albekezdésben említett feltöltéséről, amely elégséges ahhoz, hogy a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél meg tudjon felelni az engedélyezési

feltételeknek és továbbra is teljesíteni tudja a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél kritikus funkcióit, figyelembe véve a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél működési szabályzatát.

Az egyéb szanalási eszközök alkalmazásának sérelme nélkül, a szanalási hatóságok a központi szerződő fél feltökésítésére alkalmazhatják a 30. és 31. cikkben említett eszközöket.

2. SZAKASZ

POZÍCIÓELOSZTÓ ÉS VESZTESÉGELOSZTÓ ESZKÖZÖK

28. cikk

A pozíció- és veszteségelosztó eszközök célja és hatóköre

(1) A szanalási hatóságoknak a pozícióelosztó eszközt a 29. cikkel összhangban, a veszteségelosztó eszközöket pedig a 30. és 31. cikkel összhangban kell alkalmazniuk.

(2) A szanalási hatóságoknak az (1) bekezdésben említett eszközöket az elszámolási szolgáltatásokkal kapcsolatos ügyletek és az ezen szolgáltatásokkal kapcsolatosan a központi szerződő fél számára nyújtott biztosítékok tekintetében kell alkalmazni.

(3) A szanalási hatóságoknak a 29. cikkben említett pozícióelosztó eszközt a központi szerződő fél vagy adott esetben az áthidaló központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítása érdekében kell alkalmazniuk.

A szanalási hatóságok a 30. és 31. cikkben említett veszteségelosztó eszközöket a következők közül bármelyik célból alkalmazhatják:

- a) a központi szerződő fél 25. cikkel összhangban értékelt veszteségeinek fedezése;
- b) a központi szerződő fél azon képességének helyreállítása, hogy teljesíteni tudja az esedékessé váló fizetési kötelezettségeit;
- d) az a) és b) pontban említett eredmények elérése egy áthidaló központi szerződő fél vonatkozásában;
- e) a központi szerződő fél üzleti tevékenysége fizetőképes harmadik félre történő átruházásának támogatása a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásával.

A szanalási hatóságok nemteljesítési eseményből eredő veszteségek vonatkozásában, valamint nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek vonatkozásában alkalmazhatják a 30. cikkben említett veszteségelosztó eszközt. Amennyiben a 30. cikkben említett veszteségelosztó eszközt nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek vonatkozásában alkalmazzák, úgy az csak a teljesítő klíringtagok által a központi szerződő fél garanciaalapjaihoz nyújtott hozzájárulás

halmozott összegének erejéig alkalmazható, a klíringtagok között pedig a központi szerződő fél garanciaalapjaihoz nyújtott hozzájárulásaik arányában osztható fel.

(4) A szanálási hatóságok nem alkalmazhatják a 30. és 31. cikkben említett veszteségelosztó eszközöket a 648/2012/EU rendelet 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett szervezetek vonatkozásában.

29. cikk

Szerződések részleges vagy teljes körű felmondása

(1) A szanálási hatóság felmondhatja a szanálás alatt álló központi szerződő fél következő szerződéseinek valamelyikét vagy mindegyikét:

- a) a nemteljesítő klíringtagokkal kötött szerződések;
- b) az érintett elszámolási szolgáltatások vagy eszközosztályok szerződései;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél egyéb szerződései.

A szanálási hatóság kizárólag akkor mondhatja fel az első albekezdés a) pontjában említett szerződéseket, ha az e szerződésekből eredő eszközök és pozíciók átruházása nem történt meg a 648/2012/EU rendelet 48. cikke (5) és (6) bekezdésének értelmében.

Az első albekezdés szerinti hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóság a bekezdés a), b) és c) pontjában említett szerződéseket hasonló módon, az adott szerződések szerződő felei közötti megkülönböztetés nélkül mondja fel, azon szerződéses kötelezettségek kivételével, amelyek észszerű időkereten belül nem érvényesíthetők.

(3) A szanálási hatóság köteles minden érintett klíringtagot értesíteni az (1) bekezdésben említett szerződések felmondásának dátumáról.

(4) Az (1) bekezdésben említett bármely szerződés felmondása előtt a szanálási hatóságnak meg kell tennie a következő lépéseket:

- a) köteleznie kell a szanálás alatt álló központi szerződő felet, hogy határozza meg az egyes szerződések értékét, és aktualizálja az egyes klíringtagok számlaegyenlegét;

- b) meg kell határozni az egyes klíringtagoknak vagy az egyes klíringtagok által fizetendő nettó összegeket, figyelembe véve minden esedékes, de még meg nem fizetett változó letétet, ideértve az a) pontban említett értékelések következtében esedékes változó letétet is;
- c) értesítenie kell az egyes klíringtagokat a megállapított nettó összegekről, és köteleznie kell a központi szerződő felet azok kifizetésére vagy beszedésére.

A klíringtagoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell ügyfeleiket az említett eszköz alkalmazásáról és arról, hogy ez milyen módon érinti őket.

(4a)A (4) bekezdés a) pontjában említett értékelésnek, amennyiben lehetséges, a tisztességes piaci áron kell alapulnia, amelyet a központi szerződő fél szabályai és megállapodásai alapján határoznak meg, kivéve ha a szanálási hatóság más megfelelő árképzési módszer alkalmazását tartja szükségesnek.

(5) Amennyiben egy teljesítő klíringtag nem tudja megfizetni a (4) bekezdéssel összhangban megállapított nettó összeget, a szanálási hatóság, a 21. cikkre figyelemmel, kötelezheti a központi szerződő felet, hogy a teljesítő klíringtagot minősítse nemteljesítőnek, és annak alapletétjét, valamint a garanciaalaphoz való hozzájárulását a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően használja fel.

(6) Amennyiben a szanálási hatóság felmondott egyet vagy többet az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett típusú szerződések közül, átmenetileg megtilthatja, hogy a központi szerződő fél a felmondott szerződésekkel azonos típusú új ügyleteket számoljon el.

A szanálási hatóság csak akkor engedélyezheti a központi szerződő fél számára, hogy újrakezdje az érintett ügylettípusok elszámolását, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a központi szerződő fél teljesíti a 648/2012/EU rendelet követelményeit;
- b) a szanálási hatóság értesítést ad ki és tesz közzé ebből a célból a 70. cikk (3) bekezdésében említett módokat alkalmazva.

(7) Az ESMA-nak ... [a rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben részletesebben meghatározza a szanálási hatóság által az e cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett érték megállapítására alkalmazandó módszert.

30. cikk

A központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereségek értékének csökkentése

- (1) A szanálási hatóság csökkentheti a központi szerződő fél teljesítő klíringtagokkal szemben fennálló fizetési kötelezettségeinek összegét, amennyiben e kötelezettségek a központi szerződő félnek a változó letét fizetésére vonatkozó eljárásaival összhangban fizetendő nyereségből vagy ezzel azonos gazdasági hatású kifizetésből keletkeznek.
- (2) A szanálási hatóságnak egy olyan méltányos elosztási mechanizmus alkalmazásával kell kiszámolnia a fizetési kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett csökkentését, amelyet a 24. cikk (3) bekezdésének megfelelően elvégzett értékelés során kell meghatározni, és amelyről a szanálási eszköz alkalmazásakor haladéktalanul tájékoztatni kell a klíringtagokat. A klíringtagoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell ügyfeleiket az említett eszköz alkalmazásáról és arról, hogy ez milyen módon érinti őket. Az egyes klíringtagok esetében csökkentendő teljes nettó nyereség arányos a központi szerződő fél által fizetendő összegekkel.
- (3) A fizetendő nyereségek értékének csökkentése attól a pillanattól hatályos és kötelező érvényű a központi szerződő félre és az érintett klíringtagokra nézve, amikor a szanálási hatóság végrehajtja a szanálási intézkedést.
- (4) Későbbi eljárásban egyetlen teljesítő klíringtag sem támaszthat követelést a központi szerződő féllel vagy jogutódjával szemben az (1) bekezdésben említett fizetési kötelezettségek csökkentéséből eredően.
- Az első albekezdés nem akadályozhatja a szanálási hatóságokat abban, hogy előírják a központi szerződő félnek a klíringtagok számára történő visszatérítést, amennyiben kiderül, hogy az ideiglenes értékelés alapján meghatározott csökkentés szintje meghaladja a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékelés alapján szükségesnek bizonyult összeget.
- (5) Amennyiben a szanálási hatóság csak részben csökkenti a fizetendő nyereségek értékét, a fennmaradó fizetendő összeg továbbra is jár a teljesítő klíringtagoknak.
- (5a) A központi szerződő félnek működési szabályzatában utalnia kell a fizetési kötelezettségek csökkentésére vonatkozó, az (1) bekezdésben említett hatáskörre, valamennyi olyan esetleges hasonló megállapodás mellett, amelyről az említett működési szabályzat a helyreállítási szakaszra vonatkozóan rendelkezik, és biztosítania kell olyan szerződéses megállapodások megkötését, amelyek lehetővé teszik a szanálási hatóság számára az e cikk szerinti hatásköreinek gyakorlását.

31. cikk

Szanálási készpénzbefizetési felhívás

(1) A szanálási hatóság előírhatja a teljesítő klíringtagok számára, hogy nyújtsanak pénzbeli hozzájárulást a központi szerződő félnek, legfeljebb a központi szerződő fél garanciaalapjába befizetett hozzájárulásuk kétszeresével megegyező összegben. A központi szerződő fél szabályzatának és egyéb szerződéses megállapodásainak tartalmazniuk kell a pénzbeli hozzájárulás fizetésére vonatkozó, említett kötelezettséget mint a kizárólag a szanálási hatóság által, a szanálás során alkalmazható szanálási készpénzbefizetési felhívást. Amennyiben a szanálási hatóság a garanciaalaphoz való hozzájárulást meghaladó összeg befizetésére hív fel, úgy ezt megelőzően – a teljesítő klíringtagok szanálási hatóságaival együttműködve – értékelnie kell, hogy milyen hatást gyakorol ez az eszköz a teljesítő klíringtagokra és a tagállamok pénzügyi stabilitására.

Amennyiben a központi szerződő fél több garanciaalapot működtet, és az eszközt egy nemteljesítési esemény kezelésére alkalmazzák, az első albekezdésben említett pénzbeli hozzájárulás összegének megállapításához a klíringtagnak az érintett klíringszolgáltatás vagy eszközosztály garanciaalapjába befizetendő hozzájárulását kell figyelembe venni.

Amennyiben a központi szerződő fél több garanciaalapot működtet, és az eszközt egy nemteljesítésen kívüli esemény kezelésére alkalmazzák, az első albekezdésben említett pénzbeli hozzájárulás összegének megállapításához a klíringtagnak a központi szerződő fél összes garanciaalapjába befizetendő hozzájárulását kell figyelembe venni.

A szanálási hatóság attól függetlenül alkalmazhatja a szanálási készpénzbefizetési felhívást, hogy kimerült-e már a teljesítő klíringtagok számára pénzbeli hozzájárulást előíró összes szerződéses kötelezettség.

A szanálási hatóságnak minden egyes teljesítő klíringtag számára a klíringtag garencialapba való befizetéseivel arányosan kell megállapítania a pénzbeli hozzájárulás összegét, az első albekezdésben említett felső határig.

A szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő feleknek, hogy térítsék vissza a klíringtagok számára a szanálási készpénzbefizetési felhívás esetleges többletösszegét, amennyiben kiderül, hogy az ideiglenes értékelés alapján meghatározott szanálási készpénzbefizetési felhívás összege nagyobb, mint a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékelés alapján szükségesnek bizonyult összeg.

(2) Ha egy teljesítő klíringtag nem fizeti meg az előírt összeget, a szanálási hatóság kötelezheti a központi szerződő felet, hogy az érintett klíringtagot minősítse nemteljesítőnek, és a klíringtag alapletétjét, valamint a garanciaalaphoz való hozzájárulását a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően használja fel a szükséges összeg erejéig.

3. SZAKASZ

A TULAJDONVISZONYT MEGTESTESÍTŐ INSTRUMENTUMOK, HITELVISZONYT MEGTESTESÍTŐ INSTRUMENTUMOK VAGY EGYÉB FEDEZETLEN KÖTELEZETTSÉGEK LEÍRÁSA ÉS ÁTALAKÍTÁSA

32. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírására és átalakítására vonatkozó kötelezettség

(1) A szanálási hatóságnak a 33. cikknek megfelelően alkalmaznia kell a leírási és átalakítási eszközt a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek vonatkozásában a veszteségek fedezésére, az érintett központi szerződő fél vagy áthidaló központi szerződő fél feltőkésítésére, vagy a vagyonerőteljesítési eszköz alkalmazásának támogatására.

(2) A 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés alapján a szanálási hatóságnak meg kell állapítania a következőket:

- a) azon összeg, amellyel a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket le kell írni, minden olyan veszteség figyelembevételével, amelyet a klíringtagoknak vagy egyéb harmadik feleknek a központi szerződő féllal szemben fennálló még nem teljesített kötelmeinek végrehajtásával fedezni lehet;
- b) azon összeg, amellyel a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra kell átalakítani a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél *tőke*követelményeknek való megfelelésének helyreállítása érdekében.

33. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírását vagy átalakítását szabályozó rendelkezések

(1) A szanálási hatóság köteles a leírási és átalakítási eszközt a követelések rendes fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendjének megfelelően használni.

(2) A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tőkeösszegének csökkentése vagy az átalakításuk előtt a szanálási hatóságnak szükség esetén a veszteség arányában, akár teljes értékükig csökkentenie kell a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékét.

Amennyiben a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelésnek megfelelően a központi szerződő fél a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentése után is pozitív nettó értéket mutat, a szanálási hatóságnak a körülményektől függően be kell vonnia vagy hígítania kell az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(3) A szanálási hatóságnak a szanálási célok eléréséhez szükséges mértékben, akár az érintett instrumentumok vagy kötelezettségek teljes összegéig csökkentenie kell és/vagy át kell alakítania a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tőkeösszegét.

(4) A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt nem használhatja a következő kötelezettségek vonatkozásában:

- a) foglalkoztatottakkal szemben fennálló kötelezettségek, megszolgált bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettségek, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
- b) kereskedelmi hitelezőkkel vagy áruhitelezőkkel szemben fennálló, a központi szerződő fél mindennapi működéséhez nélkülözhetetlen áruk vagy szolgáltatások – ideértve az IT-szolgáltatásokat, a közüzemi szolgáltatásokat, valamint az épületek bérletét, kiszolgálását és fenntartását – nyújtásából eredő kötelezettségek;
- c) adóhatóságokkal és társadalombiztosítási hatóságokkal szemben fennálló kötelezettségek, feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerint;
- d) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőkkel, illetve e rendszerek résztvevőivel szemben fennálló kötelezettségek, amennyiben e kötelezettségek az ilyen rendszerekben való részvételükből erednek, illetve más központi szerződő felekkel és központi bankokkal szemben fennálló kötelezettségek;

e) alapletét.

(5) Amennyiben egy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentum névértékének, illetve egy hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egyéb fedezetlen kötelezettség tőkeösszegének csökkentésére kerül sor, a következő feltételek alkalmazandók:

- a) a csökkentés végleges;
- b) az instrumentumok tulajdonosának nem lehet követelése a csökkentéssel kapcsolatban, kivéve a már korábban keletkezett kötelezettségeket, a csökkentés jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként felmerülő kártérítési kötelezettséget, az e cikk (6) bekezdése értelmében kibocsátott vagy átruházott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokon alapuló követeléseket és a 62. cikk szerinti kifizetések iránti követeléseket;
- c) amennyiben a csökkentés csak részleges, az eredeti kötelezettséget keletkeztető megállapodás továbbra is érvényben marad a fennmaradó összeg tekintetében, amelyre az adott megállapodásnak a csökkentés által indokolt, módosított feltételei vonatkoznak.

Az a) pont nem zárja ki, hogy a szanálási hatóságok felértékelési mechanizmust alkalmazzanak a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonosainak, illetve a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok akkori tulajdonosainak nyújtandó visszatérítésre, amennyiben a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékeléssel összevetve megállapításra kerül, hogy az ideiglenes értékelés alapján végrehajtott leírás szintje meghaladja a szükséges összeget.

(6) A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeknek a (3) bekezdés szerinti átalakításakor a szanálási hatóság kötelezheti a központi szerződő feleket, hogy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsássanak ki vagy ruházzanak át a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonosaira.

(7) A szanálási hatóság a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket kizárólag akkor alakíthatja át a (3) bekezdés szerint, ha teljesülnek a következő feltételek:

- b) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat azelőtt bocsátják ki, hogy a központi szerződő fél az állam vagy egy kormányzati szerv általi szavatolótőke-nyújtás céljára bocsátana ki tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat;
- c) az átváltási ráta megfelelő kártalanítást biztosít az érintett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai számára a leírasi és átalakítási hatáskör gyakorlásából eredő veszteségért, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban biztosított elbánással összhangban.

A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká történő átalakítását követően ez utóbbiakat az átalakítást követően azonnal le kell jegyezni vagy át kell ruházni.

(8) A (7) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságnak – a központi szerződő fél szanálási tervének kidolgozásával és karbantartásával összefüggésben, valamint a központi szerződő fél szanálhatósága előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó hatásköre részeként – biztosítania kell, hogy a központi szerződő fél mindig képes legyen kibocsátani a szükséges számú tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot.

34. cikk

A leírás és átalakítás következményei

A szanálási hatóságnak el kell végeznie vagy végeztetnie a leírási és átalakítási eszköz alkalmazásának érvényre juttatásához szükséges összes adminisztratív és eljárási feladatot, beleértve a következőket:

- a) az összes érintett nyilvántartás módosítása;
- b) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei jegyzésének megszüntetése vagy szabályozott piacról való kivezetése;
- c) az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei jegyzése vagy szabályozott piacra történő bevezetése;
- d) a leírt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak az (EU) 2017/1129 rendelet²³ szerinti tájékoztató kötelező közzététele nélküli újbóli tőzsdei jegyzése vagy szabályozott piacra történő újbóli bevezetése.

35. cikk

A leírás és átalakítás eljárási akadályainak megszüntetése

A 32. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az illetékes hatóságnak elő kell írnia a központi szerződő fél számára, hogy mindenkor tartson elegendő mennyiségű tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot annak biztosítására, hogy elegendő új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot tudjon kibocsátani, és a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását vagy az ilyen instrumentumokká történő átalakítást eredményesen végre lehessen hajtani.

A szanálási hatóságnak a leírási és átalakítási eszközt a központi szerződő fél létesítő okiratában vagy alapszabályában foglalt rendelkezésektől függetlenül kell alkalmaznia, beleértve a részvényesek elővásárlási jogára vonatkozó vagy a részvényesek tőkeemeléshez való hozzájárulását előíró rendelkezéseket.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

36. cikk

Reorganizációs terv benyújtása

(1) A központi szerződő feleknek a 32. cikkben említett eszközök alkalmazása után egy hónappal felülvizsgálatot kell végezniük a fizetéseképtelenség okairól, és annak eredményét a 37. cikk szerinti reorganizációs tervvel együtt be kell nyújtaniuk a szanálási hatóságnak. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a reorganizációs tervnek – a 38. cikknek megfelelő valamennyi módosítást és a 39. cikknek megfelelő végrehajtást követően is – összeegyeztethetőnek kell lennie a központi szerződő fél által a keretszabályok értelmében a Bizottsághoz benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel.

Amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges, a szanálási hatóság legfeljebb két hónapra meghosszabbíthatja az első albekezdésben említett határidőt.

(2) Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere értelmében szerkezetátalakítási tervet kell benyújtani, a reorganizációs terv benyújtása nem érintheti az állami támogatások uniós keretrendszerében a szerkezetátalakítási terv benyújtására előírt határidőt.

(3) A szanálási hatóságnak be kell nyújtania a felülvizsgálat eredményét, a reorganizációs tervet és annak a 38. cikk szerinti módosításait az illetékes hatóságnak és a szanálási kollégiumnak.

37. cikk

A reorganizációs terv tartalma

(1) A 36. cikkben említett reorganizációs tervnek tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek célja, hogy észszerű időn belül helyreállítsák a központi szerződő félnek, illetve egyes üzletágainak a hosszú távú életképességét. Az intézkedéseknek a központi szerződő fél működési környezetét jelentő gazdasági és pénzügyi piaci feltételekre vonatkozóan realiztikus feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs tervben figyelembe kell venni a pénzügyi piacok aktuális és lehetséges állapotát, közölni kell a legjobb, illetve a legrosszabb esetet alapul vevő feltételezéseket, valamint az események kombinációját, a központi szerződő fél leginkább sérülékeny pontjainak meghatározása érdekében. A feltételezéseket megfelelő ágazati szintű referenciaértékekkel kell összehasonlítani.

(2) A reorganizációs tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) a központi szerződő fél fizetéseképtelenségét vagy valószínűsíthető fizetéseképtelenségét okozó tényezők és körülmények részletes elemzése;
- b) a központi szerződő fél hosszú távú életképességének helyreállítása érdekében elfogadandó intézkedések leírása;
- c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.

(3) A központi szerződő fél hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak:

- a) a központi szerződő fél tevékenységeinek átszervezése és átalakítása;
- b) a központi szerződő fél műveleti rendszereinek és infrastruktúrájának megváltoztatása;
- c) eszközök vagy üzletágak értékesítése;
- d) a központi szerződő fél kockázatkezelésének megváltoztatása.

(3a) Az ESMA-nak ... [e rendelet hatálybalépése után 24 hónappal]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesebben meghatározza azokat az elemeket, amelyeket a reorganizációs tervnek a (2) bekezdés alapján minimálisan tartalmaznia kell.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

38. cikk

A reorganizációs terv értékelése és elfogadása

(1) A reorganizációs tervnek a központi szerződő fél általi, a 36. cikk (1) bekezdés szerinti benyújtását követő egy hónapon belül a szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak értékelnie kell, hogy a tervben foglalt intézkedések megbízhatóan helyreállítanak-e a központi szerződő fél hosszú távú életképességét.

Amennyiben a szanálási hatóság és az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy a tervvel helyreállítható a központi szerződő fél hosszú távú életképessége, a szanálási hatóságnak jóvá kell hagynia a tervet.

(2) Amennyiben a szanálási hatóság és az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a tervben foglalt intézkedésekkel helyreállítható a központi szerződő fél hosszú távú életképessége, a szanálási

hatóságnak értesítenie kell a központi szerződő felet a fenntartásairól, és elő kell írnia, hogy az értesítéstől számított két héten belül nyújtson be a fenntartásokat orvosoló módosított tervet.

(3) A szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak értékelnie kell az ismételten benyújtott tervet, és a terv kézhezvételét követő egy héten belül tájékoztatnia kell a központi szerződő felet arról, hogy az megfelelően orvosolja-e a fenntartásokat vagy további módosításokra van szükség.

(3a) Az ESMA-nak ... [e rendelet hatálybalépése után 24 hónappal]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesebben meghatározza azokat a minimumkövetelményeket, amelyeket a reorganizációs tervnek a szanálási hatóság általi, az (1) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítenie kell.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

39. cikk

A reorganizációs terv végrehajtása és nyomon követése

(1) A központi szerződő félnek végre kell hajtania a reorganizációs tervet, és kérésre, illetve legalább hathavonta jelentést kell benyújtania a szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak a terv végrehajtásában elért eredményekről.

(2) A szanálási hatóság az illetékes hatósággal egyetértésben kötelezheti a központi szerződő felet a terv átdolgozására, amennyiben az szükséges a 37. cikk (1) bekezdésében említett cél eléréséhez.

4. SZAKASZ

A VAGYONÉRTÉKESÍTÉSI ESZKÖZ

40. cikk

A vagyonértékesítési eszköz

(1) A szanálási hatóság átruházhatja a következőket egy olyan vevőre, amely nem áthidaló központi szerződő fél:

- a) szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely eszköze, joga, kötelme vagy kötelezettsége.

Az első albekezdésben említett átruházáshoz nem kell kikérni a központi szerződő fél részvényeseinek vagy a vevőn kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során – a 41. cikkben foglalt eljárási követelményeken kívül – nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírijog eljárási követelményeinek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett kell történnie, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és figyelembe véve a körülményeket.

A szanálási hatóságnak az első albekezdés alkalmazásában minden észszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy az átruházásra a 24. cikk (3) bekezdése szerint elvégzett értékelésnek megfelelő kereskedelmi feltételekkel kerüljön sor.

(3) A 27. cikk (9) bekezdésére is figyelemmel a vevő által fizetett ellentételezés a következőket illeti meg:

- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben a vagyonértékesítésre a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosairól a vevőre történő átruházásával került sor;
- b) a központi szerződő fél, amennyiben a vagyonértékesítésre a központi szerződő fél eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének a vevőre történő átruházásával került sor;
- c) a szanálási eszközöknek a szanálás keretében történő alkalmazása következtében veszteséget elszenvedő teljesítő klíringtagok, a szanálás során elszenvedett veszteségükkel arányosan.

(3a) A vevő által a (3) cikkel összhangban fizetett ellenszolgáltatást a következőképpen kell felosztani:

- a) olyan esemény bekövetkezése esetén, amelyre a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése vonatkozik, a központi szerződő fél többlépcsős veszteségfedezésében a veszteségek fedezésére előírt sorrendhez képest fordított sorrendben; vagy
- b) olyan esemény bekövetkezése esetén, amelyre nem vonatkozik a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése, fordított sorrendben ahhoz képest, ahogy a veszteségeket a központi szerződő félnél alkalmazandó szabályokkal összhangban felosztották.

Végül az ezután még fennmaradó, kifizetendő ellentételezéseket a követeléseknek a rendes fizetési képtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendje szerint kell elosztani.

(4) A szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett átruházási hatáskört annak érdekében, hogy a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek további átruházását hajtsa végre.

(5) A szanálási hatóság a vevő hozzájárulásával ismételten a központi szerződő félre ruházhatja át azokat az eszközöket, jogokat, kötelmeket vagy kötelezettségeket, amelyeket a vevőre ruházott át, illetve a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat ismét azok eredeti tulajdonosaira ruházhatja át.

Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az első albekezdésben említett átruházási hatáskörét, a központi szerződő fél vagy az eredeti tulajdonosok kötelesek visszavenni minden eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget, illetve tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot.

(6) Az (1) bekezdés szerint végrehajtott átruházásokat attól függetlenül kell végrehajtani, hogy a vevő jogosult-e a szerzésből eredő szolgáltatások nyújtására és tevékenységek folytatására.

Amennyiben a vevő nem jogosult a szerzésből eredő szolgáltatások nyújtására és tevékenységek folytatására, a szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal egyeztetve el kell végeznie a vevő megfelelő átvilágítását, és meg kell győződnie arról, hogy a vevő rendelkezik a megvásárolt központi szerződő fél feladatainak ellátásához szükséges szakmai és technikai kapacitással, valamint hogy amint lehetséges, de legkésőbb a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását követő egy hónapon belül megkéri az engedélyt. Az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy az engedélykérelmet gyorsított eljárásban bírálják el.

(7) Amennyiben az (1) bekezdésben említett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása a 648/2012/EU rendelet 31. cikkének (2) bekezdésében említettek szerinti minősített részesedés megszerzését vagy növelését eredményezi, az illetékes hatóságnak el kell végeznie az említett cikkben előírt értékelést, mégpedig annyi időn belül, hogy az ne hátráltassa a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását és ne akadályozza, hogy a szanálási intézkedés elérje a szanálási célokat.

(8) Amennyiben az illetékes hatóság nem végezte el a (7) bekezdésben említett értékelést a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházásának időpontjáig, akkor a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása az átruházásuk időpontjától kezdve azonnali joghatással bír;

- b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során a vevőnek az adott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati joga felfüggesztődik és azt kizárólag a szanálási hatóság gyakorolhatja, amelynek azonban nincs a szavazati jog gyakorlására vonatkozó kötelezettsége, és nem tartozik felelősséggel a szavazati jog gyakorlásáért vagy az attól való tartózkodásért, kivéve ha e cselekmény vagy mulasztás súlyos gondatlanságnak vagy súlyos kötelességszegésnek tudható be;
- c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során az átruházásra nem kell alkalmazni a 648/2012/EU rendelet 22. cikkének (3) bekezdésében előírt szankciókat vagy a 648/2012/EU rendelet 30. cikkében előírt, a minősített részesedés megszerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén alkalmazandó intézkedéseket;
- d) az illetékes hatóságnak az értékelés elvégzése után haladéktalanul írásban értesítenie kell a szanálási hatóságot és a vevőt a 648/2012/EU rendelet 32. cikke szerint elvégzett értékelés eredményéről;
- e) amennyiben az illetékes hatóság nem ellenzi az átruházást, úgy kell tekinteni, hogy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogok a d) pontban említett értesítés időpontjától kezdve a vevőre vannak átruházva;
- f) amennyiben az illetékes hatóság ellenzi a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházását, a b) pont továbbra is alkalmazandó, és a szanálási hatóság a piaci feltételek figyelembevételével megállapíthat egy elidegenítési időszakot, amelyen belül a vevőnek el kell idegenítenie az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(9) A szolgáltatásnyújtáshoz való jognak a 648/2012/EU rendelettel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának kell tekinteni, amely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(10) Az (1) bekezdésben említett vevő nem akadályozható meg abban, hogy gyakorolja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint hozzáférjen a fizetési és elszámolási rendszerekhez, az egyéb kapcsolt pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz és a kereskedési helyszínekhez, feltéve hogy megfelel a tagsági, illetve e rendszerekben, infrastruktúrákban vagy kereskedési helyszíneken való részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére, a vevőnek a fizetési és elszámolási rendszerekhez, az egyéb kapcsolt pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz és a kereskedési helyszínekhez való hozzáférése nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítése alatta marad az említett rendszerekhez, infrastruktúrákhoz vagy kereskedési helyszínekhez való hozzáférés engedélyezéséhez szükséges minősítési szintnek.

Amennyiben a vevő nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, a szanálási hatóság által meghatározott ideig továbbra is gyakorolhatja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint hozzáférhet a fent említett rendszerekhez, egyéb infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez. Ez az időtartam legfeljebb 12 hónap lehet.

(12) E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei, hitelezői, klíringtagjai és ügyfelei, valamint azok a harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségeit nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

41. cikk

Vagyonértékesítési eszköz: eljárási követelmények

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél tekintetében a vagyonértékesítési eszköz alkalmazására kerül sor, a szanálási hatóságnak meg kell hirdetnie az átruházni szándékozott eszközöket, jogokat, kötelek, kötelezettségeket vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, vagy intézkednie kell az értékesítésükről. Jogok, eszközök, kötelek és kötelezettségek halmazai külön is értékesíthetők.

(2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítést az alábbi kritériumokkal összhangban kell végrehajtani:

- a) az értékesítésnek a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem vezethet jelentősen téves kép kialakulásához a központi szerződő fél eszközei, jogai, kötelmei, kötelezettségei vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai tekintetében, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
- b) potenciális vevők nem részesíthetők indokolatlan előnyben és tilos különbséget tenni közöttük;
- c) nem állhat fenn összeférhetetlenség;
- d) figyelembe kell venni azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést gyorsan kell végrehajtani;
- e) a lehetséges mértékig a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekedni.

Az első albekezdésben említett kritériumok nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vevőket.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a szanalási hatóság az értékesítési kötelezettség teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, illetve a (2) bekezdésben meghatározott kritériumok teljesítése nélkül is értékesítheti az eszközöket, jogokat, kötelezettségeket vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, ha megállapítja, hogy az e kritériumoknak való megfelelés valószínűleg veszélyeztetné egy vagy több szanalási cél elérését, többek között súlyos fenyegetést jelentene a pénzügyi stabilitásra.

5. SZAKASZ

AZ ÁTHIDALÓ KÖZPONTI SZERZŐDŐ FÉL ESZKÖZ

42. cikk

Az áthidaló központi szerződő fél eszköz

(1) A szanalási hatóság átruházhatja egy áthidaló központi szerződő félre a következőket:

- a) a szanalás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) a szanalás alatt álló központi szerződő fél bármely eszköze, joga, köteleme vagy kötelezettsége.

Az első albekezdésben említett átruházásra a szanalás alatt álló központi szerződő fél részvényesei vagy az áthidaló központi szerződő félen kívüli bármely más harmadik fél beleegyezésének megszerzése nélkül, valamint a társasági jog vagy az értékpapírjog eljárási követelményeinek – kivéve a 43. cikkben foglaltakat – való megfelelés nélkül kerülhet sor.

(2) Az áthidaló központi szerződő félnek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) a szanalási hatóság ellenőrzése alatt áll, és részben vagy egészben egy vagy több hatóság tulajdonában van, amelyek között szerepelhet a szanalási hatóság is;
- b) azért hozták létre vagy abból a célból veszik igénybe, hogy a szanalás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelemeinek és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és tartsa a központi szerződő fél kritikus funkcióinak fenntartása és később a központi szerződő fél eladása érdekében.

(3) Az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy az áthidaló központi szerződő félre átruházott kötelezettségek és kötelek összértéke ne haladja meg a szanálás alatt álló központi szerződő félről átruházott jogok és eszközök összértékét.

(4) A 27. cikk (9) bekezdésére is figyelemmel, az áthidaló központi szerződő fél által fizetett ellentételezés a következőket illeti meg:

- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásra a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosairól az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásával került sor;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél, amennyiben az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásra a központi szerződő fél eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásával került sor;
- c) a szanálási eszközöknek a szanálás keretében történő alkalmazása következtében veszteséget elszenvedő teljesítő klíringtagok.

(4a) Az áthidaló központi szerződő fél által a (4) bekezdéssel összhangban fizetett ellentételezést a következőképpen kell felosztani:

- a) olyan esemény bekövetkezése esetén, amelyre a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése vonatkozik, a központi szerződő fél többlépcsős veszteségfedezésében a veszteségek fedezésére előírt sorrendhez képest fordított sorrendben; vagy
- b) olyan esemény bekövetkezése esetén, amelyre nem vonatkozik a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése, fordított sorrendben ahhoz képest, ahogy a veszteségeket a központi szerződő félnél alkalmazandó szabályokkal összhangban felosztották.

Végül az ezután még fennmaradó, kifizetendő ellentételezéseket a követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendje szerint kell elosztani.

(5) A szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett átruházási hatáskört annak érdekében, hogy a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, vagy a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelemeinek vagy kötelezettségeinek további átruházását hajtsa végre.

(6) A szanálási hatóság ismételten a szanálás alatt álló központi szerződő félre ruházhatja át azokat a jogokat, köteleket, eszközöket vagy kötelezettségeket, amelyeket az áthidaló központi szerződő félre ruházott át, illetve a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat ismét azok eredeti tulajdonosaira ruházhatja át, amennyiben az (1) bekezdésben említett átruházás alapjául szolgáló jogi eszköz kifejezetten rendelkezik erről.

Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az első albekezdésben említett átruházási hatáskört, a szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy az eredeti tulajdonosok kötelesek visszavenni minden eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget, illetve tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot, feltéve hogy az e bekezdés első albekezdésében vagy a (7) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

(7) Amennyiben a konkrét tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek nem tartoznak a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló jogi eszköz meghatároz, illetve nem teljesítik az említett jogi eszközben előírt, átruházásra vonatkozó feltételeket, a szanálási hatóság az áthidaló központi szerződő félről ismét a szanálás alatt álló központi szerződő félre vagy az eredeti tulajdonosokra ruházhatja át őket.

(8) A (6) és (7) bekezdésben említett átruházásra bármikor sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az átruházás alapjául szolgáló jogi eszközben az adott cél érdekében előírt minden egyéb feltételt.

(9) A szanálási hatóság a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat, kötelmeket vagy kötelezettségeket az áthidaló központi szerződő félről átruházhatja egy harmadik félre.

(10) A szolgáltatásnyújtáshoz való jognak a 648/2012/EU rendelettel összhangban történő gyakorlása céljából az áthidaló központi szerződő felet a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának kell tekinteni, amely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

Egyéb célból a szanálási hatóságok előírhatják, hogy az áthidaló központi szerződő fél tekintendő a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának, amely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(11) Az áthidaló központi szerződő fél nem akadályozható meg abban, hogy gyakorolja a tagsági jogokat, valamint hozzáférjen a fizetési és elszámolási rendszerekhez, az egyéb kapcsolatos FMI-khez és a kereskedési helyszínekhez, feltéve hogy megfelel a tagsági, illetve e rendszerekben, FMI-kben vagy kereskedési helyszíneken való részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére, az áthidaló központi szerződő félnek a fizetési és elszámolási rendszerekhez, az egyéb FMI-khez és a kereskedési helyszínekhez való hozzáférése nem tagadható

meg azzal az indokkal, hogy nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítése alatta marad az említett rendszerekhez, infrastruktúrákhoz vagy kereskedési helyszínekhez való hozzáférés engedélyezéséhez szükséges minősítési szintnek.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, a szanalási hatóság által meghatározott ideig gyakorolhatja továbbra is a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint férhet hozzá a fent említett rendszerekhez, infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez. Ez az időtartam legfeljebb 12 hónap lehet.

(13) A szanalás alatt álló központi szerződő fél részvényeseinek, hitelezőinek, valamint azon harmadik feleknek, amelyeknek eszközeit, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségeit nem ruházták át az áthidaló központi szerződő félre, nem lehetnek követelései az áthidaló központi szerződő félre átruházott eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek tekintetében vagy azokkal kapcsolatban, sem pedig az áthidaló központi szerződő fél igazgatóságával vagy felső vezetésével szemben.

(14) Az áthidaló központi szerződő félnek nincs kötelezettsége vagy felelőssége a szanalás alatt álló intézmény részvényeseivel vagy hitelezőivel szemben, és az áthidaló központi szerződő fél igazgatósága vagy felső vezetése nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményeiért és mulasztásaiért, kivéve ha e cselekmények vagy mulasztások az alkalmazandó nemzeti jog szerinti súlyos gondatlanságnak vagy súlyos kötelességszegésnek tudhatók be.

43. cikk

Áthidaló központi szerződő fél: eljárási követelmények

(1) Az áthidaló központi szerződő félnek az összes alábbi követelményt teljesítenie kell:

a) az áthidaló központi szerződő félnek be kell szereznie a szanalási hatóság jóváhagyását a következők mindegyikére vonatkozóan:

- i. az áthidaló központi szerződő fél létesítő okirata;
- ii. az áthidaló központi szerződő fél igazgatóságának tagjai, amennyiben azokat nem közvetlenül a szanalási hatóság nevezi ki;
- iii. az áthidaló központi szerződő fél igazgatósági tagjainak felelősségi körei és javadalmazása, amennyiben a javadalmazást és a felelősségi köröket nem a szanalási hatóság határozza meg;
- iv. az áthidaló központi szerződő fél stratégiája és kockázati profilja;

b) az áthidaló központi szerződő félnek át kell vennie a szanálás alatt álló központi szerződő féltől a 42. cikk (1) bekezdésében említett átruházásból eredő szolgáltatások nyújtásához vagy tevékenységek folytatásához szükséges engedélyeket, a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően.

Az első albekezdés b) pontja ellenére, amennyiben a szanálás céljai érdekében szükséges, az áthidaló központi szerződő félnek az engedély megadására úgy is sor kerülhet, hogy működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a 648/2012/EU rendeletnek. A szanálási hatóságnak ebből a célból engedély iránti kérelmet kell benyújtania az illetékes hatósághoz. Amennyiben az illetékes hatóság megadja az engedélyt, meg kell jelölnie, hogy az áthidaló központi szerződő fél milyen időtartamra mentesül a 648/2012/EU rendelet követelményeinek való megfelelés alól. Ez az időtartam nem haladhatja meg a 12 hónapot. Ez alatt az idő alatt az áthidaló központi szerződő felet az 575/2013/EU rendelet alkalmazásában az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 88. pontjában meghatározott elfogadott központi szerződő félnek kell tekinteni.

Amennyiben a 648/2012/EU rendelet IV. címének 3. fejezete értelmében prudenciális követelmények alkalmazandók, a mentesség a második albekezdésben említett időtartam ellenére legfeljebb három hónapig tarthat. A mentesség egy vagy két alkalommal további legfeljebb három hónapos időtartamra meghosszabbítható, amennyiben ez a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(2) Az uniós vagy nemzeti versenyszabályokkal összhangban előírt korlátozásokra is figyelemmel, az áthidaló központi szerződő fél vezetésének az áthidaló központi szerződő felet azzal a céllal kell működtetnie, hogy fennmaradjon az áthidaló központi szerződő fél kritikus funkcióinak folyamatossága, és az áthidaló központi szerződő felet vagy eszközeit, jogait, kötelmeit és kötelezettségeit egy vagy több magánszektorbeli vevőnek értékesítsék. Ezt az értékesítést a megfelelő piaci feltételek fennállása esetén, az e cikk (5) és adott esetben (6) bekezdésében meghatározott időtartamon belül kell végrehajtani.

(3) A szanálási hatóságnak bármely alábbi esetben úgy kell határoznia, hogy az áthidaló központi szerződő fél a továbbiakban nem minősül a 42. cikk (2) bekezdésének értelmében vett áthidaló központi szerződő félnek:

- a) a szanálási célok teljesültek;
- b) az áthidaló központi szerződő fél egyesül egy másik szervezettel;
- c) az áthidaló központi szerződő fél már nem teljesíti a 42. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeket;
- d) az áthidaló központi szerződő felet vagy lényegében az összes eszközét, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségét a (2) és a (4) bekezdésnek megfelelően értékesítették;

- e) az (5) bekezdésben vagy adott esetben a (6) bekezdésben meghatározott időtartam lejár;
- f) az áthidaló központi szerződő fél által elszámolt ügyletek teljesítése megtörtént, azok lejártak vagy a pozíció lezárásra került, és a központi szerződő fél ezen ügyletekhez kapcsolódó jogai és kötelezettségei ezzel teljes mértékben megszűntek.

(4) Az áthidaló központi szerződő félnek, illetve eszközeinek, jogainak, kötelemeinek vagy kötelezettségeinek értékesítése előtt a szanalási hatóságnak meg kell hirdetnie az értékesíteni kívánt elemeket, és biztosítania kell, hogy azok értékesítése nyíltan és átláthatóan történjen, és ne alakuljon ki lényegesen téves kép róluk.

A szanalási hatóságnak az első albekezdésben említett értékesítést kereskedelmi feltételekkel kell végrehajtania, továbbá nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vevőket és nem tehet közöttük különbséget.

(5) A szanalási hatóságnak az attól a naptól számított két év lejártával meg kell szüntetnie az áthidaló központi szerződő fél működését, amelyen a szanalás alatt álló központi szerződő féltől az utolsó átruházás megtörtént.

Amennyiben a szanalási hatóság megszünteti az áthidaló központi szerződő fél működését, kérelmeznie kell az illetékes hatóságtól az áthidaló központi szerződő fél engedélyének visszavonását.

(6) A szanalási hatóság az (5) bekezdésben említett időtartamot egy vagy több alkalommal meghosszabbíthatja további egy évvel, amennyiben a meghosszabbítás a (3) bekezdés a)–d) pontjában említett eredmények eléréséhez szükséges.

Az (5) bekezdésben említett időtartam meghosszabbításáról szóló határozatot meg kell indokolni, és annak tartalmaznia kell az áthidaló központi szerződő fél helyzetének részletes elemzését a piaci feltételek és kilátások vonatkozásában.

(7) Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél működését a (3) bekezdés d) vagy e) pontjában említett körülmények között szüntetik meg, úgy az áthidaló központi szerződő felet rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében fel kell számolni.

E rendelet ellenkező rendelkezéseinek hiányában az áthidaló központi szerződő fél megszüntetéséből eredően keletkezett bevétel az áthidaló központi szerződő fél részvényeseit illeti meg.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő felet több szanalás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek és kötelezettségeinek átruházására használják, a második albekezdésben említett bevételeket az egyes szanalás alatt álló központi szerződő felekről átruházott eszközök és kötelezettségek alapján kell jóváírni.

6. SZAKASZ
KIEGÉSZÍTŐ FINANSZÍROZÁSI INTÉZKEDÉSEK

44. cikk
Alternatív finanszírozási eszközök

A szanálási hatóság szerződéseket köthet kölcsön vagy más formájú pénzügyi támogatás megszerzése érdekében – ideértve a szanálás alatt álló központi szerződő félben meglévő nem kimerített garanciaalapokban rendelkezésre álló előfinanszírozott forrásokat is –, amennyiben ez a szanálási eszközök hatékony alkalmazásának biztosítását szolgáló átmeneti likviditási igények fedezéséhez szükséges.

7. SZAKASZ
KORMÁNYZATI STABILIZÁCIÓS ESZKÖZÖK

45. cikk
Kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök

(1) Abban az igen rendkívüli helyzetben, ha rendszerszintű válság alakulna ki, a tagállamok a 46. és 47. cikkel összhangban kormányzati stabilizációs eszközöket alkalmazhatnak a központi szerződő felek szanálása céljából, de csakis akkor, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a pénzügyi támogatás szükséges a 21. cikkben említett szanálási célok eléréséhez;
- b) a pénzügyi támogatást a (3) bekezdéssel összhangban csak legvégső esetben alkalmazzák, miután az összes szanálási eszközt megvizsgálták és a lehető legnagyobb mértékben kihasználták, a pénzügyi stabilitás fenntartása mellett;
- ba) a pénzügyi támogatás meghatározott ideig tart;
- c) a pénzügyi támogatás összhangban van az állami támogatások uniós keretrendszerével;
- d) a tagállam előzetesen, az állami támogatások uniós keretrendszerével összeegyeztethető módon meghatározta azokat az átfogó és hiteles szabályokat, amelyek alapján egy erre alkalmas határidőn belül a 27. cikk (9) bekezdésével összhangban visszafizethető a rendelkezésre bocsátott állami források összegének az a része, amely nem térült meg teljes egészében a 46. cikk (3) bekezdésével vagy a 47. cikk (2) bekezdésével összhangban, magánszektorbeli vevőknek történő értékesítés révén.

A kormányzati stabilizációs eszközöket a tagállami jognak megfelelően kell alkalmazni, vagy az illetékes minisztérium vagy a kormány irányításával, amely szorosan együttműködik a szanálási hatósággal, vagy pedig a szanálási hatóság irányításával.

(2) A kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazásához az illetékes minisztériumnak vagy a kormánynak rendelkeznie kell a 48–58. cikkben meghatározott szanálási hatáskörökkel, valamint biztosítania kell az 52., az 54. és a 70. cikknek való megfelelést.

(3) A kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök csak legvégső esetben vehetők igénybe az (1) bekezdés b) pontja céljára, amennyiben a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

a) az illetékes minisztérium vagy a kormány és a szanálási hatóság – a központi bankkal és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy a fennmaradó szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez;

b) az illetékes minisztérium vagy a kormány és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a fennmaradó szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette a központi szerződő felet;

c) az ideiglenes államosítási eszközt illetően az illetékes minisztérium vagy a kormány – az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően – úgy ítéli meg, hogy a fennmaradó szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi szerződő fél korábban már a részvény-finanszírozási eszközből nyújtott állami részvénytőke-támogatásban részesült.

46. cikk

Állami részvény-finanszírozási eszköz

(1) Állami pénzügyi támogatás adható a központi szerződő fél feltőkésítéséhez tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok ellenében.

(2) Az állami részvény-finanszírozási eszközből támogatott központi szerződő feleket üzleti és szakmai alapon kell irányítani.

(3) Az (1) bekezdésben említett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat egy magánszektorbeli vevő részére kell értékesíteni, amint az üzleti és pénzügyi feltételek ezt lehetővé teszik.

47. cikk

Ideiglenes államosítási eszköz

(1) Valamely központi szerződő fél ideiglenesen állami tulajdonba vehető a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra valamely tagállam által egy kedvezményezett javára adott egy vagy több átruházási megbízással, amely kedvezményezett a következők valamelyike:

- a) a tagállam által kijelölt kedvezményezett;
- b) teljes mértékben a tagállam tulajdonában álló társaság.

(2) Az ideiglenesen állami tulajdonba vett központi szerződő feleket üzleti és szakmai alapon kell irányítani, és azokat – tekintettel a szanálási költség megtérülésének lehetőségére – magánszektorbeli vevő részére kell értékesíteni, amint az üzleti és pénzügyi körülmények ezt lehetővé teszik. A központi szerződő fél eladásának időpontját a pénzügyi helyzet és a releváns piaci feltételek figyelembevételével kell meghatározni.

IV. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

48. cikk

Általános hatáskörök

(1) A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a szanálási eszközök eredményes alkalmazásához szükséges valamennyi hatáskörrel, beleértve a következő hatásköröket:

- a) bármely személytől minden olyan információ bekérése, amelyet a szanálási hatóság megkíván a szanálási intézkedésről való döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervben szolgáltatott vagy a helyszíni vizsgálatok során bekért információk aktualizálását és kiegészítését is;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél feletti ellenőrző befolyás gyakorlása, valamint a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak tulajdonosaira és igazgatóságára ruházott összes jog és hatáskör gyakorlása, beleértve a központi szerződő fél működési szabályzatában előírt jogokat és hatásköröket is;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása;
- d) a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogainak, eszközeinek, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek más szervezetre történő átruházása annak beleegyezésével;
- e) a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai vagy egyéb fedezetlen kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy az esedékes összegnek a csökkentése, akár nullára;
- f) a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeinek átalakítása magának a központi szerződő félnek vagy annak az áthidaló központi szerződő félnek a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaivá, amelyre a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeit, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségeit átruházták;

- g) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása;
- h) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentése, akár nullára, valamint e tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása;
- i) a szanálás alatt álló központi szerződő fél számára új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásának előírása, ideértve az elsőbbségi részvényeket és a feltételesen átalakítható instrumentumokat;
- j) a központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak és egyéb kötelezettségeinek tekintetében a lejáratnak, a fizetendő kamatösszegnek vagy azon időpontnak a módosítása, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is;
- k) a pénzügyi szerződések lezárása és felmondása;
- l) a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének felmentése vagy leváltása;
- m) az illetékes hatóság számára annak előírása, hogy – a 648/2012/EU rendelet 31. cikkében meghatározott határidőktől eltérve – mielőbb értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét;
- n) a szanálás alatt álló központi szerződő fél valamely klíringtagja számára járó változó letét összegének csökkentése, akár nullára;
- o) a nyitott pozíciók és kapcsolódó eszközök – beleértve a tulajdonjog-átruházási és az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásokat, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat és a nettósítási megállapodásokat – átvezetése egy nemteljesítő klíringtag számlájáról egy teljesítő klíringtag számlájára a 648/2012/EU rendelet 48. cikkének megfelelő módon;
- p) a szanálás alatt álló központi szerződő fél klíringtagjai meglévő vagy fennmaradó szerződéses kötelezettségeinek érvényesítése, illetve – amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges – e szerződéses kötelezettségek érvényesítésétől való tartózkodás vagy a központi szerződő fél működési szabályzatától való egyéb eltérés;
- q) a szanálás alatt álló központi szerződő fél anyavállalata meglévő vagy fennmaradó szerződéses kötelezettségeinek érvényesítése, ideértve a központi szerződő fél számára garanciák vagy hitelkeretek útján történő pénzügyi támogatásnyújtás kötelezettségét is;
- r) a klíringtagok pótlólagos készpénz-hozzájárulásra kötelezése, a 31. cikkben említett összeghatárig.

A szanálási hatóságok az első albekezdésben említett hatásköröket külön-külön vagy egymással kombinálva is gyakorolhatják.

(2) E rendelet és az állami támogatások uniós keretrendszere ellenkező rendelkezésének hiányában a szanálási hatóságra nem vonatkoznak a következő követelmények, amennyiben az (1) bekezdésben említett hatásköröket gyakorolja:

- a) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély jóváhagyásának vagy hozzájárulásának megszerzésére vonatkozó követelmény;
- b) szanalás alatt álló központi szerződő fél vagy áthidaló központi szerződő fél pénzügyi instrumentumainak, jogainak, kötelmeinek, eszközeinek vagy kötelezettségeinek átruházására vonatkozó követelmények;
- c) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély értesítésére vonatkozó követelmény;
- d) valamely értesítés vagy tájékoztató közzétételére vonatkozó követelmény;
- e) bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelmény.

49. cikk

Kiegészítő hatáskörök

(1) A 48. cikk (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása esetén a szanalási hatóság bármely alábbi kiegészítő hatáskört is gyakorolhatja:

- a) a 65. cikkre is figyelemmel, annak előírása, hogy az átruházásra az átruházandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, kötelmeket, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor;
- b) a további tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
- c) az érintett hatóság felkérése arra, hogy szüntesse meg vagy függessze fel a központi szerződő fél által kibocsátott pénzügyi instrumentumok szabályozott piacra való bevezetését, illetve a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
- d) annak előírása, hogy a 40., illetve a 42. cikk alapján a vevő, illetve az áthidaló központi szerződő fél a szanalás alatt álló központi szerződő fél bármely joga vagy kötelezettsége, illetve az általa hozott bármely intézkedés tekintetében – ideértve a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot vagy kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha maga lenne a szanalás alatt álló központi szerződő fél;
- e) annak előírása a szanalás alatt álló központi szerződő fél vagy adott esetben a vevő vagy áthidaló központi szerződő fél számára, hogy a másoknak információt és támogatást nyújtson;
- f) annak előírása, hogy az a klíringtag, amely a 48. cikk (1) bekezdésének o) és p) pontjában foglalt hatáskör gyakorlásával átruházott bármely pozíció átvevője, vállaljon át a központi szerződő félben történő részvételnél fogva a pozíciókhoz kapcsolódó minden jogot, illetve kötelezettséget;
- g) az olyan szerződések törlése vagy feltételeinek módosítása, amelyben a szanalás alatt álló központi szerződő fél részes fél, illetve a vevőnek vagy az áthidaló központi szerződő félnek a szanalás alatt álló központi szerződő fél helyébe léptetése részes féli minőségben;
- h) a szanalás alatt álló központi szerződő fél működési szabályzatának módosítása, az elszámolás klíringtagjai és más résztvevők általi igénybevitelére vonatkozó feltételek tekintetében is;

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. május 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

i) valamely klíringtag tagságának átruházása a szanálás alatt álló központi szerződő félről a központi szerződő fél vevőjére vagy egy áthidaló központi szerződő félre.

Az e rendeletben előírt kompenzációs jogok az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában nem tekinthetők kötelezettségnek vagy tehernek.

(2) A szanálási hatóság előírhat olyan üzletmenet-folytonossági intézkedéseket, amelyek a szanálási intézkedés eredményességének és annak biztosításához szükségesek, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél el tudja látni az átruházott üzleti tevékenységet. Az üzletmenet-folytonossági intézkedések közé tartozhatnak a következők:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött szerződések fenntartása olyan módon, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél átvállalja a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, kötelelemhez, eszközhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó jogait vagy kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) a szanálás alatt álló központi szerződő fél helyébe lép;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél általi felváltása bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, kötelelemhez, eszközhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

(3) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (2) bekezdés b) pontjában szabályozott hatáskörök nem érinthetik a következőket:

- a) a központi szerződő fél munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;
- b) az 55., az 56. és az 57. cikke is figyelemmel, valamely szerződés részes felét a szerződés szerint megillető jogoknak a gyakorlása, beleértve a szerződés felmondásához való jogot, amennyiben erre a szerződés feltételei alapján, a szanálás alatt álló központi szerződő félnek az átruházást megelőző, illetve a vevőnek vagy az áthidaló központi szerződő félnek az átruházást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

50. cikk

Rendkívüli ügyvezetés

(1) A szanálási hatóság egy vagy több rendkívüli ügyvezetőt nevezhet ki a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának helyébe. A rendkívüli ügyvezetőnek kellően jó hírnévvel és megfelelő szakértelemmel kell rendelkeznie a pénzügyi szolgáltatások, a kockázatkezelés és az elszámolási szolgáltatások terén, a 648/2012/EU rendelet 27. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban.

(2) A rendkívüli ügyvezetőnek a központi szerződő fél részvényeseit és igazgatóságát megillető valamennyi hatáskörrel rendelkeznie kell. A rendkívüli ügyvezető kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket. A szanálási hatóság korlátozhatja a rendkívüli ügyvezető intézkedéseit, illetve kötelezheti arra, hogy bizonyos intézkedések esetén a szanálási hatóság előzetes hozzájárulását kérje.

A szanálási hatóságnak nyilvánosságra kell hoznia az (1) bekezdésben említett kinevezést és a kinevezés feltételeit.

(3) A rendkívüli ügyvezető legfeljebb egy évre nevezhető ki. A szanálási hatóság ezt az időtartamot szükség esetén megújíthatja, amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(4) A rendkívüli ügyvezetőnek minden szükséges intézkedést meg kell tennie a szanálási célkitűzések előmozdítása és a szanálási hatóság által hozott szanálási intézkedések végrehajtása érdekében. Következetlenség vagy összeférhetlenség esetén ez a jogszabályban előírt kötelezettség minden egyéb, a központi szerződő fél alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt vezetői feladattal szemben elsőbbséget élvez.

(5) A rendkívüli ügyvezetőnek az őt kinevező szanálási hatóság számára a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentést kell készítenie. Ezekben a jelentésekben részletesen ismertetni kell a központi szerződő fél pénzügyi helyzetét, valamint indokolni kell a meghozott intézkedéseket.

(6) A szanálási hatóság bármikor felmentheti a rendkívüli ügyvezetőt. A rendkívüli ügyvezetőt a következő esetekben mindenképpen fel kell menteni:

- a) amennyiben a rendkívüli ügyvezető nem teljesíti feladatait a szanálási hatóság által előírt feltételeknek megfelelően;
- b) amennyiben a szanálási célok jobban elérhetők a rendkívüli ügyvezető felmentésével vagy leváltásával;
- c) amennyiben a kinevezés feltételei már nem teljesülnek.

51. cikk

Szolgáltatásnyújtás vagy létesítménybiztosítás előírására vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóságok előírhatják egy szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy a vele azonos csoportba tartozó szervezet vagy a klíringtagok számára mindazon szolgáltatások és létesítmények biztosítását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél eredményesen tudja működtetni az átruházott üzleti tevékenységet.

Az első albekezdés attól függetlenül alkalmazandó, hogy a központi szerződő féllel azonos csoportba tartozó valamely szervezettel vagy a központi szerződő fél valamely klíringtagjával szemben rendes fizetéseképtelenségi eljárás indult-e vagy ő maga is szanálás alatt áll-e.

(2) A szanálási hatóság érvényesítheti a más tagállamok szanálási hatóságai által az (1) bekezdés alapján előírt kötelezettségeket, amennyiben az említett hatásköröket a szanálás alatt álló központi szerződő féllel azonos csoportba tartozó valamely szervezettel, vagy a központi szerződő fél valamely klíringtagjával kapcsolatban gyakorolják.

(3) Az (1) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények a pénzügyi támogatás semmilyen formáját sem tartalmazhatják.

(4) Az (1) bekezdés szerinti szolgáltatásnyújtást és létesítménybiztosítást az alábbiak szerint kell teljesíteni:

- a) ugyanazon üzleti feltételekkel, mint amelyekkel közvetlenül a szanálási intézkedés előtt teljesítették őket a központi szerződő fél számára, amennyiben létezik ilyen célú megállapodás;
- b) észszerű üzleti feltételekkel, amennyiben nincs ilyen célú megállapodás, illetve a megállapodás lejárt.

52. cikk

Más tagállam által hozott szanálási intézkedések vagy válságmegelőzési intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör

(1) Amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai, eszközei, jogai, kötelmei vagy kötelezettségei a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban találhatóak vagy a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga vonatkozik rájuk, e tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek átruházását, illetve a rájuk vonatkozó szanálási intézkedést e másik tagállam joga szerint kell végrehajtani.

(2) A többi érintett tagállam hatóságai minden szükséges támogatást kötelesek megadni egy tagállam szanálási hatóságának annak biztosítása érdekében, hogy minden tulajdonviszonyt megtestesítő

instrumentumot, eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően ruházzanak át a vevőre vagy az áthidaló központi szerződő félre, illetve minden más szanálási intézkedés az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban történjen.

(3) A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, eszközöknek, jogoknak, kötelmeknek vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átruházása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek nem lehetnek jogosultak az átruházás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére azon tagállam joga alapján, amelyben az eszközök találhatóak, illetve amelynek joga a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek átruházására vonatkozik.

(4) Amennyiben valamely tagállam szanálási hatósága a 28–32. cikkben említett szanálási eszközöket alkalmazza, és a szanálás alatt álló központi szerződő fél szerződései, kötelezettségei, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai között található olyan szerződések vagy kötelezettségek, amelyekre egy másik tagállam joga az irányadó, illetve található az érintett másik tagállamban lévő hitelezőkkel szembeni kötelezettségek vagy az ottani klíringtagok és adott esetben ügyfeleik vonatkozásában fennálló szerződések, a másik tagállam érintett hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy a szanálási eszközök alkalmazásából eredő minden intézkedés hatályos legyen.

Az első albekezdés alkalmazásában, a szanálási eszközök által érintett részvényesek, hitelezők, klíringtagok és adott esetben ügyfeleik kizárólag a szanálási hatóság tagállamának joga alapján támadhatják meg az instrumentum vagy a kötelezettség tőkeösszegének vagy az esedékes összegnek a csökkentését, annak átalakítását vagy adott esetben átstrukturálását.

(5) Az alábbi jogokat és biztosítékokat a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kell meghatározni:

- a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 72. cikk alapján fellebbezzenek a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, eszközöknek, jogoknak, kötelmeknek vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átruházása ellen;
- b) az érintett hitelezők azon joga, hogy a 72. cikk alapján fellebbezzenek az e cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozó instrumentumok, kötelezettségek vagy ügyletek tőkeösszegének vagy az esedékes összegnek a csökkentése, illetve azok átalakítása vagy átstrukturálása ellen;
- c) az e cikk (1) bekezdésében említett eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek részleges átruházásához kapcsolódó, az V. fejezetben említettek szerinti biztosítékok.

53. cikk

Harmadik országokban található személyek tulajdonában álló, vagy harmadik országok joga által szabályozott eszközökkel, szerződésekkel, jogokkal, kötelmekkel, kötelezettségekkel, és tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

(1) Amennyiben a szanálási intézkedés harmadik országban található személyek eszközeit vagy szerződéseit, vagy harmadik ország joga alá tartozó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, jogokat, kötelmeket vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírhatják a következőket:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél és az eszközöket, szerződéseket, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, jogokat, kötelmeket vagy kötelezettségeket átvevő fél tegyen meg az intézkedés hatályossá válásához szükséges minden lépést;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél az intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, eszközöket vagy jogokat, illetve teljesítse a kötelmeket vagy kötelezettségeket;
- c) az átvevőnél az e bekezdés a) és b) pontja értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, észszerű költségek megtérítésére a 27. cikk (9) bekezdésében előírt valamely módon sor kerüljön.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a szanálási hatóságnak elő kell írnia a központi szerződő fél számára, hogy biztosítsa olyan rendelkezés beillesztését az egyrészt a klíringtagokkal, másrészt a harmadik országban található tulajdonosok tulajdonában levő, illetve harmadik országok joga alá tartozó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosaival kötött szerződéseibe és egyéb megállapodásaiba, amellyel azok magukra nézve kötelezőnek fogadják el az eszközeik, szerződéseik, jogaik, kötelmeik és kötelezettségeik tekintetében a szanálási hatóság által végrehajtott intézkedéseket, beleértve a 28., a 32. az 55., az 56. és az 57. cikk alkalmazását is.

A szanálási hatóság kötelezheti a központi szerződő felet, hogy gondoskodjon ilyen rendelkezés beillesztéséről a harmadik országokban található személyek tulajdonában álló, vagy harmadik országok joga által szabályozott egyéb kötelezettségek tulajdonosaival kötött szerződéseibe és egyéb megállapodásaiba. A szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy nyújtson be független jogi szakértő által készített, indokolással ellátott jogi szakvéleményt, amely megerősíti e rendelkezések jogi végrehajthatóságát és hatályosságát.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett szanálási intézkedés nem válik hatályossá, az adott intézkedés semmisnek minősül az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek tekintetében.

54. cikk

Egyes szerződéses feltételek kizárása a korai beavatkozás és a szanálás során

(1) Az e rendelet szerint meghozott válságmegelőzési vagy szanálási intézkedés vagy az intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármely eljárás önmagában nem tekinthető a 2002/47/EK irányelv, a 98/26/EK irányelv vagy az 575/2013/EU rendelet értelmében vett jogérvényesítési eljárásnak, fizetéseképtelenségi eljárásnak vagy nemteljesítésnek, feltéve hogy a szerződés szerinti lényegi kötelezettségek, többek között a fizetési és teljesítési kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesülnek.

Az első albekezdés alkalmazásában harmadik országbeli szanálási eljárások e rendelettel összhangban meghozott szanálási intézkedésnek minősülnek, ha azokat a 75. cikkel összhangban elismerték, vagy amennyiben a szanálási hatóság így határoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett válságmegelőzési intézkedés vagy szanálási intézkedés nem alkalmazható a következőkre:

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, olyan szerződések vonatkozásában is, amelyeket a központi szerződő féllel azonos csoportba tartozó valamely szervezet kötött, és amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket, vagy a csoportba tartozó bármely szervezet által garantált vagy egyéb módon támogatott kötelezettségeket tartalmaz;
- b) az érintett központi szerződő fél vagy a központi szerződő féllel azonos csoportba tartozó szervezet bármely vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére, amennyiben a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- c) az érintett központi szerződő fél vagy az azzal azonos csoportba tartozó szervezet bármely szerződéses jogának befolyásolása, amennyiben a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

55. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóság felfüggesztheti a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött bármely ügylet mindkét szerződő felének fizetési vagy teljesítési kötelezettségeit a felfüggesztésről szóló közleménynek a 70. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam ideje szerinti éjfél jelent.

(2) Amennyiben a fizetési vagy teljesítési kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül a felfüggesztési időtartam lejártakor válik esedékessé.

(3) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel, rendszerüzemeltetőkkel, továbbá egyéb *központi szerződő felekkel* és a központi bankokkal szemben fennálló fizetési és teljesítési kötelezettségekre.

56. cikk

Hitelbiztosíték érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóság megakadályozhatja, hogy a szanálás alatt álló központi szerződő fél biztosított hitelezői a korlátozásról szóló közleménynek a 70. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig érvényesítsék a szanálás alatt álló intézmény bármely eszközehez kapcsolódó hitelbiztosítékukat.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam ideje szerinti éjfél jelent.

(2) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszereknek vagy rendszerüzemeltetőknek, továbbá az egyéb központi szerződő feleknek és a központi bankoknak nyújtott azon hitelbiztosítékok viszonylatában, amelyeket a szanálás alatt álló központi szerződő fél felajánlott, illetve letétként vagy biztosítékként nyújtott.

57. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóságok a felmondásról szóló közleménynek a 70. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig felfüggeszthetik a szanálás alatt álló központi szerződő féllel szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogát, feltéve hogy a fizetési és teljesítési kötelezettségeket továbbra is teljesítik, és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam ideje szerinti éjfél jelent.

(2) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek, rendszerüzemeltetők, továbbá egyéb központi szerződő felek és központi bankok viszonylatában.

(3) Egy szerződő fél az (1) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, amennyiben értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:

- a) nem kerülnek átruházásra egy másik szervezethez;
- b) nem kerülnek leírásra, átalakításra, illetve nem alkalmaznak velük kapcsolatban szanálási eszközt a veszteségek és pozíciók elosztása érdekében.

(4) Amennyiben nem került sor a (3) bekezdés szerinti értesítésre, a felmondási jogok a felfüggesztési időszak lejártát követően, az 54. cikkre is figyelemmel, az alábbiak szerint gyakorolhatók:

- a) amennyiben a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket más szervezetre ruházták át, a partner csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő szervezet megindítja vagy folytatja a jogérvényesítési eljárást;
- b) amennyiben a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló központi szerződő félnél maradnak, a partnerek a felmondási jogokat a központi szerződő fél és a megfelelő partner közötti szerződésben meghatározott felmondási feltételek szerint csak akkor gyakorolhatják, ha a jogérvényesítési esemény az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés lejárta után következik be vagy folytatódik.

58. cikk

A központi szerződő fél felett ellenőrző befolyás gyakorlására irányuló hatáskör

(1) A szanálási hatóság ellenőrző befolyást gyakorolhat a szanálás alatt álló központi szerződő fél felett az alábbiak céljából:

- a) a központi szerződő fél tevékenységeinek és szolgáltatásainak irányítása, részvényesei és igazgatósága hatáskörének gyakorlása;
 - aa) a kockázatkezelési bizottsággal való konzultáció;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek és tulajdonának kezelése és az azok feletti rendelkezés.

Az első albekezdésben említett ellenőrző befolyást gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által az 50. cikk (1) bekezdésével összhangban kinevezett rendkívüli ügyvezető.

(2) Amennyiben a szanálási hatóság ellenőrző befolyást gyakorol a központi szerződő fél felett, a szanálási hatóság nem tekintendő a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

59. cikk

A szanálási hatóságok hatásköreinek gyakorlása

A 72. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságoknak a szanálási intézkedéseket a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban meghozott végrehajtási határozatok révén kell végrehajtaniuk.

V. FEJEZET

Biztosítékok

60. cikk

A „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv

Amennyiben a szanálási hatóság egy vagy több szanálási eszközt alkalmaz, biztosítania kell, hogy a részvényeseknek, klíringtagoknak és egyéb hitelezőknek ne keletkezzen nagyobb vesztesége, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a szanálási hatóság nem hajtotta volna végre a szanálási intézkedést a központi szerződő fél vonatkozásában abban az időpontban, amikor úgy ítélte meg, hogy teljesülnek a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek, hanem a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljes körű alkalmazása mellett felszámolták volna.

61. cikk

Értékelés „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alkalmazása céljából

(1) A 60. cikkben rögzített „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek való megfelelés felmérésére a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően a lehető leghamarabb független személy által végzett értékelésre kerüljön sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelésnek ki kell terjednie a következőkre:

- a) azon elbánás, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hajtotta volna végre a szanálási intézkedést a központi szerződő fél vonatkozásában abban az időpontban, amikor úgy ítélte meg, hogy teljesülnek a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek, hanem a központi szerződő felet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljes körű alkalmazása mellett felszámolták volna;
- b) a tényleges elbánás, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők részesültek a központi szerződő fél szanálása során;

c) az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás közötti esetleges eltérés.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában említett elbánások kiszámítása céljából az (1) bekezdésben említett értékelésben:

- a) figyelmen kívül kell hagyni a szanálás alatt álló központi szerződő félnek nyújtott minden rendkívüli állami pénzügyi támogatást, központi banki sürgősségi likviditási támogatást vagy bármilyen, nem standard biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatást;
- b) azon veszteségeket kell alapul venni, amelyeket a klíringtagok és egyéb hitelezők reálisan elszenvedtek volna, ha a központi szerződő felet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljes körű alkalmazása mellett felszámolták volna;
- c) figyelembe kell venni a felváltás közvetlen költségeinek üzletileg észszerű becslését, beleértve a biztosítéki követelményeket is, amelyek a klíringtagok számára azért merültek fel, hogy összehasonlítható nettó pozícióikat megfelelő időn belül újranyithassák a piacon, a tényleges piaci feltételek figyelembevételével, beleértve a piac mélységét és azon képességét, hogy az adott időszakon belül felvegye e nettó pozíciók szóban forgó mennyiségét;
- d) a központi szerződő fél saját árképzési módszerét kell alapul venni, kivéve ha az ár meghatározására szolgáló ezen módszer nem tükrözi a tényleges piaci feltételeket.

Az első albekezdés c) pontjában említett időtartam meghatározásakor figyelembe kell venni az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog következményeit és az érintett nettó pozíciók jellemzőit.

(4) Az (1) bekezdésben említett értékelésnek el kell különülnie a 24. cikk (3) bekezdése szerint végrehajtott értékeléstől.

(5) Az ESMA-nak – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 49. cikkének (5) bekezdésével és 74. cikkének (4) bekezdésével összhangban kidolgozott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésének módszerét, beleértve a felszámolást követő veszteségek kiszámítását, amelyek a (3) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett költségekből származtak volna, ha a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljes körű alkalmazása mellett felszámolták volna.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig köteles benyújtani a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

62. cikk

A részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők védelme

Amennyiben a 61. cikk alapján elvégzett értékelés szerint bármely részvényesnek, klíringtagnak vagy egyéb hitelezőnek nagyobb vesztesége keletkezett, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a szanalási hatóság nem hajtotta volna végre a szanalási intézkedést a központi szerződő fél vonatkozásában, hanem a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljes körű alkalmazása mellett számolták volna fel, akkor a részvényes, klíringtag vagy egyéb hitelező jogosult a különbözet megtérítésére.

62a. cikk

Az ügyfelek és a közvetett ügyfelek védelme

(1) A klíringtagok számára a szanalási eszközök alkalmazásából fakadó negatív következmények ügyfeleikre való áthárítását lehetővé tevő szerződéses rendelkezések körében egyenértékű és arányos alapon biztosítani kell az ügyfelek számára is a jogot, hogy a klíringtagok számára a 20a. cikkel és a 27. cikk (5) bekezdésével összhangban nyújtott kártérítésből vagy kártalanításból – vagy ezen kártérítés vagy kártalanítás készpénzben kifejezett ellenértékéből –, vagy a 62. cikkel összhangban benyújtott térítési igényük nyomán részükre kifizetett összegből olyan mértékig részesüljenek, amennyiben ezen összegek ügyféli pozíciójukon alapulnak. E rendelkezések a saját ügyfeleiknek közvetett elszámolási szolgáltatásokat kínáló ügyfelek és közvetett ügyfelek szerződéses megállapodásaira is alkalmazandók.

(2) Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a feltételeknek a meghatározása céljából – a szerződéses megállapodások titoktartási előírásai által lehetővé tett mértékig átlátható módon –, amelyek alapján az (1) bekezdésben említett kártalanítás, kártalanítás készpénzben kifejezett ellenértéke vagy térítési igény nyomán kifizetett összeg továbbadandó, valamint amelyek alapján e továbbadás arányosnak tekintendő.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot – a rendelet hatálybalépéstől számított 12 hónap]-ig kell benyújtania a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

62b. cikk

Kifizetések visszatéríttetése

A szanalási hatóságnak a 62. cikkben említett kifizetésekkel kapcsolatban felmerülő minden észszerű mértékű kiadást a lehető legteljesebb mértékben vissza kell téríttetnie, az alábbi módok valamelyikén:

- a) a szanalás alatt álló központi szerződő féltől, elsőbbségi hitelezőként;
- b) vagyontértékesítési eszköz alkalmazása esetén a vevő által fizetett ellenértékből;
- c) az áthidaló központi szerződő fél megszüntetéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként.

63. cikk

A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

A 64., a 65. és a 66. cikkben előírt védelem a következő körülmények között alkalmazandó:

- a) amennyiben a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét egy másik szervezetre, vagy szanálási eszköz alkalmazása során egy áthidaló központi szerződő félről egy vevőre ruházza át;
- b) amennyiben a szanálási hatóság a 49. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatásköröket gyakorolja.

64. cikk

Védelem pénzügyi biztosítéki, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és nettósítási megállapodások esetén

A szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a szanálási eszközök alkalmazása – a 29. cikkben említett pozícióelosztó eszköz kivételével – ne eredményezze a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy a nettósítási megállapodások szerinti jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló központi szerződő fél és a megállapodásban részes egyéb felek közötti átruházását, vagy az ilyen megállapodások szerinti jogoknak és kötelezettségeknek a kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdésben említett megállapodások közé tartozik minden olyan megállapodás, amelynek felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

65. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

A szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a szanálási eszközök alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét a szanálás alatt álló központi szerződő fél és a megállapodásban részes egyéb felek közötti biztosítéki megállapodások tekintetében:

- a) azon eszközök átruházása, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve ha az adott kötelezettséget és az eszköz által nyújtott biztosítéki fedezetet is átruházzák;
- b) a biztosított kötelezettség átruházása, kivéve ha a biztosítéki fedezetet is átruházzák;
- c) a biztosítéki fedezet átruházása, kivéve ha a biztosított kötelezettséget is átruházzák;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítéki fedezete megszűnik.

66. cikk

Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és biztosítókkal fedezett kötvények esetében

A szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét a strukturált finanszírozási rendszerek tekintetében, beleértve a fedezett kötvényeket is:

- a) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél az egyik fél;
- b) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél az egyik fél.

Az első bekezdés alkalmazása céljából a strukturált finanszírozási rendszerek magukban foglalják az értékpapírosításokat és a fedezeti célokra használt olyan instrumentumokat, amelyek a biztosítékállomány elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítókkal fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél, vagy egy vagyonekezelő, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -tartással járnak.

67. cikk

Részleges transzferek: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme

(1) A szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a szanálási eszköz alkalmazása ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv hatálya alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:

- a) a szanálás alatt álló valamely központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét egy másik szervezetre ruházza át;
- b) törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részes fél, vagy valamely vevőt vagy áthidaló központi szerződő felet helyettesíti annak részes féli minőségében.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a szanálási eszközök alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét:

- a) átutalási megbízás visszavonása, a 98/26/EK irányelv 5. cikkével összhangban;
- b) az átutalási megbízásoknak és a nettósításnak a 98/26/EK irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségének befolyásolása;
- c) a pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek a 98/26/EK irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználásának befolyásolása;
- d) a nyújtott biztosítéknak a 98/26/EK irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmének befolyásolása.

VI. FEJEZET

Eljárási kötelezettségek

68. cikk

Értesítési követelmények

- (1) A központi szerződő félnek értesítenie kell az illetékes hatóságot, amennyiben úgy véli, hogy a 22. cikk (2) bekezdésében említettek szerint fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik.
- (2) Az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell a szanálási hatóságot az (1) bekezdés alapján kapott értesítésről, valamint a IV. cím szerinti minden olyan helyreállítási vagy egyéb intézkedésről, amelyre az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő felet.

Az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell a szanálási hatóságot a 648/2012/EU rendelet 24. cikkében említett, valamely központi szerződő féllel kapcsolatos minden vészhelyzetről, valamint a szóban forgó rendelet 48. cikkével összhangban kapott értesítésekről.

- (3) Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság megállapítja, hogy egy központi szerződő féllel összefüggésben teljesülnek a 22. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában vagy (3) bekezdésében említett feltételek, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az alábbi hatóságokat:

- a) az adott központi szerződő fél illetékes hatósága vagy szanálási hatósága;
- b) a központi szerződő fél anyavállalatának illetékes hatósága;
- c) a központi bank;
- d) az illetékes minisztérium;
- e) az ERKT és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság;
- f) a központi szerződő fél felügyeleti kollégiuma és szanálási kollégiuma.

69. cikk

A szanálási hatóság határozata

(1) Az illetékes hatóságtól a 68. cikk (3) bekezdése alapján kapott értesítést követően a szanálási hatóságnak határoznia kell arról, hogy szükség van-e szanálási intézkedésre.

(2) Az arról szóló határozatnak, hogy valamely központi szerződő fél esetében hozzanak-e szanálási intézkedést, az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) a szanálási hatóság arra vonatkozó értékelése, hogy a központi szerződő fél teljesíti-e a szanálás feltételeit;
- b) minden olyan intézkedés, amelyet a szanálási hatóság tenni szándékozik, beleértve a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetéképtelenségi eljárás szerinti, illetve a 27. cikk (1) bekezdésének e) pontjától függően a nemzeti jog szerinti intézkedést.

70. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

(1) A szanálási hatóságnak tájékoztatnia kell a szanálási kollégiumot a meghozni kívánt szanálási intézkedésekről. Az értesítésben azt is jelezni kell, hogy a szanálási intézkedések eltérnek-e a szanálási tervtől.

A szanálási intézkedés végrehajtását követően, amint lehetséges, a szanálási hatóságnak a következők mindegyikét értesítenie kell:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél;
- b) a szanálási kollégium;
- c) a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság és az ERKT;
- d) a Bizottság, az Európai Központi Bank és az EIOPA;
- e) a 98/26/EK irányelv hatálya alá tartozó azon rendszerek üzemeltetői, amelyekben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részt vesz.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésében említett értesítésnek tartalmaznia kell azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén az intézkedések megtételére sor kerül, és fel kell tüntetni benne azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés hatályos.

Az (1) bekezdés második albekezdése alapján a szanálási kollégiumnak küldött értesítésben meg kell indokolni a szanálási tervtől való bármilyen eltérést.

(3) Azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait, valamint adott esetben az 55., 56. és 57. cikkben említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közleményt a következő helyek mindegyikén közzé kell tenni:

- a) a szanálási hatóság honlapja;
- b) az illetékes hatóság honlapja, amennyiben nem azonos a szanálási hatósággal, és az ESMA honlapja;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél honlapja;
- d) amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló központi szerződő féllel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközök.

(4) Amennyiben a tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy a (3) bekezdésben említett határozat bizonyítékául szolgáló dokumentumokat elküldjék a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak azon tulajdonosaihoz és hitelezőihez, akik a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a szanálási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

71. cikk

Titoktartás

(1) A szakmai titoktartás követelményei a következő személyeket kötik:

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- a) szanálási hatóságok;
- b) az illetékes hatóságok, az ESMA és az EBH;
- c) az illetékes minisztériumok;
- d) az e rendelet értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők vagy ügyvivő vagyonfelügyelők;
- e) a szanálási hatóságok által felkért vagy az illetékes hatóságok által megkeresett potenciális vevők, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
- f) a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vevők által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
- g) központi bankok és a szanálási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
- h) áthidaló központi szerződő fél;
- j) a központi szerződő fél felső vezetése és igazgatóságának tagjai, valamint a fenti a)–k) pontban említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai kinevezésük alatt és után;
- k) a szanálási kollégiumnak az a), b), c) és g) pontban nem említett minden más tagja;
- l) az a)–k) pontban említett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó minden más személy.

(2) Az (1) és (3) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az (1) bekezdés a), b), c), g), h) és k) pontjában említett személyeknek biztosítaniuk kell, hogy belső szabályok legyenek érvényben, többek között olyan szabályok, amelyek az információ titkosságát a szanálási eljárásban közvetlenül érintett személyek között biztosítják.

(3) Az (1) bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során, illetve az illetékes hatóságtól vagy a szanálási hatóságtól az e rendelet szerinti funkcióik kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve ha az az e rendelet szerinti funkcióik gyakorlása során, vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján a központi szerződő felek nem azonosíthatók, illetve ha rendelkeznek az információt nyújtó hatóság vagy központi szerződő fél kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

Bármilyen típusú információ nyilvánosságra hozatala előtt az (1) bekezdésben említett személyeknek értékelniük kell, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra.

Az információ nyilvánosságra hozatalának hatásait vizsgáló eljárásnak magában kell foglalnia egy külön értékelést a 9. és a 13. cikkben említett helyreállítási és szanálási tervek tartalmának és részleteinek, illetve a 10. és a 16. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek a közzétételével járó hatásokról.

Az (1) bekezdésben említett személyek és szervezetek a nemzeti joggal összhangban polgári jogi felelősséggel tartoznak, amennyiben megszegik e cikket.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, az (1) bekezdésben említett személyek bizalmas információkat cserélhetnek a következők bármelyikével, feltéve hogy az információ címzettjére az adott információcsere tekintetében titoktartási kötelezettség vonatkozik:

- a) bármely más személy, amennyiben az a szanálási intézkedés megtervezéséhez vagy végrehajtásához szükséges;
- b) a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságai, saját tagállamuk számvevőszéke vagy saját tagállamuk egyéb vizsgálati szervei;
- c) a következők felügyeletét ellátó nemzeti hatóságok: fizetési rendszerek, a rendes fizetésektelenségi eljárásért felelős hatóságok, azok a hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok és biztosítótársaságok felügyeletéért felelős hatóságok és az azok nevében eljáró felügyelők, azok a hatóságok, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizzék a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban, a pénzügyi rendszer stabilitásának védelméért felelős hatóságok, valamint a jogszabályban előírt könyvvizsgálatot végző személyek.

(5) Ez a cikk nem tiltja:

- a) az (1) bekezdés a)–g) és k) pontjában említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői általi, az adott szerveken vagy szervezeteken belüli, egymás közötti információmegosztást;
- b) a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok – beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is – általi, szanálási intézkedés megtervezése vagy végrehajtása céljából történő információmegosztást egymással és más uniós szanálási hatóságokkal, más uniós illetékes hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, a rendes fizetésektelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a kötelező auditok végrehajtásával megbízott

személyekkel, az EBH-val, az ESMA-val vagy a 78. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartásával egy potenciális vevővel.

(6) E cikk nem érinti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésével kapcsolatos nemzeti szabályokat.

VII. FEJEZET

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

72. cikk

Előzetes bírósági jóváhagyás és a fellebbezési jog

(1) A válságmegelőzési intézkedések vagy a szanálási intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok előzetes bírósági jóváhagyáshoz köthetők, amennyiben a nemzeti jog ezt előírja, feltéve hogy a jóváhagyással összefüggő eljárásra és a kérelem bírósági vizsgálatára egyaránt gyorsított eljárásban kerül sor.

(2) A válságmegelőzési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok vagy a szanálási intézkedések meghozatalától eltérő bármely hatáskör gyakorlására vonatkozó határozatok által érintett minden személynek fellebbezési joga van e határozatok ellen.

(3) A szanálási intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok által érintett minden személynek fellebbezési joga van e határozatok ellen.

(4) A (3) bekezdésben említett, fellebbezéshez való jog a következő feltételek függvénye:

-a) a fellebbezés benyújtása nem vonja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését;

a) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy a közérdekekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék;

b) a fellebbezésre gyorsított eljárásban kerül sor.

(4a) A bíróságnak a saját értékeléséhez alapként kell felhasználnia a szanálási hatóság által a tényadatokról készített gazdasági értékeléseket.

(5) Amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból, kötelmeiből vagy kötelezettségeiből valamely szanálási intézkedés keretében vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik felek érdekeinek védelmében szükséges, a szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti azokat a későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy az érintett szanálási hatóság által megkötött ügyleteket, amelyek a megsemmisített határozaton alapulnak.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben a szanálási hatóság által hozott határozat megsemmisítésére kerül sor, a kérelmező rendelkezésére álló jogorvoslatoknak az adott határozat eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódniuk.

73. cikk

Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások

(1) Valamely központi szerződő féllel szemben rendes fizetéseképtelenségi eljárás kizárólag a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy a (3) bekezdésnek megfelelően adott hozzájárulásával indítható.

(2) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak haladéktalanul értesítést kell kapniuk minden olyan kérelemről, amely valamely központi szerződő féllel szembeni rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítására irányul, függetlenül attól, hogy az adott központi szerződő fél szanálás alatt áll-e, illetve hogy a 70. cikk (3) bekezdésével összhangban határozatot tettek-e közzé.

(3) A rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságok kizárólag azután indíthatják meg az eljárást, hogy a szanálási hatóságtól értesítést kaptak azon határozatáról, hogy nem fog szanálási intézkedést hozni a központi szerződő féllel szemben, vagy ha a (2) bekezdésben említett értesítést követő hét napon belül nem kapnak értesítést.

Amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök eredményes alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhetik a bíróságot, hogy a kitűzött célokkal összhangban lévő időszakra függesszen fel minden olyan bírósági intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló központi szerződő fél érintett fél vagy azzá válhat.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

74. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

(1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban ajánlásokat terjeszthet a Tanács elé a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok közötti, a központi szerződő felekre és harmadik országbeli központi szerződő felekre vonatkozó helyreállítási és szanálási tervekkel kapcsolatos együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokra irányuló tárgyalások tekintetében, a következő helyzetekben:

- a) amennyiben egy harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújt szolgáltatásokat, illetve rendelkezik leányvállalattal;
- b) amennyiben valamely tagállamban letelepedett központi szerződő fél egy harmadik országban nyújt szolgáltatásokat, illetve rendelkezik egy vagy több leányvállalattal.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja mindenekelőtt, hogy biztosítsák az együttműködést szolgáló folyamatokat és megállapodásokat a 77. cikkben meghatározott feladatok, illetve hatáskörök végrehajtásával vagy gyakorlásával összefüggésben, beleértve a célok eléréséhez szükséges információcserét is.

75. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása

(1) A 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országbeli szanálási eljárások tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanálási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.

(2) Az érintett nemzeti hatóságoknak a következők közül bármelyik esetben el kell ismerniük a harmadik országbeli szanálási eljárásokat valamely harmadik országbeli központi szerződő fél esetében:

- a) a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújt szolgáltatásokat, illetve rendelkezik leányvállalattal;
- b) a harmadik országbeli központi szerződő fél olyan eszközökkel, jogokkal, kötelmekkel vagy kötelezettségekkel rendelkezik, amelyek egy vagy több tagállamban vannak, vagy e tagállamok joga vonatkozik rájuk.

Az érintett nemzeti hatóságoknak a nemzeti jogszabályaikkal összhangban biztosítaniuk kell az elismert harmadik országbeli szanálási eljárás végrehajtását.

(3) Az érintett nemzeti hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:

a) szanálási hatáskör gyakorlása a következőkre vonatkozóan:

- i. harmadik országbeli központi szerződő fél olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó;
- ii. harmadik országbeli központi szerződő fél olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban könyveltek el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;

b) a kijelölő tagállamban letelepedett leányvállalat tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra;

c) az 55., 56. és 57. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (2) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, amennyiben e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek;

d) a szerződések felmondása, likvidálása vagy esedékességének előre hozása jogának érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett szervezetek vagy a csoporthoz tartozó egyéb szervezetek szerződéses jogainak befolyásolása, amennyiben e jogok a harmadik országbeli központi szerződő fél tekintetében végrehajtott szanálási eljárásból adódnak, akár maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által, akár a harmadik országnak a szanálási intézkedésekre vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásai szerinti egyéb módon, feltéve, hogy a lényegi szerződéses kötelezettségek, beleértve a fizetési és a teljesítési kötelezettségeket is, valamint a biztosíték nyújtását, továbbra is teljesülnek.

(4) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetéseképtelenségi eljárásokat.

76. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának megtagadásához való jog

A 75. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az érintett nemzeti hatóságok a következő esetek bármelyikben megtagadhatják a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerését vagy végrehajtását:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának a saját tagállamuk pénzügyi stabilitására;
- b) a saját tagállamukban található hitelezők, klíringtagok vagy adott esetben ügyfelek a harmadik ország saját szanálási eljárása alapján nem részesülnének a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel, klíringtagokkal vagy adott esetben ügyfelekkel azonos elbánásban;
- c) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának jelentős költségvetési vonzata lenne a tagállamuk számára;
- d) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

77. cikk

Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal

(1) A 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országgal történő együttműködés tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik az ezen cikkben szabályozott tárgykörrel.

(2) Az illetékes hatóságoknak vagy adott esetben a szanálási hatóságoknak együttműködési megállapodásokat kell kötniük a következő harmadik országbeli érintett hatóságokkal, figyelembe véve a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (7) bekezdése alapján létrehozott meglévő együttműködési megállapodásokat is:

- a) amennyiben a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújt szolgáltatásokat, illetve rendelkezik leányvállalattal, azon harmadik ország érintett hatóságai, amelyben a központi szerződő fél székhellyel rendelkezik;
- b) amennyiben a központi szerződő fél egy vagy több harmadik országban nyújt szolgáltatásokat, illetve rendelkezik leányvállalattal, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyben a szolgáltatásokat nyújtják, vagy ahol a leányvállalatok székhellyel rendelkeznek.

(3) A (2) bekezdésben említett együttműködési megállapodásokban meg kell határozni a részt vevő hatóságok közötti, a szükséges információmegosztás és együttműködés céljából alkalmazandó eljárásokat és szabályokat a következő feladatok végrehajtására, illetve a következő hatáskörök gyakorlására vonatkozóan a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett központi szerződő felek vagy az ilyen központi szerződő feleket magukban foglaló csoportok tekintetében:

- a) szanálási tervek kidolgozása a 13. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- b) a 16. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően az említett intézmények és csoportok szanálhatóságának értékelése;
- c) a szanálhatóság előtt álló akadályok kezelésére és felszámolására irányuló, a 17. cikk szerinti hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- d) a 19. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- e) a szanálási eszközök alkalmazása, valamint a szanálási hatáskörök és az érintett harmadik országbeli hatóságokra ruházott hasonló hatáskörök gyakorlása.

(4) A tagállamok, valamint a harmadik országok szanálási hatóságai és illetékes hatóságai között a (2) bekezdés alapján létrejött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak a következőkre vonatkozóan:

- a) a szanálási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához szükséges információcsere;
- b) a szanálási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 75. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
- c) a szanálási eszközök alkalmazásához, valamint a szanálási hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere;
- d) az együttműködési megállapodás feleinek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az e rendelet alapján vagy a vonatkozó harmadik országbeli jog alapján a megállapodás tárgyát képező központi szerződő felet vagy csoportot érintő jelentős intézkedés meghozatala előtt;
- e) együttes szanálási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
- f) az a)–e) pont szerinti információcsere és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben– válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.

A (3) bekezdés közös, egységes és következetes alkalmazása érdekében az ESMA-nak [Kiadóhivatal, kérjük, illessze be a dátumot: 18 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-ig iránymutatásokat kell kiadnia a (4) bekezdésben említett rendelkezések típusára és tartalmára vonatkozóan.

(5) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az ESMA-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet e cikknek megfelelően kötöttek.

78. cikk

A bizalmas információk cseréje

(1) A szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok, és adott esetben egyéb érintett nemzeti hatóságok csak akkor cserélhetnek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 71. cikkben előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal minden érintett hatóság véleménye szerint egyenértékűnek minősülő követelmények és előírások vonatkoznak;
- b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti azon funkcióik ellátásához, amelyek hasonlóak az e rendelet szerinti funkciókhoz, és az információt semmilyen más célra nem használják fel.

(2) Amennyiben az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok alkalmazandók.

(3) Ha a bizalmas információ másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok kizárólag a következő feltételek teljesülése esetén közölhetik azt az érintett harmadik országbeli hatóságokkal:

- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik, hozzájárul a közléshez;
- b) az információt csak az a) pontban említett hatóság által engedélyezett célból közlik.

(4) E cikk alkalmazásában az információ akkor minősül bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VIa. CÍM

KÖZIGAZGATÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS SZANKCIÓK

78a. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Annak sérelme nélkül, hogy a tagállamoknak joguk van büntetőjogi szankciókról rendelkezni és ilyen szankciókat kiszabni, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében.

Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat előíró szabályokat, közlik a Bizottsággal és az ESMA-val a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket. A közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a 83. cikk (2) bekezdésében említett dátumot]-ig részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az első és a második albekezdésben említett szabályokról. Haladéktalanul tájékoztatják továbbá a Bizottságot és az ESMA-t e szabályok későbbi módosításairól.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett kötelezettségek központi szerződő felekre vagy klíringtagokra vonatkoznak, a kötelezettségek megszegése esetén – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel – az említett bekezdésben említett közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések alkalmazhatók legyenek a központi szerződő fél igazgatóságára és felső vezetésére, a klíringtagokra, valamint más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) Az ebben a rendeletben előírt közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kivételére vonatkozó hatáskört a jogsértés típusától függően vagy a szanálási hatóságokra, vagy – amennyiben eltérnek tőlük – az illetékes hatóságokra kell ruházni. A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel rendelkezniük kell, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együtt kell működniük annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során koordinálniuk kell az intézkedéseiket.

(4) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok bármely alábbi módon gyakorolhatják a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban történő kivetésére vonatkozó hatáskörüket:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködve;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz benyújtott kérelem útján.

78b. cikk

Különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

- a) a 9. cikket megsértve nem kerül sor a helyreállítási tervek elkészítésére, naprakészen tartására és aktualizálására;
- b) a 14. cikket megsértve nem kerül sor a szanálási tervek elkészítéséhez szükséges valamennyi információ biztosítására;
- c) a 68. cikk (1) bekezdését megsértve nem kerül sor az illetékes hatóság értesítésére, amikor a központi szerződő fél fizetése képtelen, vagy valószínűleg fizetése képtelenné fog válni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben alkalmazható közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes személyt, központi szerződő felet vagy egyéb jogi személyt, valamint a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) a központi szerződő fél felső vezetése tagjainak, illetve bármely felelősnek tartott természetes személynek az ideiglenes eltiltása a központi szerződő félnél betöltött funkciók gyakorlásától;
- d) jogi személy esetében a jogi személy előző üzleti évi teljes éves árbevétele legfeljebb 10 %-ának megfelelő közigazgatási bírság. Ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi árbevétel;

- e) természetes személy esetében legfeljebb 5 000 000 EUR összegű közigazgatási bírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, ennek az összegnek [a rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke;
- f) közigazgatási bírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható.

78c. cikk

A közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések nyilvánosságra hozatala

(1) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk a hivatalos honlapjukon azokat a közigazgatási szankciókat vagy közigazgatási intézkedéseket, amelyeket e rendelet megsértése miatt kivetettek, amennyiben nem került sor a szankciók vagy intézkedések elleni fellebbezésre, illetve nincs további fellebbezési lehetőség. A szankciót vagy intézkedést indokolatlan késedelem nélkül nyilvánosságra kell hozni azt követően, hogy a természetes vagy jogi személy tájékoztatást kapott róla, feltüntetve a jogsértés típusát és jellegét, valamint megnevezve azon természetes vagy jogi személyt is, akire vagy amelyre a szankciót vagy intézkedést kivetették.

Ha a tagállamok engedélyezik az olyan közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések nyilvánosságra hozatalát, amelyek ellen fellebbezés van folyamatban, a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül közzé kell tenniük a hivatalos honlapjukon az azzal kapcsolatos információkat, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van és mi lett az eredménye.

(2) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak az alábbi körülmények fennállása esetén név nélkül, a tagállami jognak megfelelő módon kell közzétenniük az általuk kivetett közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket:

- a) ha a közigazgatási szankciót vagy egyéb közigazgatási intézkedést természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok nyilvánosságra hozatala az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalának arányosságára vonatkozó kötelező előzetes értékelés alapján aránytalannak bizonyul;
- b) ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő bűnügyi nyomozást vagy eljárást;
- c) ha a nyilvánosságra hozatal aránytalan veszteséget okozna – amennyiben ez meghatározható – az érintett központi szerződő félnek vagy természetes személyeknek.

Ezekben az esetekben alternatív megoldásként az érintett adatok nyilvánosságra hozatala észszerű ideig elhalasztható, amennyiben ezen időszak során a név nélküli nyilvánosságra hozatal indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(3) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatok csak annyi ideig tarthatók fenn a szanálási hatóság vagy az illetékes hatóság honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

(4) Az ESMA-nak [Kiadóhivatal, kérjük, illessze be a dátumot: 18 hónappal e rendelet alkalmazásának kezdőnapja után]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság részére a közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek a tagállamok általi, a (2) bekezdésben foglaltak szerinti név nélküli nyilvánosságra hozataláról és különösen arról, hogy e tekintetben jelentős eltérések mutatkoztak-e a tagállamok között. A jelentésben be kell számolni minden olyan jelentős eltérésről is, amely a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések nyilvánosságra hozatalára vonatkozó tagállami jogszabályok alapján a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések nyilvánosságra hozatalának időtartama tekintetében fennáll.

78d. cikk

Az ESMA által fenntartott központi adatbázis

(1) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a 71. cikkben említett, szakmai titoktartásra vonatkozó előírások betartásával tájékoztatniuk kell az ESMA-t a 78a. cikk alapján általuk kivetett összes közigazgatási szankcióról, valamint arról, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett az eredménye.

(2) Az ESMA-nak a bejelentett közigazgatási szankciókról kizárólag a szanálási hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist kell fenntartania, amelyhez kizárólag a szanálási hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet a szanálási hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissíteni kell.

(3) Az ESMA-nak a bejelentett közigazgatási szankciókról kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist kell fenntartania, amelyhez kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet az illetékes hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissíteni kell.

(4) Az ESMA-nak honlapot kell fenntartania, amelyen linkek találhatóak a 78c. cikk alapján az egyes szanálási hatóságok által nyilvánosságra hozott közigazgatási szankciókhoz és az egyes illetékes hatóságok által nyilvánosságra hozott közigazgatási szankciókhoz, és amelyen fel kell tüntetnie, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra hozzák nyilvánosságra a szankciókat.

78e. cikk

Közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések kivételére vonatkozó hatáskör gyakorlása és hatékony alkalmazása az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok által

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok minden lényeges körülményt figyelembe vegyenek, beleértve adott esetben a következőket is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) az érintett természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, például a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy által az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal folytatott együttműködés szintje;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

VII. CÍM

AZ 1095/2010/EU, A 648/2012/EU, A 600/2014/EU, A 806/2014/EU ÉS AZ (EU) 2015/2365 RENDELET, VALAMINT A 2002/47/EK, A 2004/25/EK, A 2007/36/EK, AZ (EU) 2017/1132 ÉS A 2014/59/EU IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSAI

79. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosításai

Az 1095/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 3. pontja a következő iv. alponttal egészül ki:

„iv. a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet tekintetében a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 2. cikke 1. pontjának 3. alpontjában meghatározott szanálási hatóság.”;

2. A 40. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet hatályán belül eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához adott esetben csatlakozhat az egyes tagállamok szanálási hatóságának egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”.

80. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő 6b. cikkel egészül ki:

„6b. cikk

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztése szanálás során

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél teljesíti a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 22. cikke szerinti feltételeket, a központi szerződő félnek az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt szanálási hatósága vagy az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóság a saját kezdeményezésére vagy a szanálás alatt álló központi szerződő fél egy klíringtagjának felügyeletéért felelős valamely illetékes hatóság kérésére a 4. cikk (1) bekezdésében említett elszámolási kötelezettség felfüggesztését kérheti a Bizottságtól a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriáira, illetve adott típusú partnerekre vonatkozóan, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél rendelkezik az azon, elszámolási kötelezettség alá tartozó tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolásához szükséges engedéllyel, amelyekre a felfüggesztést kérelmezték;
- b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek szóban forgó kategóriáira, illetve az adott típusú partnerekre vonatkozó elszámolási kötelezettség felfüggesztése szükséges az Unióban a pénzügyi stabilitást vagy a

pénzügyi piacok rendezett működését a központi szerződő fél szanálásával összefüggésben fenyegető súlyos veszély elkerülése vagy kezelése céljából, és a felfüggesztés e célhoz mérten arányos.

Az első albekezdésben említett kérelemhez bizonyítékot kell csatolni arra vonatkozóan, hogy az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

Az (1) bekezdés első albekezdésében említett hatóságnak a Bizottsághoz benyújtott kérelemmel egyidejűleg az ESMA-t és az ERKT-t is tájékoztatnia kell az indokolással ellátott kérelméről.

(2) Az ESMA-nak az (1) bekezdés első albekezdésében említett hatóság kérelmének kézhezvételét követő 24 órán belül – és a lehetséges mértékig az ERKT-vel folytatott konzultációt követően – véleményt kell nyilvánítania a tervezett felfüggesztésről, figyelembe véve az Unió pénzügyi stabilitását vagy pénzügyi piacainak rendezett működését fenyegető súlyos veszély elkerülésének vagy kezelésének szükségességét, a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 21. cikkében meghatározott szanálási célokat, valamint az e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(2a) Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy az elszámolási kötelezettség felfüggesztése a 600/2014/EU rendelet 32. cikkének (5) bekezdésében említett, a kereskedési kötelezettség érvénybe lépését szabályozó kritériumok lényeges változásának minősül, az említett rendelet 28. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított kereskedési kötelezettség felfüggesztését is kérheti a Bizottságtól a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyanazon kategóriái tekintetében, mint amelyekre az elszámolási kötelezettség felfüggesztése iránti kérelem vonatkozott.

Az ESMA-nak az indokolással ellátott kérelmét a Bizottsághoz történő benyújtásával egyidejűleg az (1) bekezdés első albekezdésében említett hatóságnak és az ERKT-nak is meg kell küldenie.

(3) Az (1) és a (2a) bekezdésben említett kérelmeket, valamint a (2) bekezdésben említett véleményt nem szabad nyilvánosságra hozni.

(4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem kézhezvételét követően – indokolatlan késedelem nélkül, az (1) bekezdésben említett hatóságtól kapott indokolás és bizonyítékok alapján – vagy végrehajtási jogi aktus útján felfüggeszti a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriáira vonatkozó elszámolási kötelezettséget, vagy elutasítja a kért felfüggesztést.

A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadásakor figyelembe veszi az ESMA-nak a (2) bekezdésben említett véleményét, a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 21. cikkében említett szanálási célokat, az e rendelet 5. cikkének

(4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek szóban forgó kategóriái tekintetében, valamint a felfüggesztés szükségességét az Unióban a pénzügyi stabilitást vagy a pénzügyi piacok rendezett működését fenyegető súlyos veszély elkerülése vagy kezelése érdekében.

Amennyiben a Bizottság elutasítja a felfüggesztési kérelmet, ezt írásban meg kell indokolnia az (1) bekezdés első albekezdésében említett kérelmező hatóság és az ESMA számára. A Bizottság erről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, és továbbítja részükre az (1) bekezdés első albekezdésében említett kérelmező hatóságnak és az ESMA-nak adott indokolást. Ezeket az információkat nem szabad nyilvánosságra hozni.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4a) Az ESMA-nak a (2a) bekezdés szerinti kérésére, az elszámolási kötelezettséget felfüggesztő végrehajtási jogi aktus egyúttal a 600/2014/EU rendelet 28. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt kereskedési kötelezettséget is felfüggesztheti a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyanazon kategóriái tekintetében, mint amelyekre az elszámolási kötelezettség felfüggesztése vonatkozik.

(5) Az elszámolási kötelezettség, valamint adott esetben a kereskedési kötelezettség felfüggesztéséről tájékoztatni kell az (1) bekezdés első albekezdésében említett kérelmező hatóságot és az ESMA-t, és a vonatkozó határozatot közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, a Bizottság honlapján, valamint a 6. cikkben említett nyilvános jegyzékben.

(6) Az elszámolási kötelezettségnek a (4) bekezdés szerinti felfüggesztése a felfüggesztés alkalmazásának kezdőnapjától számított legfeljebb három hónapos kezdeti időszakra vonatkozhat.

A kereskedési kötelezettségnek a (4a) bekezdésben említett felfüggesztése ugyanezen kezdeti időszakra kell, hogy vonatkozzon.

(7) Amennyiben a felfüggesztés alapjául szolgáló okok továbbra is fennállnak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján legfeljebb három hónapos további időszakokkal meghosszabbíthatja a (4) bekezdésben említett felfüggesztést, ám a felfüggesztés teljes időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot. A felfüggesztés meghosszabbítását az (5) bekezdéssel összhangban közzé kell tenni.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(7a) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett bármely hatóság kellő idővel a (4) bekezdésben említett kezdeti felfüggesztési időszak vége, illetve a (7) bekezdésben említett meghosszabbított időszak vége előtt kérheti a Bizottságtól az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének meghosszabbítását.

A kérelemhez bizonyítékot kell csatolni arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek továbbra is teljesülnek.

Az első albekezdésben említett hatóságnak a Bizottsághoz benyújtott kérelemmel egyidejűleg az ESMA-t és az ERKT-t is tájékoztatnia kell az indokolással ellátott kérelméről.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kérelmeket nem szabad nyilvánosságra hozni.

Az ESMA-nak a kérelemről szóló értesítés kézhezvételét és – amennyiben szükségesnek tartja – az ERKT-vel folytatott konzultációt követően indokolatlan késedelem nélkül véleményt kell nyilvánítani a Bizottság számára arról, hogy továbbra is fennállnak-e a felfüggesztés alapjául szolgáló okok, figyelembe véve az Unió pénzügyi stabilitását vagy pénzügyi piacainak rendezett működését fenyegető súlyos veszély elkerülésének vagy kezelésének szükségességét, a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 21. cikkében meghatározott szanálási célokat, valamint az e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat. Az ESMA-nak e vélemény egy példányát meg kell küldenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A vélemény nem hozható nyilvánosságra.

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztését meghosszabbító végrehajtási jogi aktus meghosszabbíthatja a kereskedési kötelezettségnek a (4a) bekezdésben említett felfüggesztését is. A kereskedési kötelezettség felfüggesztésének meghosszabbítása ugyanarra az időszakra kell, hogy vonatkozzon, mint az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének meghosszabbítása.”;

1a. A szöveg a következő 13a. cikkel egészül ki:

„13a. cikk

Referencia-kamatlábak más kamatlábbal való felváltása az elődügyletek esetében

(1) A 11. cikk (3) bekezdésében említett szerződő felek az e rendelet alkalmazásának kezdőnapján már meglévő kockázatkezelési eljárásaikat továbbra is alkalmazhatják azokra a nem központi elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek megkötésére vagy megújítására az előtt került sor, hogy a kockázatkezelési eljárások alkalmazásának a 11. cikk (3) bekezdése szerinti kötelezettsége érvénybe lépett volna, feltéve hogy e rendelet hatálybalépését követően a szóban forgó ügyletek megújítására kizárólag az alapjukul szolgáló referencia-kamatláb más kamatlábbal való felváltása vagy az adott referencia-kamatlábra vonatkozó pótrendelkezések bevezetése céljából kerül sor.

(2) Azokra az ügyletekre, amelyek megkötésére vagy megújítására az elszámolási kötelezettségnek a 4. cikk szerinti érvénybe lépését megelőzően került sor, és amelyek megújítására utóbb, e rendelet hatálybalépését követően kizárólag az alapjukul szolgáló referencia-kamatláb más kamatlábbal való felváltása vagy az adott referencia-kamatlábra vonatkozó pótrendelkezések bevezetése céljából kerül sor, ennél fogva nem válik alkalmazandóvá a 4. cikk szerinti elszámolási kötelezettség.”

1b. A 24a. cikk (7) bekezdésének b) pontja a következőképpen módosul:

„b) az 1095/2010/EU rendelet 32. cikkének (2) bekezdésével összhangban legalább évente kezdeményeznie és koordinálnia kell a központi szerződő felek kedvezőtlen piaci fejleményekkel szembeni rezilienciájának az Unió egészére kiterjedő értékelését, lehetőség szerint figyelembe véve a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó rendelkezéseknek az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt összesített hatását;”

2. A 28. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kockázatkezelési bizottságnak bármely olyan intézkedés bevezetése kapcsán tanácsal kell ellátnia az igazgatóságot, amely hatással lehet a központi szerződő fél kockázatkezelésére, például, ha jelentősen megváltozik a kockázati modellje, a nemteljesítéssel kapcsolatos eljárás vagy a klíringtagok felvételére vonatkozó kritériumok, vagy ha új instrumentumkategóriák elszámolására vagy bizonyos funkciók kiszervezésére kerül sor. A kockázatkezelési bizottságnak kellő időben tájékoztatnia kell az igazgatóságot minden olyan új kockázatról, amely érinti a központi szerződő fél rezilienciáját. A központi szerződő fél napi működéséhez nincs szükség a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra. Vészhelyzetben a központi szerződő fél kockázatkezelésére hatást gyakorló fejlemények – többek között a klíringtagoknak a központi szerződő féllel szembeni kitétségei és a más központi szerződő felekkel fennálló kölcsönös függőségi viszonyok szempontjából releváns fejlemények – kapcsán észszerű mértékű erőfeszítéseket kell tenni a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra.”

3. A 28. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A központi szerződő félnek haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot és a kockázatkezelési bizottságot minden olyan döntésről, amelyben az igazgatóság nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, és meg kell indokolnia az ilyen döntéseket. A kockázatkezelési bizottság vagy a kockázatkezelési bizottság bármely tagja tájékoztathatja az illetékes hatóságot minden olyan területről, amelyen megítélése szerint nem követték a kockázatkezelési bizottság tanácsát.”;

4. A 38. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„A központi szerződő fél klíringtagjai kötelesek egyértelmű tájékoztatást adni meglévő és potenciális ügyfeleknek azokról az esetleges veszteségekről vagy egyéb költségekről, amelyek a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott nemteljesítés-kezelési eljárások és veszteség-, illetve pozícióelosztási megállapodások alkalmazásából fakadóan rájuk hárulhatnak, ideértve azt is, hogy a 48. cikk (7) bekezdésére tekintettel milyen típusú kompenzációban részesülhetnek. Az ügyfeleket kellő részletességgel kell tájékoztatni annak érdekében, hogy megértsék, hogy a legrosszabb esetben milyen veszteségeket vagy egyéb költségeket kellene viselniük, ha a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseket hajtana végre.”;

4a. A szöveg a következő 45a. cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Átmeneti korlátozások nemteljesítésen kívüli jelentős esemény bekövetkeztekor

(1) A [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] rendelet 2. cikkének 7b. pontjában meghatározott nemteljesítésen kívüli jelentős esemény bekövetkeztekor az illetékes hatóság előírhatja a központi szerződő félnek, hogy az illetékes hatóság által meghatározott, öt évet meg nem haladó ideig ne végezze az alábbi tevékenységeket:

– osztalékfizetés, illetve osztalékfizetésre szóló visszavonhatatlan kötelezettségvállalás, kivéve a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] rendeletben kifejezetten említett, kártalanítási célú osztalékjogosultságot;

– törzsrésvények visszavásárlása;

– a következők fizetésére vonatkozó kötelezettség keletkeztetése: a központi szerződő félnek az e rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikájában meghatározott változó javadalmazás; nem kötelező nyugdíjjuttatások; vagy végkielégítési csomagok az e rendelet 2. cikkének 29. pontjában meghatározott felsővezetés számára.

Az illetékes hatóság nem korlátozhatja a központi szerződő felet az első albekezdésben felsorolt intézkedések meghozatalában, ha a központi szerződő félnek jogi kötelezettsége az adott intézkedés meghozatala és a kötelezettség korábban keletkezett az első albekezdés szerinti eseményeknél.

(2) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy eltekint az (1) bekezdésben előírt korlátozásoktól, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a korlátozások feloldása nem csökkentené a központi szerződő fél saját forrásainak mennyiségét vagy rendelkezésre állását, különös tekintettel a helyreállítási intézkedésként felhasználható saját forrásokra.

(3) Az ESMA [12 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat dolgoz ki, amelyekben részletesebben meghatározza, hogy az illetékes hatóság milyen körülmények fennállása esetén kérheti a központi szerződő felet, hogy ne hozzon az (1) bekezdésben felsorolt intézkedéseket.”

4a. A 37. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A központi szerződő félnek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, amennyiben a központi szerződő félnek az első albekezdésben említett értékelése keretében vagy bármely egyéb, hasonló következtetéssel járó értékelés során kiderül, hogy bármely klíringtagjának kockázati profilja jelentősen kedvezőtlenül alakul, ideértve a bármely klíringtag által a központi szerződő félre nézve képviselt kockázat olyan fokozódását is, amely a központi szerződő fél megítélése szerint potenciálisan nemteljesítési eljáráshoz vezethet.”;

5. A 81. cikk (3) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

„q) a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.”;

81. cikk

A 2015/2365/EU rendelet módosítása

A 12. cikk (2) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

„n) a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.”;

81a. cikk
A 2002/47/EK irányelv módosításai

A 2002/47/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ezen irányelv 4–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítéki megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának korlátozására, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv IV. címének V. vagy VI. fejezete vagy a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címe III. fejezetének III. szakasza vagy IV. fejezete értelmében megállapított pozíciólezáró nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármilyen efféle, a tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében az e cikk (2) bekezdése c) pontjának iv. alpontjában vagy d) pontjában említett, legalább a 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében vagy a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címének V. fejezetében rögzített biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokkal rendelkező szervezetek rendezett szanálásának előmozdítása érdekében meghatározott korlátozásokra.”;

2. A 9a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv, valamint a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet

Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv, valamint a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet rendelkezéseit.”

81b. cikk
A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 4. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv IV. címében és a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése ne legyen alkalmazandó.”

81c. cikk
Az (EU) 2017/1132 rendelet módosítása

A 120. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4)A tagállamok biztosítják, hogy arra a vállalatra, illetve vállalatokra, amelyek esetében a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv IV. címében és a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazására kerül sor, e fejezet rendelkezései ne legyenek alkalmazandók.”

81d. cikk
A 2007/36/EK irányelv módosításai

A 2007/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4)A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv IV. címében és a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv rendelkezései ne legyenek alkalmazandók.”;

2. Az 5. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5)A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv és a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet alkalmazása keretében a közgyűlés az érvényesen leadott szavazatok kétharmados többségével határozhasson arról vagy módosíthassa az alapszabályt annak előírása céljából, hogy a tőkeemelésről döntő közgyűlést az e cikk (1) bekezdésében meghatározottnál rövidebb időn belül össze kell hívni, feltéve, hogy erre a közgyűlésre nem az összehívástól számított tíz naptári napon belül kerül sor, hogy a 2014/59/EU irányelv 27. vagy 29. cikkében vagy a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 19. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, és hogy a tőkeemelés a 2014/59/EU irányelv 32. és 33. cikkében vagy a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet 22. cikkében meghatározott szanálási feltételek teljesülésének elkerüléséhez szükséges.”

81e. cikk

Az (EU) 2017/1132 rendelet módosítása

A 87. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4)A tagállamok biztosítják, hogy arra a vállalatra, illetve vállalatokra, amelyek esetében a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv IV. címében és a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazására kerül sor, e fejezet rendelkezései ne legyenek alkalmazandók.”

81f. cikk

Az (EU) 2017/1132 rendelet módosításai

A 84. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3)A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv IV. címében és a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] (EU) .../... rendelet V. címében meghatározott szanálási hatáskörök és eszközök alkalmazása esetén ezen irányelv 49. cikke, 58. cikkének (1) bekezdése, 68. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 70. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, 72–75. cikke valamint 79., 80. és 81. cikke ne legyen alkalmazandó.”

81h. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosítása

Az 1. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3)Ez az irányelv nem alkalmazandó a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően is engedélyezett szervezetekre.”

81i. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosítása

A 2. cikk a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2)Ez a rendelet nem alkalmazandó a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően is engedélyezett szervezetekre.”

81j. cikk
A 600/2014/EU rendelet módosítása

Az 54. cikk (2) bekezdésének első albekezdése a következőképpen módosul:

„Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem kell az 52. cikk (12) bekezdése szerint kizárni a tőzsdén kereskedett származtatott termékeket a 35. és 36. cikk hatálya alól, a központi szerződő felek vagy kereskedési helyszínek e rendelet hatálybalépése előtt kérelmezhetik az illetékes hatóságuktól, hogy az engedélyezze számukra, hogy átmeneti rendelkezésekhez folyamodjanak. Az illetékes hatóság – figyelembe véve a 35. vagy a 36. cikk szerinti hozzáférési jogok tőzsdén kereskedett származtatott termékekre való alkalmazásából eredő kockázatokat az adott központi szerződő fél vagy kereskedési helyszín szabályos működésére nézve, határozhat úgy, hogy 2021. július 3-ig tartó, átmeneti időszakon keresztül a 35. vagy a 36. cikk nem alkalmazandó a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében az adott központi szerződő fél vagy kereskedési helyszín esetében. Amennyiben ilyen átmeneti időszak jóváhagyására kerül sor, a központi szerződő fél vagy a kereskedési helyszín a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében az átmeneti időszak során nem részesülhet a 35. cikk vagy a 36. cikk szerinti hozzáférési jogokból. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell az ESMA-t, valamint központi szerződő fél esetében az adott központi szerződő fél tekintetében illetékes hatóságok testületét, amennyiben átmeneti időszakot hagy jóvá.”

VIII. CÍM
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

82. cikk
Felülvizsgálat

Az ESMA-nak ... [e rendelet hatálybalépését követően három évvel]-ig fel kell mérnie az e rendelet alapján rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és erről jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni az 5 évvel e rendelet hatálybalépése utáni dátumot]-ig felülvizsgálja e rendelet végrehajtását és jelentést nyújt be róla az Európai Parlament és a Tanács számára. A felülvizsgálat keretében legalább az alábbiakat értékeli:

- a) megfelelőek és elegendőek-e a szanálási hatóság rendelkezésére álló pénzügyi források a nemteljesítésen kívüli eseményekből fakadó veszteségek fedezésére;
- b) a központi szerződő fél helyreállítás és szanálás keretében felhasználandó saját forrásainak összege, valamint a felhasználásuk módja;
- c) megfelelőek-e a szanálási hatóság rendelkezésére álló szanálási eszközök.

Szükség szerint a jelentéshez csatolni kell az e rendelet módosítására vonatkozó javaslatokat is.

A Bizottság 2021. december 31-ig felülvizsgálja a 27. cikk (6) bekezdésének alkalmazását. A Bizottság mindenekelőtt azt vizsgálja meg, hogy szükség van-e további módosításra a leírási és átalakítási eszköznek a központi szerződő felek szanálása esetén egyéb szanálási eszközökkel kombinált, a klíringtagok számára pénzügyi veszteséggel járó alkalmazásával összefüggésben. A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez szükség esetén csatolja az e rendelet módosítására vonatkozó javaslatait is.

A Bizottság ... [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: hat és fél évvel e rendelet hatálybalépését követően]-ig felülvizsgálja e rendeletet és végrehajtását, értékeli a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos irányítási rendszerek hatékonyságát az Unióban, és jelentést nyújt be erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez szükség esetén csatolja az e rendelet módosítására vonatkozó javaslatait is.

83. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a 18 hónappal e rendelet hatálybalépése utáni időpontot]-tól/-től kell alkalmazni, a következők kivételével:

- a) a 81j. cikket 2020. július 4-től kell alkalmazni;
- b) a 80. cikk (1a) bekezdését ... [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni e rendelet hatálybalépésének időpontját]-tól/től kell alkalmazni;

- c) a 9. cikk (1), (2), (3), (3), (3a), (4), (6), (7), (7c), (7d), (7j), (8), (8a) és (9) bekezdését, a 10. cikk (1), (2), (3), (7), (8), (9), (10) és (10a) bekezdését, valamint a 12. cikket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a 12 hónappal e rendelet hatálybalépése utáni időpontot]-tól/-től kell alkalmazni;
- d) a 9. cikk (7f), (7g) és (7i) bekezdését, valamint a 20a. cikket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a 24 hónappal e rendelet hatálybalépése utáni időpontot]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

A helyreállítási tervekkel szembeni követelmények

A helyreállítási tervnek a következőket kell tartalmaznia:

1. a terv alapvető elemeinek összefoglalása és összefoglaló az általános helyreállási képességről;
 2. a központi szerződő félnél a legutóbbi helyreállítási terv benyújtása óta bekövetkezett lényegi változások összefoglalása;
 3. kommunikációs és tájékoztatási terv, amely ismerteti, hogy a központi szerződő fél miként kívánja tájékoztatni az illetékes hatóságát a helyreállítási helyzetről és kezelni a potenciálisan kedvezőtlen piaci reakciókat, egyúttal a lehető legátláthatóbb módon eljárva;
 4. a központi szerződő fél életképességének és pénzügyi stabilitásának fenntartásához vagy helyreállításához szükséges, a tőkével, a veszteségek elosztásával, a pozíciók elosztásával és a likviditással kapcsolatos intézkedések átfogó köre, beleértve a pozíciók közötti egyensúly és a tőke helyreállításához, az előfinanszírozott források feltöltéséhez és az elegendő likviditási forrásokhoz való folyamatos hozzájáruláshoz szükséges intézkedéseket, amelyek elengedhetetlenek a központi szerződő fél életképességének és folyamatos működőképességének fenntartásához, valamint ahhoz, hogy továbbra is nyújtani tudja kritikus szolgáltatásait a 152/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1. cikke (2) bekezdésének, valamint a 153/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 32. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően. A veszteségek elosztásával kapcsolatos intézkedések közé tartozhatnak a helyreállítási készpénzbefizetési felhívások és a központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének csökkentése, amennyiben ezt a központi szerződő fél működési szabályai meghatározzák, viszont a teljesítő klíringtagok által befizetett alapletétek a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem használhatók fel a veszteségek elosztására;
- 4a. a lehetséges helyreállítási intézkedések értékelése az alábbiak szerint:
- i. végrehajtásuk hatása a központi szerződő fél fizetőképességére, likviditására, finanszírozási pozícióira, nyereségességére és működésére;
 - ii. végrehajtásuk külső hatása és rendszerszintű következményei a központi szerződő fél kritikus funkcióira, részvényeseire, klíringtagjaira, hitelezőire és egyéb érdekeltjeire, valamint adott esetben a csoport többi tagjára nézve, és amennyiben az információ rendelkezésre áll, a központi szerződő fél ügyfeleire és közvetett ügyfeleire nézve;
 - iii. végrehajtásuk megvalósíthatósága, a kockázatoknak, az akadályoknak és az akadályok elhárítására szolgáló megoldásoknak a részletes elemzését követően;

- iv. végrehajtásuk hatása a működés folyamatosságára, különösen az emberi erőforrásokra és az informatikára, valamint az egyéb pénzügyi infrastruktúrákhoz való hozzáférésre.
5. megfelelő feltételek és eljárások a helyreállítási intézkedések megfelelően ütemezett végrehajtásának biztosítására, valamint tervezett határidők a terv minden egyes lényegi szempontjának végrehajtására vonatkozóan;
6. a terv eredményes és kellő időben történő végrehajtása előtt álló lényegi akadályok részletes ismertetése, beleértve a klíringtagokra és az ügyfelekre gyakorolt hatás vizsgálatát, olyan esetekben is, amikor a klíringtagok várhatóan intézkedéseket tesznek a 2014/59/EU irányelv 5. és 7. cikkében említett helyreállítási tervüknek megfelelően, továbbá adott esetben a csoport többi tagjára gyakorolt hatás vizsgálatát;
- 6a. a különböző lehetséges helyreállítási intézkedések helyreállítási tervben foglalt különböző forgatókönyvek céljára való megfelelőségének értékelése, annak alapján, hogy az intézkedések miként:
- i. biztosítják az átláthatóságot és teszik lehetővé, hogy azok, akik veszteséget szenvedhetnek és likviditáshiánnyal szembesülhetnek, mérjék, kezeljék és kézben tartsák a potenciális veszteségeiket és likviditáshiányukat;
 - ii. nyújtanak ösztönzőket a részvényeseknek, a klíringtagoknak és azok ügyfeleinek, valamint a pénzügyi rendszernek; és
 - iii. minimalizálják a részvényesekre, a klíringtagokra és azok ügyfeleire, valamint a pénzügyi rendszerre gyakorolt kedvezőtlen hatást;
7. a kritikus funkciók meghatározása;
8. a központi szerződő fél fő üzletágai, tevékenységei és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások részletes leírása;
9. annak részletes ismertetése, hogy a helyreállítási terv hogyan illeszkedik a központi szerződő fél vállalatirányítási struktúrájába, hogyan képezi részét a központi szerződő fél klíringtagjai által elfogadott működési szabályzatnak, valamint a helyreállítási terv jóváhagyására vonatkozó szakpolitikák és eljárások, és a szervezetben a terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek megnevezése;
10. a teljesítő klíringtagokat arra ösztönző szabályok és intézkedések, hogy a nemteljesítő tagok pozícióira az árveréseken versenyképes ajánlatokat tegyenek;
11. szabályok és intézkedések annak biztosítására, hogy a központi szerződő fél megfelelően hozzájusson a válsághelyzeti finanszírozási forrásokhoz, a potenciális likviditási forrásokat is beleértve, annak érdekében, hogy folytatni tudja működését és teljesíteni tudja kötelezettségeit azok esedékességekor;
- 11a. a rendelkezésre álló biztosítékok értékelése és az erőforrások vagy a likviditás üzletágak közötti átcsoportosítási lehetőségének értékelése;
12. szabályok és intézkedések:

- i. a kockázat csökkentésére;
- ii. a szerződések, jogok, eszközök és kötelezettségek szerkezetének átalakítására;
- iii. az üzletágak szerkezetének átalakítására;
- iv. az FMI-khez és a kereskedési helyszínekhez való folyamatos hozzáférés fenntartásának érdekében;
- v. a központi szerződő fél működési folyamatai – az infrastruktúrát és az informatikai szolgáltatásokat is beleértve – folyamatosságának fenntartása céljára;
- vi. a szerződések részleges vagy teljes felmondására;
- vii. a központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének csökkentésére, adott esetben a központi szerződő fél által elszámolt instrumentumok típusától függően.
- viii. a teljesítő klíringtagok azon kötelezettsége, hogy pénzbeli hozzájárulást nyújtsanak a központi szerződő félnek, amelynek felső értékhatára legalább a központi szerződő fél garanciaalapjába befizetett hozzájárulásuk összege. Ezt a helyreállítási készpénzbefizetési felhívási kötelezettséget a központi szerződő fél szabályzatában és egyéb szerződéses megállapodásaiban is szerepeltetni kell és hivatkozni kell rá.

13. előkészítő intézkedések, amelyek megkönnyítik eszközöknek vagy üzletágaknak a pénzügyi stabilitás helyreállításához szükséges megfelelő határidőn belül történő értékesítését, beleértve az általa a központi szerződő fél működésére gyakorolt potenciális hatás értékelését is;

14. amennyiben a pénzügyi stabilitás helyreállításához szükséges egyéb irányítási intézkedéseket vagy stratégiákat is terveznek, ezen intézkedések és stratégiák, valamint várható pénzügyi hatásuk bemutatása;

15. a központi szerződő fél által a helyreállítási terv végrehajtásának megkönnyítésére tett vagy tervezett előkészítő intézkedések, beleértve azokat az intézkedéseket is, amelyek a központi szerződő fél kellő időben történő feltőkésítéséhez, a pozíciói közötti egyensúly helyreállításához, előfinanszírozott forrásainak feltöltéséhez és a határokon átnyúló végrehajthatósághoz szükségesek;

16. mennyiségi és minőségi mutatókból álló keret, amely meghatározza, hogy mely pontokon hozhatók meg a tervben említett megfelelő intézkedések.

17. adott esetben annak vizsgálata, hogy a tervben vázolt körülmények között egy központi szerződő fél hogyan és mikor vehet igénybe központi banki támogatást, és azon eszközök meghatározása, amelyek a központi banki támogatás feltételei értelmében biztosítékként szolgálhatnak;

18. a 648/2012/EU rendelet 49. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések figyelembevételével, különböző forgatókönyvek, amelyek súlyosan érintenék a központi szerződő fél pénzügyi stabilitását vagy működőképességét, és relevánsak a központi szerződő fél olyan egyedi körülményei szempontjából, mint például a termékskálája, üzleti modellje, valamint likviditási és kockázatkezelési keretrendszere; így többek között olyan forgatókönyvek, amelyek rendszerszintű eseményekkel, kifejezetten a jogalanyra vagy a csoportjára jellemző eseményekkel, valamint a központi szerződő fél egyes klíringtagjait vagy adott esetben kapcsolt FMI-t érintő egyedi stresszhelyzetekkel kapcsolatosak;

19. a 648/2012/EU rendelet 34. cikkében és 49. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések figyelembevételével, különböző forgatókönyvek, amelyek súlyosan érintenék a központi szerződő fél pénzügyi stabilitását vagy működőképességét, és előidézőjük egyrészt egy vagy több tag stresszhelyzete vagy nemteljesítése – köztük olyan forgatókönyvek, amelyek túlmennek annak a legalább két klíringtagnak a stresszhelyzetén vagy nemteljesítésén, amelyekkel szemben a központi szerződő fél kitettsége szélsőséges, de valószínű piaci körülmények között a legnagyobb –, másrészt egyéb okok, beleértve a központi szerződő fél befektetési tevékenységeiből vagy működési problémáiból eredő veszteségeket (többek között a központi szerződő fél működését súlyosan veszélyeztető, külső zavaroknak, sokkoknak vagy kibebiztonsági jellegű eseményeknek betudható külső fenyegetéseket is).

B. SZAKASZ

A szanalási hatóságok által a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához a központi szerződő felektől bekérhető információk

A szanalási tervek elkészítése és naprakészen tartása érdekében a szanalási hatóságok felkérhetik a központi szerződő feleket, hogy legalább az alábbi információkat biztosítsák:

1. a központi szerződő fél szervezeti struktúrájának részletes ismertetése, az összes jogi személy felsorolásával;
2. az egyes jogi személyekben szavazati jogot biztosító, illetve nem biztosító részesedések közvetlen tulajdonosainak megnevezése és a részesedés százalékos aránya;
3. az egyes jogi személyek székhelye, a bejegyzésük szerinti joghatóság, engedélyei és a kulcspozíciókat betöltő vezetők;
4. a központi szerződő fél kritikus funkcióinak és fő üzletágainak felvázolása, beleértve az ezekhez a funkciókhoz és üzletágakhoz kapcsolódó mérlegadatokat – jogi személyenkénti bontásban;
5. a központi szerződő fél és összes szervezete üzleti tevékenysége szerkezetének részletes ismertetése, legalább szolgáltatástípusonként és az elszámolt volumenek összegei szerint elkülönítve a nyitott pozíciókat, az alapletétet, a változó letéteket, a garanciaalapokat és az ilyen üzletágakhoz tartozó minden kapcsolódó értékelési jogot vagy egyéb helyreállítási intézkedést;
6. a központi szerződő fél és szervezetei által kibocsátott tőkeinstrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok részletes adatai;
7. tájékoztatás arról, hogy a központi szerződő fél kitől és milyen formában (tulajdonjog-átruházás vagy hitelbiztosíték) kapott biztosítékot, illetve kinek és milyen formában nyújtott biztosítékot, mely személy birtokában van a biztosíték, és mindkét esetben mely joghatóságban található a biztosíték;
8. a központi szerződő fél és szervezetei mérlegén kívüli kitettségeinek bemutatása, a kritikus tevékenységek és a fő üzletágak szerinti bontásban;

9. a központi szerződő fél jelentős fedezeti ügyletei, a jogi személyek szerinti bontásban;
10. a központi szerződő fél klíringtagjainak relatív kitettségei és jelentősége, valamint a jelentős klíringtagok fizetéseképtelensége által a központi szerződő félre gyakorolt hatás elemzése;
11. minden olyan rendszer, amelyen a központi szerződő fél jelentős számú vagy értékű kereskedést folytat, a központi szerződő fél jogi személyei, kritikus tevékenységei és a fő üzletágak szerinti bontásban;
12. minden fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, amelynek a központi szerződő fél közvetlenül vagy közvetve a tagja, a központi szerződő fél jogi személyei, kritikus tevékenységei és a fő üzletágak szerinti bontásban;
13. a legfontosabb vezetői információs rendszerek részletes felsorolása és bemutatása, beleértve a központi szerződő fél által használt kockázatkezelési, számviteli, valamint pénzügyi és szabályozói jelentéskészítési rendszereket, a központi szerződő fél jogi személyei, kritikus tevékenységei és a fő üzletágai szerinti bontásban;
14. a 13. pontban meghatározott rendszerek tulajdonosainak megjelölése, a rendszerekhez kapcsolódó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások, valamint a szoftverek, rendszerek vagy licencek, a jogi személyek, kritikus tevékenységek és fő üzletágak szerinti bontásban;
15. a jogi személyek megnevezése, valamint a különböző jogi személyek közötti kapcsolódások és kölcsönös függések ismertetése, például:
 - közös vagy megosztott személyzet, létesítmények és rendszerek;
 - tőke-, finanszírozási, illetve likviditási megállapodások;
 - fennálló vagy függőben lévő hitelkitettségek;
 - keresztgarancia-megállapodások, kölcsönös biztosítéki megállapodások, nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések és kapcsolt vállalkozások közötti kölcsönös nettósítási megállapodások;
 - kockázatruházások és back-to-back kereskedési megállapodások; szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások;
16. az egyes jogi személyek illetékes és szanálási hatósága, ha nem azonos a 648/2012/EU rendelet 22. cikke és az ezen rendelet 3. cikke alapján kijelölt hatósággal;
17. a központi szerződő fél szanálási tervének elkészítéséhez szükséges információk biztosításáért felelős igazgatósági tag, valamint a különböző jogi személyek, a kritikus tevékenységek és a fő üzletágak esetében felelős személyek, amennyiben nem azonosak az említett taggal;
18. a központi szerződő félnél bevezetett azon intézkedések bemutatása, amelyek biztosítják, hogy szanálás esetén a szanálási hatóság rendelkezzen a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásához szükséges, általa bekért összes információval;
19. a központi szerződő felek és szervezeteik által harmadik felekkel kötött összes olyan megállapodás, amelyek esetében a hatóságoknak valamely szanálási eszköz alkalmazásáról szóló határozata a megállapodás felmondásával járhat, továbbá tájékoztatás arról, hogy a felmondás következményei hatással lehetnek-e a szanálási eszköz alkalmazására;

20. a szanalást támogató potenciális likviditási források ismertetése;
21. az eszközök terheire, a likvid eszközökre, a mérlegen kívüli tevékenységekre, a fedezeti stratégiákra és a könyvelési gyakorlatokra vonatkozó információk.

C. SZAKASZ

A szanalási hatóság által egy központi szerződő fél szanalhatóságának értékelésekor mérlegelendő szempontok

Valamely központi szerződő fél szanalhatóságának értékelésekor a szanalási hatóságnak az alábbiakat kell mérlegelnie:

1. a központi szerződő fél mennyire tudja hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus tevékenységeket az egyes jogi személyekhez;
2. a jogi és a vállalati struktúrák mennyire vannak összehangolva a fő üzletágakkal és a kritikus tevékenységekkel;
- 2a. a központi szerződő fél jogi struktúrája – a jogi személyek száma, a csoport struktúrájának összetettsége, illetve az üzletágak és a csoporthoz tartozó szervezetek egymáshoz rendelésének nehézségei miatt – mennyire akadályozza a szanalási eszközök alkalmazását;
3. milyen intézkedések léteznek abból a célból, hogy a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek támogatása és fenntartása érdekében biztosítsák az alapvető személyzetet, az infrastruktúrát, a finanszírozást, a likviditást és a tőkét;
- 3a. a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások megléte és stabilitása;
4. a központi szerződő fél által fenntartott szolgáltatási megállapodások mennyiben hajtható végre teljeskörűen a központi szerződő fél szanalása esetén;
5. a központi szerződő fél irányítási struktúrája mennyire megfelelő a központi szerződő fél szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásainak kezeléséhez, továbbá mennyire biztosítja az e megállapodásokra vonatkozó belső politikáinak betartását;
6. a központi szerződő félnél létezik-e – és milyen mértékben – eljárás arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek;
7. milyen mértékben léteznek olyan készenléti tervek és intézkedések, amelyek biztosítják a fizetési és az elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést;
8. mennyire megfelelően biztosítják a vezetői információs rendszerek, hogy a szanalási hatóságok – a gyors határozathozatal érdekében – pontos és teljes körű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakkal és a kritikus tevékenységekkel kapcsolatban;

9. a vezetői információs rendszerek azon kapacitása, hogy a központi szerződő fél eredményes szanalásához elengedhetetlen információkat mindenkor, akár gyorsan változó körülmények között is rendelkezésre bocsássák;
10. a központi szerződő fél mennyire tesztelte a vezetői információs rendszereit a szanalási hatóság által meghatározott stresszforgatókönyvek alapján;
11. a központi szerződő fél mennyire tudja biztosítani a vezetői információs rendszereinek folytonosságát az érintett központi szerződő fél és az új központi szerződő fél számára egyaránt, ha a kritikus tevékenységeket és a fő üzletágakat elkülönítik a többi tevékenységtől és üzletágtól;
12. amennyiben a központi szerződő fél csoporton belüli garanciákban részesül vagy ilyen garanciáknak van kitéve, milyen mértékben nyújtják ezeket a garanciákat piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az e garanciákhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek;
13. amennyiben a központi szerződő fél csoporton belüli ügyletekben vesz részt, milyen mértékben teljesítik ezeket az ügyleteket piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az ilyen ügyletekhez kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek;
14. a csoporton belüli garanciák vagy ügyletek használata csoportszinten mennyire fokozza az átterjedést;
16. a központi szerződő fél szanalása adott esetben milyen mértékű negatív hatást gyakorolhat a csoportja egy másik részére, különösen ha a csoportban egyéb FMI-k is vannak;
18. a harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e az uniós szanalási hatóságok szanalási intézkedéseinek támogatásához szükséges szanalási eszközökkel, továbbá az uniós és a harmadik országbeli hatóságok koordinált intézkedéseinek lehetősége;
19. a szanalási eszközök oly módon történő alkalmazásának megvalósíthatósága, amely megfelel a szanalási céloknak, figyelembe véve a rendelkezésre álló eszközöket és a központi szerződő fél struktúráját;
20. az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásához szükséges bármely konkrét követelmény, a 33. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint;
21. azon intézkedések és eszközök, amelyek révén megakadályozható a szanalás olyan központi szerződő felek esetében, amelyek különböző országokban, illetve területeken letelepedett klíringtagokkal vagy biztosítéki megállapodásokkal rendelkeznek;
22. a szanalási eszközök alkalmazásának hitelessége abban a tekintetben, hogy alkalmazásuk módja valóban megfelel-e a szanalási céloknak, tekintettel a klíringtagokra és adott esetben ügyfeleikre, az egyéb partnerekre és alkalmazottakra gyakorolt lehetséges hatásra, és a harmadik országbeli hatóságok lehetséges intézkedéseire;
23. mennyire megfelelően értékelhető a központi szerződő fél szanalásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piaci bizalomra gyakorolt hatása;
24. a központi szerződő fél szanalása mennyire jelentős közvetlen vagy közvetett hátrányos hatást gyakorolhat a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra vagy a gazdaságra;

25. a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása révén mennyire tartható vissza a más központi szerződő felekre vagy a pénzügyi piacokra való továbbterjedés;
26. a központi szerződő fél szanálása mennyire jelentős hatást gyakorolhat a fizetési és az elszámolási rendszerek működésére.
-